

UNIWERSYTET ZIELONOGÓRSKI

3 (214)

ZIELONA GÓRA marzec 2014

MIESTĘCZNIK SPOŁECZNOŚCI AKADEMICKIEJ

ISSN 1644-7867

Z targowego
szlaku Targi
Edukacyjne
w Polkowicach

2.03.2014 r. Koncert w hali widowiskowo-sportowej w Głogowie
W koncercie wystąpili: **BIG BAND UNIWERSYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO**
i **KRZYSZTOF KILJAŃSKI** oraz **ORKIESTRA DĘTA GŁOGOWSKIEJ HUTY MIEDZI**

w numerze:

ROBERT KORNELUK / Z obrad Senatu	4
ROBERT KORNELUK / Zarządzenia JM Rektora	5
NOMINACJA PROFESORSKA EWA SAPEŃKO / <i>Jestem dumny z zielonogórskiej germanistyki</i> Rozmowa z prof. Michailem Kotinem	11
NOWE HABILITACJE: BOGUMIŁA TARASIEWICZ / Dr hab. Łucja Nowak	14
MAREK DANKOWSKI / Dr hab. inż. arch. Sławomir Łotysz	15
BOGUMIŁA TARASIEWICZ / dr hab. Bartłomiej Stankowiak	16
JOACHIM SYGA / dr hab. Bogdan Szal	17
Komunikat prasowy Komitetu Kryzysowego Humanistyki Polskiej / W OBRONIE POLSKIEJ HUMANISTYKI	18
EWA ADASZYŃSKA / Tydzień Bibliotek 2014 <i>Czytanie łączy pokolenia</i>	22
MAŁGORZATA KUNCEWICZ / Zielonogórska Biblioteka Cyfrowa	24
WIESŁAW HŁADKIEWICZ, TOMASZ MIKIERA / Uniwersytety Świata – CHEIKHANTA DIOP UNIVERSITY	26
EWA SAPEŃKO / Stypendia ministra dla naszych studentów	28
MAŁGORZATA RATAJCZAK-GULBA / Z „targowego szlaku”	30
EWA SAPEŃKO / Zielone stypendia dla studentów Uniwersytetu	31
WIADOMOŚCI WYDZIAŁOWE	
Wydział Artystyczny	32
Wydział Ekonomii i Zarządzania	38
Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji	38
Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska	39
Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii	41
Wydział Mechaniczny	43
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu	44
EWA POPIŁKA / Nowości Wydawnicze	48

— Lepiej późno niż wcale

Humanistyka w Polsce ma się z roku na rok coraz gorzej. Jeszcze niedawno wydawało się, że żaden uniwersytet nie może istnieć bez filozofii czy historii. Ale nasza skrzecząca rzeczywistość pokazuje nam, że owszem, może. A właściwie już niewiele brakuje, żeby mógł, bo na razie to koło jeszcze się toczy siłą rozpędu, ale kij w szprychy został już włożony. Hamowanie jest ostre i bardzo bolesne i na szczęście pobudziło środowisko do działania. Zapraszamy do zapoznania się z komunikatem Komitetu Kryzysowego Polskiej Humanistyki, który otrzymała nasza redakcja (str. 18). Na kolejnych stronach publikujemy też postulaty programowe Komitetu. I po raz kolejny zapraszamy do dyskusji – nasze łamy są do Waszej, drodzy Czytelnicy, dyspozycji...

esa

REDAKTOR NACZELNA
Ewa Sapeńko

WSPÓŁPRACA

Anetta Barska, Tomasz Belica, Marek Dankowski, Renata Grochowalska, Dorota Hebisz, Robert Korneluk, Pola Kuleczka, Katarzyna Kwiecień-Długosz, Alicja Lewicka-Szczegóła, Jacek Rusiński, Magdalena Steciąg, Joachim Syga, Anna Urbańska, Janina Wallis, Kinga Wtoch

PROJEKT GRAFICZNY/OKŁADKA
Lucyna Andrzejewska

ŁAMANIE KOMPUTEROWE
Lucyna Andrzejewska

WYDANIE INTERNETOWE
<http://www.uz.zgora.pl/miesiecznikUZ.html>
opr. Krzysztof Jarosiński

ZDJĘCIA
Kazimierz Adamczewski

Wyrażone opinie są osobistymi przekonaniami autorów i nie zawsze są zgodne ze stanowiskiem kolegium, zespołu redakcyjnego i kierownictwa uczelni. Zachęcamy do wypowiedzi polemicznych. Redakcja zastrzega sobie prawo nadawania tekstom własnych tytułów, ich skracania i adiacji; materiałów nie zamówionych nie zwracamy. Za zamieszczane informacje odpowiedzialność ponoszą ich autorzy.

Oddano do druku w marcu 2014 r.

Nakład: 800 egz.

Druk: Zakład Poligrafii Uniwersytetu Zielonogórskiego

**UNIWERSYTET
ZIELONOGÓRSKI**

R E D A K C J A

ul. Licealna 9
65-417 Zielona Góra
tel. (68) 328 2593, ~2592
miesiecznikUZ@uz.zgora.pl

Z OBRAD SENATU

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego na zwyczajnym posiedzeniu w dniu 29 stycznia 2014 r. podjął następujące uchwały:

Nr 224 w sprawie wszczęcia postępowania o nadanie tytułu doktora honoris causa Uniwersytetu Zielonogórskiego prof. dr. Richardowi Wielebińskiemu

Senat wyraził pozytywną opinię w sprawie powierzenia prof. dr. hab. Januszowi Gilowi obowiązków promotora w niniejszym postępowaniu.

Senat wyraził pozytywną opinię w sprawie powierzenia przygotowania opinii:

1. Senatowi Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie,
2. Senatowi Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu.

Nr 225 w sprawie wszczęcia postępowania o nadanie tytułu doktora honoris causa Uniwersytetu Zielonogórskiego prof. dr. hab. Wojciechowi Dziembowskiemu

Senat wyraził pozytywną opinię w sprawie powierzenia prof. dr. hab. Andrzejowi Maciejewskiemu obowiązków promotora w niniejszym postępowaniu.

Senat wyraził pozytywną opinię w sprawie powierzenia przygotowania opinii:

1. Senatowi Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie,
2. Senatowi Uniwersytetu Wrocławskiego.

Nr 226 w sprawie utworzenia studiów stacjonarnych pierwszego stopnia na kierunku *europaistyka i stosunki transgraniczne* i określenia efektów kształcenia dla tego kierunku

Nr 227 w sprawie utworzenia studiów stacjonarnych pierwszego stopnia na kierunku *ochrona i bezpieczeństwo dziedzictwa kulturowego* i określenia efektów kształcenia dla tego kierunku

Nr 228 w sprawie utworzenia studiów stacjonarnych i niestacjonarnych pierwszego stopnia na kierunku *architektura krajobrazu* i określenia efektów kształcenia dla tego kierunku

Nr 229 w sprawie utworzenia studiów stacjonarnych i niestacjonarnych drugiego stopnia na kierunku *architektura krajobrazu* i określenia efektów kształcenia dla tego kierunku

Nr 230 w sprawie wystąpienia do Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z wnioskiem o przyznanie uprawnienia do prowadzenia studiów drugiego stopnia na kierunku *biotechnologia* i określenia efektów kształcenia dla tego kierunku

Nr 231 w sprawie określenia efektów kształcenia dla kierunku studiów pierwszego stopnia *historia* prowadzonych na Wydziale Humanistycznym

Nr 232 zmieniającą uchwałę nr 119 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 29 maja 2013 r. w sprawie

przyjęcia warunków i trybu rekrutacji na studia wyższe w roku akademickim 2014 /2015

W ww. uchwale:

1. zmieniono § 2 ust. 3, który otrzymał brzmienie:
„Kandydat ubiegający się o przyjęcie na studia stacjonarne drugiego stopnia na kierunku *pedagogika* na Wydziale Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu ma prawo wskazać w jednym podaniu o przyjęcie na studia - poza specjalnością, na którą chce być przyjęty w pierwszej kolejności - dodatkowo drugą specjalność, na którą chciałby być zakwalifikowany w ramach wolnych miejsc.”,
2. zmieniono § 6 ust. 5, który otrzymał brzmienie:
„Studia mogą nie zostać uruchomione na kierunkach/ specjalnościach, na które zostanie przyjętych mniej niż 25 osób w przypadku studiów pierwszego stopnia i jednolitych studiów magisterskich oraz mniej niż 15 osób - w przypadku studiów drugiego stopnia.”,
3. wprowadzono zmiany do załączników uchwały,
Poza tym wprowadzono tekst jednolity uchwały nr 119 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 29 maja 2013 r. w sprawie jak wyżej.

Nr 233 w sprawie opinii dotyczącej zmian w strukturze organizacyjnej Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu oraz zatwierdzenia regulaminu organizacyjnego Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Nr 234 w sprawie opinii dotyczącej zmian w strukturze organizacyjnej Wydziału Mechanicznego

Nr 235 w sprawie opinii dotyczącej zmiany regulaminu organizacyjnego Parku Naukowo-Technologicznego UZ oraz wprowadzenia tekstu jednolitego regulaminu

Nr 236 w sprawie opinii dotyczącej zatwierdzenia wzorów dokumentów potwierdzających ukończenie studiów, studiów podyplomowych oraz kursów dokształcających na Uniwersytecie Zielonogórskim

Nr 237 w sprawie zabezpieczenia kredytu, mówiącą, że Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraża zgodę na ustanowienie hipotek do łącznej wysokości 27 300 000,00 PLN na rzecz banku wylonionego w drodze postępowania przetargowego, na nieruchomościach zabudowanych położonych w Zielonej Górze:

- 1) przy ul. Szafrana 4, oznaczonej jako działka 192/25, dla której prowadzona jest księga wieczysta KW ZG1E 00078860/9 oraz
- 2) przy al. Wojska Polskiego 71A, oznaczonej jako działka 162/27, dla której prowadzona jest księga wieczysta KW ZG1E 00082227/1
- jako zabezpieczenie kredytu obrotowego w rachunku bieżącym w wysokości 14 000 000,00 PLN, nie wyższego jednak niż 18 200 000,00 PLN.

Nr 238 w sprawie wyrażenia zgody na zabezpieczenie kredytu inwestycyjnego dla zadania inwestycyjnego pod nazwą „Park Naukowo-Technologiczny Uniwersytetu Zielonogórskiego”

Podjęta uchwała mówi, że Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraża zgodę na ustanowienie hipotek do łącznej wysokości 11 400 000,00 PLN na rzecz banku wylonionego w drodze postępowania przetargowego, na nieruchomościach zabudowanych położonych w Zielonej Górze:

- 1) przy ul. Energetyków 2, oznaczonej jako działka 68/7, dla której prowadzona jest księga wieczysta KW ZG1E 00061246/7 oraz
- 2) przy ul. Szafrana 1, oznaczonej jako działka 192/52, dla której prowadzona jest księga wieczysta KW ZG1E 00078672/4
- jako zabezpieczenie długoterminowego kredytu inwestycyjnego w wysokości 7 600 000,00 PLN z przeznaczeniem

na finansowanie planowanych i refinansowanie poniesionych nakładów na wkład własny w ramach zadania inwestycyjnego pod nazwą „Park Naukowo-Technologiczny Uniwersytetu Zielonogórskiego”.

Nr 239 w sprawie ustalenia liczby zastępców kanclerza - na Uniwersytecie Zielonogórskim powołuje się 3 zastępców kanclerza

Nr 240 w sprawie przyjęcia prowdorium planu inwestycyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego na rok 2014

ZARZĄDZENIA JM REKTORA

JM Rektor wydał następujące zarządzenia:

Nr 118 z dnia 3 grudnia 2013 r. zmieniające zarządzenie nr 28 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 11 marca 2013 r. w sprawie powołania Uczelnianej Rady ds. Jakości Kształcenia

Zgodnie z powyższym zarządzeniem skład Zespołu ds. Zapewniania Jakości Kształcenia przedstawia się następująco:

- 1) dr hab. Dariusz Dołański, prof. UZ - przewodniczący,
- 2) dr hab. Radosław Czarkowski, prof. UZ - przedstawiciel Komisji ds. Budżetu i Finansów,
- 3) dr hab. inż. Andrzej Greinert, prof. UZ - przedstawiciel Komisji ds. Kształcenia,
- 4) dr hab. inż. Sebastian Saniuk, prof. UZ - przedstawiciel Komisji ds. Nauki,
- 5) dr Helena Ochonczenko - przedstawiciel Komisji ds. Studenckich,
- 6) mgr inż. Katarzyna Bubacz - dyrektor Biura Prorektora ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą,
- 7) mgr Agnieszka Gąsiorowska - Biuro Prawne,
- 8) dr Alina Szelecka - uczelniany koordynator ds. ECTS,
- 9) mgr Agnieszka Możejko - uczelniany koordynator Programu LLP/Erasmus,
- 10) mgr Lilia Smoła - kierownik Biura Karier,
- 11) dr inż. Anna Pławiak-Mowna - przedstawiciel rektora,
- 12) mgr Monika Alechno-Matuszczak - przedstawiciel doktorantów,
- 13) Grzegorz Grynciewicz - przedstawiciel studentów.

Zgodnie z powyższym zarządzeniem skład Zespołu ds. Ewaluacji Jakości Kształcenia przedstawia się następująco:

- 1) dr hab. inż. Krzysztof Witkowski, prof. UZ - przewodniczący,
- 2) dr hab. Magdalena Gryśka, prof. UZ - przedstawiciel Wydziału Artystycznego,
- 3) dr Paweł Szudra - przedstawiciel Wydziału Ekonomii i Zarządzania,
- 4) dr hab. inż. Robert Smoleński - przedstawiciel Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
- 5) dr hab. Maria Przybylska, prof. UZ - przedstawiciel Wydziału Fizyki i Astronomii,

- 6) dr Joanna Markiewicz-Stanny - przedstawiciel Wydziału Humanistycznego,
- 7) dr hab. Marlena Piontek, prof. UZ - przedstawiciel Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska,
- 8) dr hab. Bogdan Szal - przedstawiciel Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,
- 9) dr inż. Piotr Gawłowicz - przedstawiciel Wydziału Mechanicznego,
- 10) dr Elżbieta Roland - przedstawiciel Wydziału Nauk Biologicznych,
- 11) dr Justyna Nyckowiak - przedstawiciel Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu,
- 12) dr inż. Jarosław Gramacki - Centrum Komputerowe,
- 13) mgr Maciej Kozaryn - przedstawiciel doktorantów,
- 14) Kamil Woźnica - przedstawiciel studentów.

Nr 119 z dnia 3 grudnia 2013 r. w sprawie wprowadzenia wzoru karty oceny pracy nauczyciela akademickiego

Nr 121 z dnia 16 grudnia 2013 r. w sprawie zmiany Regulaminu Organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego

Nr 123 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie struktury organizacyjnej Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji oraz zmiany Regulaminu Organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego

Nr 124 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie struktury organizacyjnej Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu oraz zmiany Regulaminu Organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego

Nr 125 z dnia 18 grudnia 2013 r. wprowadzające w zarządzeniu nr 73 Rektora UZ z dnia 27 sierpnia 2013 r. w sprawie wysokości opłat za pokoje/mieszkania w domach pracowniczych następującą zmianę:

w § 1 ust. 1 dodaje się pkt 5, w brzmieniu:

Lp.	Obiekt UZ	Ulica	Mieszkanie/pokój	Stawka bieżąca czynszu
5.	Pokoje gościnne w DS „Rzepicha”	ul. Podgórna 50 w Zielonej Górze	za pokój nr 3 z łazienką	390,00 zł

Nr 126 z dnia 18 grudnia 2013 r. wprowadzające w zarządzeniu nr 17 Rektora UZ z dnia 21 marca 2006 r. w sprawie wprowadzenia dokumentacji przyjętych zasad (polityki) rachunkowości następujące zmiany:

- 1) ustala się brzmienie „Wprowadzenia” zasad (polityki) rachunkowości, określone w załączniku nr 1 do niniejszego zarządzenia,
- 2) w Dokumencie nr 2 - Obowiązujące metody wyceny aktywów i pasywów oraz ustalania wyniku finansowego, zmienia się pkt 2.1.2. ppkt 1, nadając mu brzmienie:
„1. **Składniki majątkowe uczelni podlegają amortyzacji**, z wyjątkiem budynków i lokali oraz obiektów inżynierii lądowej i wodnej (zgodnie z ustawą z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (t.j. Dz. U. z 2012, poz. 572 z p. zm.). Budynki i lokale oraz obiekty inżynierii lądowej i wodnej są umarzane zgodnie z art. 102 ust. 3 w/w ustawy.”;
- 3) w Dokumencie nr 2 - Obowiązujące metody wyceny aktywów i pasywów oraz ustalania wyniku finansowego, zmienia się pkt 2.1.4. ppkt 14, nadając mu brzmienie:
„14. **Fundusze własne** - tworzenie i zasady gospodarowania funduszami własnymi określa ustawa z dnia 27 lipca 2005 r. **Prawo o szkolnictwie wyższym** (t.j. Dz. U. z 2012, poz. 572 z p. zm.) oraz stosowne rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej uczelni publicznych. Fundusz zasadniczy odzwierciedla wartość mienia uczelni.

Fundusze własne uczelnia wycenia w wartości nominalnej.”;

- 1) w Dokumencie nr 4 - Zasady rozliczania kosztów i przychodów, w pkt 2 - „Koszty działalności dydaktycznej”, dodaje się zapis w brzmieniu:
„Koszty kształcenia studentów studiów stacjonarnych, uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich oraz kadry naukowej są finansowane z dotacji z budżetu państwa i przychodów własnych. Koszty kształcenia studentów studiów niestacjonarnych są finansowane z opłat za usługi edukacyjne wnoszonych przez tych studentów.”;
- 2) w Dokumencie nr 4 - Zasady rozliczania kosztów i przychodów, w pkt 3 - „Przychody działalności badawczej”, skreśla się zapis o treści:
„Uczelnia pokrywa koszty działalności badawczej z przychodów tej działalności.”;
- 3) w Dokumencie nr 4 - Zasady rozliczania kosztów i przychodów, w pkt 3 - „Przychody działalności badawczej”, dodaje się zapis w brzmieniu:
„Do kosztów działalności badawczej zalicza się koszty związane z prowadzeniem badań naukowych i prac rozwojowych oraz świadczeniem usług badawczych, których finansowanie zapewniają przychody działalności badawczej.”;
- 4) w Dokumencie nr 4 - Zasady rozliczania kosztów i przychodów, w pkt 4.1.1. - „Ogólne zasady rozliczania kosztów”, dodaje się zapis w brzmieniu:
„Do kosztów bezpośrednich danego rodzaju działalności zalicza się:
a) Koszty wynagrodzeń osobowych, bezosobowych i honorariów wraz z pochodnymi proporcjonalnie do czasu pracy wykorzystanego w poszczególnych

rodzajach działalności (dydaktyczna, badawcza);
b) Koszty rzeczowe zależne od rodzaju prowadzonej działalności, na które składają się m.in. wydatki związane z zakupem materiałów i sprzętu, usługi wewnętrzne i zewnętrzne, koszty remontów, konserwacji, zakupów aparatury, podróży służbowych, koszty kształcenia kadry oraz inne.

Koszty bezpośrednie działalności dydaktycznej rozlicza się na koszty studiów stacjonarnych, niestacjonarnych, podyplomowych i pozostałej działalności dydaktycznej.

Do kosztów kształcenia na studiach stacjonarnych zalicza się koszty wynagrodzeń nauczycieli akademickich wynikających z obowiązków dydaktycznych przypadających na koszty studiów stacjonarnych, jak również:

- a) Koszty wynagrodzeń nauczycieli akademickich nie wynikające z obowiązków dydaktycznych, w tym część wynagrodzeń za czas pracy przeznaczony na badania prowadzone na rzecz działalności dydaktycznej oraz organizacyjnej.
- b) Koszty nieperiodycznych wynagrodzeń nauczycieli akademickich, w szczególności nagrody jubileuszowe, odprawy emerytalne, urlopy okolicznościowe, ekwiwalent za urlop, urlop naukowy, urlop dla poratowania zdrowia.
- c) Stypendia doktoranckie, koszty praktyk studenckich, koszty działalności studenckiej (organizacje studenckie).

Do kosztów kształcenia na studiach niestacjonarnych zalicza się koszty wynagrodzeń nauczycieli akademickich wynikające z obowiązków dydaktycznych przypadające na koszty studiów niestacjonarnych.

Rozliczenia kosztów bezpośrednich działalności dydaktycznej, w tym kosztów wynagrodzeń, dokonuje się na koniec roku obrachunkowego.

Rozliczenia dokonuje się zgodnie z „Zasadami obliczania kosztów kształcenia studentów studiujących na Uniwersytecie Zielonogórskim”, stanowiącego załącznik nr 3 do zasad (polityki rachunkowości).

Koszty działalności uczelni, w tym koszty wynagrodzeń oraz koszty rzeczowe, których nie można zaliczyć do kosztów bezpośrednich określonych rodzajów działalności stanowią koszty pośrednie.”;

- 5) w Dokumencie nr 4 - Zasady rozliczania kosztów i przychodów, zmienia się pkt 4.1.2.2. - „Zasady naliczania kosztów pośrednich i odpisów”, nadając mu brzmienie:

„Zgodnie z przyjętymi zasadami zarządzania gospodarką finansową Uniwersytetu Zielonogórskiego narzuty i odpisy ogólnouczelniane dotyczą działalności dydaktycznej, naukowo-badawczej oraz utrzymania, remontów i modernizacji domów i stołówek studenckich.

Wysokość narzutów na każdy rok budżetowy, o ile nie są określone odrębnymi przepisami, ustala się na podstawie zarządzenia rektora (zgodnie z zasadami określonymi w §18 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2012 roku w sprawie szczególnych zasad gospodarki finansowej uczelni publicznych (Dz. U. z 2012, poz. 1533).

Rozliczenia kosztów pośrednich działalności dydaktycznej dokonuje się na koniec roku obrachunkowego. Rozliczenia dokonuje się zgodnie z „Zasadami obli-

czania kosztów kształcenia studentów studiujących na Uniwersytecie Zielonogórskim”, stanowiącego załącznik nr 3 do zasad (polityki rachunkowości).”;

- 6) w Dokumencie nr 4 - Zasady rozliczania kosztów i przychodów w zmienia się pkt 4.1.2.3. ppkt 2 - „Rozliczanie kosztów ogólnych”, nadając mu brzmienie:

„2. na działalność badawczą w tym:

- na badania naukowe związane z rozwojem młodych naukowców i na utrzymanie potencjału badawczego rozlicza się proporcjonalnie do poniesionych kosztów bezpośrednich po wyłączeniu aparatury naukowo-badawczej,
- na badania umowne (projekty celowe, rozwojowe, prace zlecone) proporcjonalnie do kosztów bezpośrednich tej działalności, po wyłączeniu aparatury naukowo-badawczej,
- na działalność badawczą (granty) proporcjonalnie do poniesionych kosztów bezpośrednich odrębnie dla każdego projektu, po wyłączeniu aparatury naukowo-badawczej,
- badania i projekty finansowane z funduszy europejskich proporcjonalnie do poniesionych kosztów bezpośrednich, po wyłączeniu aparatury naukowo-badawczej w wysokości wynikającej z podpisanych umów.”

Zarządzenie nr 126 z dnia 18 grudnia 2013 r. weszło w życie z dniem podpisania, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 2013 r.

Nr 127 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie wysokości kosztów pośrednich (narzutów) na koszty finansowane w 2013 r. z funduszu pomocy materialnej dla studentów i doktorantów Uniwersytetu Zielonogórskiego

Niniejszym zarządzeniem ustalono koszty pośrednie (narzuty) na koszty:

1. remontów domów i stołówek studenckich finansowane z dotacji z budżetu państwa, zgodnie z art. 103 ust. 3 ustawy - w wysokości 30%;
2. utrzymania domów i stołówek studenckich, z wyłączeniem kosztów umów o świadczenie usług portierskich i utrzymania czystości, wynagrodzeń pracowników uczelni zatrudnionych w domach i stołówkach studenckich oraz odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych dla tych pracowników, a także na koszty modernizacji i remontów domów i stołówek studenckich finansowane z opłat za korzystanie z domu studenckiego i innych przychodów, zgodnie z art. 103 ust. 4 i 5 ustawy - w wysokości nie wyższej niż różnica pomiędzy przychodami z tytułu opłat za korzystanie z domów i stołówek studenckich oraz opłat za wynajem pomieszczeń w tych obiektach, a kosztami bezpośrednimi i nie wyższej niż 15% kosztów bezpośrednich.

Nr 1 z dnia 23 stycznia 2014 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu przyznawania zwiększenia stypendium doktoranckiego dla doktorantów Uniwersytetu Zielonogórskiego

Nr 2 z dnia 27 stycznia 2014 r. w sprawie zasad organizowania konferencji na Uniwersytecie Zielonogórskim

Wydane zarządzenie wskazuje:

§ 1

1. Organizatorem lub współorganizatorem konferencji (warsztatów, zjazdu, sympozjum) może być jednostka organizacyjna Uniwersytetu Zielonogórskiego.
2. Konferencje organizowane lub współorganizowane

w danym roku kalendarzowym, niezależnie od źródeł finansowania, rejestrowane są w Dziale Nauki w terminie do 28 lutego, jednak nie później niż miesiąc przed rozpoczęciem konferencji.

3. Organizator konferencji wypełnia wniosek o rejestrację konferencji oraz oświadczenie o przedmiocie, rodzaju i charakterze konferencji.
4. Wniosek o rejestrację konferencji, stanowi załącznik nr 1 do niniejszego zarządzenia.
5. Oświadczenie organizatora o przedmiocie, rodzaju i charakterze konferencji, stanowi załącznik nr 2 do niniejszego zarządzenia.

§ 2

1. Organizator konferencji przedkłada wniosek o rejestrację konferencji wraz z oświadczeniem o przedmiocie, rodzaju i charakterze konferencji (dalej jako wniosek) do podpisu dyrektorowi Instytutu/kierownikowi Katedry. Następnie wniosek zostaje przekazany dziekanowi wydziału organizującego konferencję, który sprawdza go w szczególności pod względem merytorycznym.
2. Organizator przedkłada zaakceptowany przez dziekana wniosek w Dziale Nauki.
3. Dział Nauki rejestruje i sprawdza wniosek pod względem formalnym i przekazuje do akceptacji kwestorowi.
4. Kwestor sprawdza wniosek pod względem finansowym i przekazuje do zatwierdzenia prorektorowi ds. nauki i współpracy z zagranicą.
5. Dział Nauki przekazuje kopię zatwierdzonego wniosku organizatorowi oraz kwestorowi.
6. Zaakceptowany wniosek jest dokumentem uprawniającym organizatora do podejmowania działań w zakresie organizowania konferencji (np. do założenia subkonta księgowego dla danej konferencji, złożenia zamówień, wysyłania zaproszeń, zawiadomień, rezerwacji sal i pomieszczeń na czas konferencji, itp.).
7. Wzór postępowania dotyczącego zatwierdzenia wniosku o rejestrację konferencji zawiera załącznik nr 5 do zarządzenia.

§ 3

1. W celu prawidłowego określenia podstawy prawnej oraz stawki podatku od towarów i usług (VAT) określa się przedmiot, rodzaj i charakter konferencji (załącznik nr 2 do zarządzenia) na podstawie aktualnie obowiązujących przepisów ustawy o podatku od towarów i usług oraz wydanych na jej podstawie rozporządzeń.
2. Zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi dotyczącymi miejsca opodatkowania podatkiem VAT usług w dziedzinie edukacji i nauki, obowiązkowe jest przekazanie do kwestury UZ informacji o statusie zagranicznych uczestników konferencji (osoby reprezentujące podatnika, np. pracownicy zagranicznych uczelni bądź osoby prywatne - niepodatnicy).
3. Organizator konferencji zobowiązany jest do stosowania procedur wymaganych ustawą Prawo zamówień publicznych oraz przestrzegania wewnętrznych aktów obowiązujących na Uniwersytecie Zielonogórskim.

§ 4

1. Źródłem finansowania konferencji mogą być przekazywane na wydzielone subkonto księgowe Uniwersytetu Zielonogórskiego środki finansowe pochodzące w szczególności:
 - a) z wpłat uczestników konferencji,
 - b) od sponsorów, darczyńców bądź współorganizatorów,
 - c) z funduszy na działalność dydaktyczną,

- d) z innych źródeł.
2. Dopuszcza się możliwość dofinansowania konferencji o charakterze naukowo-badawczym z funduszu działalności statutowej.
3. Koszty wyżywienia, noclegów i przejazdów mogą być finansowane jedynie z wpłat uczestników, sponsorów lub darczyńców.
- Finansowanie ww. kosztów nie może odbywać się ze środków przeznaczonych na działalność statutową lub innych środków będących w dyspozycji Uniwersytetu Zielonogórskiego za wyjątkiem kosztów wyżywienia, noclegów i przejazdów kluczowych uczestników konferencji, specjalnie zaproszonych, zapewniających wysoki poziom merytoryczny konferencji. Organizatorzy konferencji mają obowiązek każdorazowo uzasadniać i przedstawiać do akceptacji prorektorowi ds. nauki i współpracy z zagranicą listę kluczowych uczestników konferencji.
4. Uczestnikom konferencji, którzy biorą czynny udział w konferencji w postaci wygłoszenia referatów nie przysługuje wynagrodzenie za wystąpienia, za wyjątkiem wynagrodzenia za wystąpienia kluczowych uczestników, o których mowa w ust. 3.
5. Organizatorom konferencji nie przysługuje wynagrodzenie z tytułu wykonywania zadań i obowiązków związanych z organizacją konferencji.
6. Organizator konferencji w razie publikacji materiałów konferencyjnych zobowiązany jest do pobierania od autorów prac (lub innych podmiotów), którym przysługują autorskie prawa majątkowe oświadczenia o wyrażeniu zgody na nieodpłatne korzystanie z tych prac przez Uniwersytet Zielonogórski w celu ich rozpowszechniania. Wzór oświadczenia stanowi załącznik nr 3 do zarządzenia.
7. Otrzymane od sponsorów albo darczyńców środki finansowe wykorzystuje się na cele określone w zawartych ze sponsorami i darczyńcami umowach.
8. Opłaty konferencyjne są wnoszone na konto Uniwersytetu Zielonogórskiego. Wnoszący opłatę konferencyjną w tytule przelewu wpisuje nazwę jednostki wpłacającej lub osobę oraz tytuł/nazwę konferencji, nazwę skróconą, logo lub konto przychodów.
9. Ze środków finansowych konferencji pochodzących z dofinansowania rektora, dziekana, dyrektora Instytutu nie mogą być finansowane zakupy środków trwałych.

§ 5

1. Za kompletność i poprawność dokumentacyjną rozliczeń finansowych konferencji odpowiada organizator konferencji.
2. Organizator sporządza sprawozdanie merytoryczne i finansowe z konferencji najpóźniej w ciągu 30 dni od daty zakończenia konferencji.
- Jeżeli konferencja odbywa się w miesiącu grudniu, wówczas należy ją rozliczyć nie później niż do dnia 31 grudnia roku kalendarzowego, w którym się odbyła. W przypadku, gdy sponsor konferencji określi krótszy termin rozliczenia dofinansowania konferencji stosuje się termin określony przez sponsora.
3. Wzór sprawozdania z konferencji, o którym mowa w ust. 2, stanowi załącznik nr 4 do zarządzenia.
4. Organizator przedkłada sprawozdanie z konferencji do podpisu dyrektorowi Instytutu/kierownikowi Katedry, a następnie osobie odpowiedzialnej za sprawy finansowo-księgowe wydziału/pionu, która po podpisaniu

sprawozdania przekazuje je dziekanowi wydziału organizującego konferencję do zatwierdzenia, w tym pod względem merytorycznym.

5. Zatwierdzone przez dziekana sprawozdanie z konferencji, organizator przesyła do Działu Księgowości w celu rozliczenia finansowego konferencji.
6. Po sprawdzeniu sprawozdania z konferencji przez Dział Księgowości pod względem rachunkowym, Dział Nauki sprawdza sprawozdanie pod względem formalnym i przekazuje do akceptacji finansowej kwestorowi, a w dalszej kolejności do zatwierdzenia prorektorowi ds. nauki i współpracy z zagranicą.
7. Zgodnie z § 43 ust. 1 i 2 Zasad Zarządzania Gospodarką Finansową UZ, niewykorzystana nadwyżka przychodów nad kosztami konferencji nie przechodzi na następny rok.
8. Za zgodą prorektora ds. nauki i współpracy z zagranicą dopuszcza się możliwość wykorzystania nadwyżki przychodów nad kosztami konferencji, na:
- a) finansowanie zgłoszonej do Działu Nauki kolejnej konferencji, która ma charakter cykliczny,
 - b) cele związane z planowanym wydaniem materiałów pokonferencyjnych, po przedłożeniu kalkulacji kosztów wydania tych materiałów, jednak nie dłużej niż rok od czasu rozliczenia konferencji.
9. Środki pochodzące z dofinansowania konferencji przez rektora, dziekana lub dyrektora Instytutu z dotacji podmiotowej w obszarze działalności dydaktycznej niewykorzystane w roku bieżącym podlegają zwrotowi.
10. Wzór postępowania w celu złożenia sprawozdania z konferencji przedstawia załącznik nr 6 do zarządzenia.

§ 6

1. Traci moc zarządzenie nr 69 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 10 lipca 2013 r. w sprawie zasad organizowania konferencji na Uniwersytecie Zielonogórskim.
2. Zarządzenie ma zastosowanie do konferencji rozpoczynających się od 1 stycznia 2014 r.

§ 7

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Nr 3 z dnia 29 stycznia 2014 r. w sprawie struktury organizacyjnej Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu oraz zmiany Regulaminu Organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego

Nr 4 z dnia 29 stycznia 2014 r. w sprawie struktury organizacyjnej Wydziału Mechanicznego oraz zmiany Regulaminu Organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego

Nr 5 z dnia 29 stycznia 2014 r. w sprawie zmian w strukturze organizacyjnej Parku Naukowo-Technologicznego Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz zmiany Regulaminu Organizacyjnego Parku Naukowo-Technologicznego Uniwersytetu Zielonogórskiego i regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego

Nr 6 z dnia 29 stycznia 2014 r. w sprawie odstąpienia od ogłoszenia konkursów dotyczących stypendiów dla studentów i doktorantów

Mocą niniejszego zarządzenia odstąpiono w semestrze letnim roku akademickiego 2013/2014 od ogłoszenia:

- 1) konkursu dotyczącego stypendiów Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego dla studentów pierwszego roku studiów pierwszego stopnia oraz cudzoziemców odbywających studia jako stypendyści uczelni;

- 2) konkursu dotyczącego stypendiów Uniwersytetu Zielonogórskiego dla uczestników pierwszego roku studiów doktoranckich oraz cudzoziemców odbywających studia doktoranckie jako stypendyści uczelni;
- 3) konkursu dotyczącego stypendiów sportowych Uniwersytetu Zielonogórskiego dla studentów.

Nr 7 z dnia 29 stycznia 2014 r. w sprawie powołania Komisji ds. orderów i odznaczeń

Nr 8 z dnia 10 lutego 2014 r. w sprawie wysokości kosztów pośrednich (narzutów) i odpisów ogólnouczelnianych
Wydane zarządzenie wskazuje:

§ 1

Zgodnie z przyjętymi Zasadami zarządzania gospodarką finansową Uniwersytetu Zielonogórskiego ustala się koszty pośrednie (narzuty) i odpisy ogólnouczelniane, w następujących wysokościach:

- 1) na koszty ponoszone z dotacji podmiotowej ministra właściwego ds. nauki na utrzymanie potencjału badawczego - 45 proc. na fundusz działalności ogólnej uczelni będący w dyspozycji rektora,
- 2) na koszty ponoszone z dotacji podmiotowej ministra właściwego ds. nauki na utrzymanie potencjału badawczego przyznanej w 2013 r. - 30 proc. na fundusz działalności ogólnej uczelni będący w dyspozycji rektora,
- 3) na koszty ponoszone z dotacji celowej ministra właściwego ds. nauki na prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych oraz zadań z nimi związanych, służących rozwojowi młodych naukowców oraz uczestników studiów doktoranckich, finansowanych w wewnętrznym trybie konkursowym - 30 proc., z czego:
 - a) 70 proc. na fundusz działalności ogólnej uczelni będący w dyspozycji rektora,
 - b) 30 proc. dla Wydziału realizującego zadanie badawcze,
- 4) na koszty ponoszone z dotacji podmiotowej ministra właściwego ds. nauki na utrzymanie specjalnego urzędu badawczego - 30 proc., z czego:
 - a) 70 proc. na fundusz działalności ogólnej uczelni będący w dyspozycji rektora,
 - b) 30 proc. dla Wydziału realizującego zadanie,
- 5) na koszty finansowane z dotacji SPUB - MAN - 20 proc. na fundusz działalności ogólnej uczelni będący w dyspozycji rektora,
- 6) na koszty ponoszone w ramach działalności Centrum Komputerowego - Zielonogórska Miejska Sieć Komputerowa Zielman - 30 proc. na fundusz działalności ogólnej uczelni będący w dyspozycji rektora,
- 7) na koszty ponoszone z dotacji celowej ministra właściwego ds. nauki na finansowanie inwestycji w zakresie dużej infrastruktury badawczej służącej potrzebom badań naukowych lub prac rozwojowych - 0 proc.,
- 8) na koszty ponoszone z dotacji ministra właściwego ds. nauki na finansowanie działalności upowszechniającej naukę - 0 proc.,
- 9) na koszty ponoszone w ramach realizacji projektów badawczych (grantów) krajowych i międzynarodowych - w wysokości określonej umową, przy czym należy stosować najwyższy dopuszczalny poziom kosztów pośrednich ustalony przez instytucję finansującą projekt. W przypadku braku wskazania wysokości narzutu przez instytucję finansującą projekt, jego wysokość należy uzgodnić indywidualnie z prorektorem ds. nauki i współpracy z zagranicą. Podział narzutu

wewnątrz uczelni ustala się następująco:

- a) 40 proc. na fundusz działalności ogólnej uczelni będący w dyspozycji rektora,
 - b) 30 proc. dla Wydziału realizującego projekt,
 - c) 30 proc. na fundusz działalności naukowo - badawczej będący w dyspozycji prorektora ds. nauki i współpracy z zagranicą,
- 10) na koszty ponoszone w ramach realizacji prac naukowo-badawczych zleconych krajowych i zagranicznych - do 20 proc., z czego:
- a) 50 proc. na fundusz działalności ogólnej uczelni będący w dyspozycji rektora,
 - b) 35 proc. dla Wydziału realizującego pracę zleconą,
 - c) 15 proc. na fundusz działalności naukowo-badawczej będący w dyspozycji prorektora ds. nauki i współpracy z zagranicą,
- 11) na koszty ponoszone w ramach funduszu modernizacji i utrzymania domów i stołówek studenckich wyodrębnionego z funduszu pomocy materialnej - z przeznaczeniem na fundusz działalności ogólnej uczelni będący w dyspozycji rektora w wysokości procentowej ustalonej odrębnym zarządzeniem rektora na każdy rok kalendarzowy w porozumieniu z właściwymi organami samorządu studentów i doktorantów,
- 12) na koszty ponoszone w ramach funduszu remontowego obiektów socjalnych studentów - z przeznaczeniem na fundusz działalności ogólnej uczelni będący w dyspozycji rektora w wysokości procentowej ustalonej na każdy rok kalendarzowy lub budżetowy odrębnym zarządzeniem rektora w porozumieniu z właściwymi organami samorządu studentów i doktorantów,
- 13) odpis z opłat za studia podyplomowe - 30 proc. na fundusz działalności ogólnej uczelni będący w dyspozycji rektora,
- 14) odpis z opłat za kursy kształcące lub szkolenia - 0 proc.,
- 15) na koszty ponoszone w ramach realizacji projektów unijnych - wysokość kosztów pośrednich zgodnie z umową, z przeznaczeniem na fundusz działalności ogólnej uczelni będący w dyspozycji rektora,
- 16) na koszty ponoszone w ramach Regionalnej i Lokalnej Akademii Sieciowej CISCO - 20 proc. na fundusz działalności ogólnej uczelni będący w dyspozycji Rektora.

§ 2

Środki finansowe pochodzące w danym roku budżetowym z narzutów, o których mowa w § 1 punkt 1-8 i nie wykorzystane przez dysponentów do 31 marca następnego roku budżetowego przechodzą na fundusz działalności ogólnej uczelni.

§ 3

Koszty pośrednie (narzuty), o których mowa w § 1 punkt 1-8, naliczane są od kosztów bezpośrednich ponoszonych w ramach poszczególnych rodzajów działalności przez jednostki realizujące wskazane zadania.

§ 4

1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.
2. Traci moc zarządzenie nr 123 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 19 grudnia 2012 r. w sprawie wysokości kosztów pośrednich (narzutów) i odpisów ogólnouczelnianych.

Nr 9 z dnia 17 lutego 2014 r. w sprawie kalendarza rekrutacyjnego na semestr zimowy w roku akademickim 2014/2015 na studia pierwszego i drugiego stopnia

Zgodnie z niniejszym zarządzeniem ustalono następujące terminy:

1. Studia stacjonarne pierwszego stopnia:

	I NABÓR	II NABÓR	III NABÓR
przyjmowanie dokumentów	1.06-5.07.2014 r.	do 15.09.2014 r.	do 27.09.2014 r.
egzaminy praktyczne, rozmowy kwalifikacyjne	10-11. 07.2014 r.	17-18.09.2014 r.	29.09.2014 r.
ogłoszenie list osób zakwalifikowanych do przyjęcia i nieprzyjętych na studia	do 15. 07. 2014 r.	-	-
odsyłanie potwierdzeń przez zakwalifikowanych do przyjęcia	do 25. 07. 2014 r.	-	-
ogłoszenie list osób przyjętych i nieprzyjętych na studia	do 30. 07. 2014 r.	do 22. 09. 2014 r.	do 30. 09. 2014 r.

2. Studia stacjonarne drugiego stopnia:

	I NABÓR	II NABÓR
przyjmowanie dokumentów	1.06-15.09.2014 r.	do 27.09.2014 r.
egzaminy praktyczne, rozmowy kwalifikacyjne	18.09.2014 r.	29.09.2014 r.
ogłoszenie list osób przyjętych i nieprzyjętych na stu- dia	do 22.09.2014 r.	do 30.09.2014 r.

3. Studia niestacjonarne pierwszego stopnia:

	I NABÓR	II NABÓR	NABÓR WG KOLEJ- NOŚCI ZGŁOSZEŃ
przyjmowanie dokumentów	1.06-15.09.2014 r.	do 27.09.2014 r.	do 31.10.2014 r.
egzaminy praktyczne, rozmowy kwalifikacyjne	17-18.09.2014 r.	29.09.2014 r.	-
ogłoszenie list osób przyjętych i nieprzyjętych na studia	do 22.09.2014 r.	do 30.09.2014 r.	-

4. Studia niestacjonarne drugiego stopnia:

	I NABÓR	II NABÓR	NABÓR WG KOLEJ- NOŚCI ZGŁOSZEŃ
przyjmowanie dokumentów	1.06-15.09.2014 r.	do 27.09.2014 r.	do 31.10.2014 r.
egzaminy praktyczne, rozmowy kwalifikacyjne	17-18.09.2014 r.	29.09.2014 r.	-
ogłoszenie list osób przyjętych i nieprzyjętych na stu- dia	do 22.09.2014 r.	do 30.09.2014 r.	-

Nr 10 z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie organizacji sta-
tego dyżuru rektora w celu zapewnienia realizacji przeka-
zywanych decyzji organów uprawnionych do uruchamia-
nia zadań ujętych w Planie Reagowania Obronnego oraz
kierowania całokształtem realizowanych zadań w czasie

podwyższania stanów gotowości obronnej państwa w sy-
tuacji zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa państwa
i w czasie wojny

Robert Korneluk
Biuro Prawne

__TEKSTY UCHWAŁ I ZARZĄDZEŃ DOSTĘPNE SĄ NA STRONIE INTERNETOWEJ UNIWERSYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO POD ADRESEM: <http://www.uz.zgora.pl/ap/>

JESTEM DUMNY Z ZIELONOGÓRSKIEJ GERMANISTYKI

**Rozmowa Ewy Sapeńko
z prof. Michałem Kotinem**
Kierownikiem Zakładu Germanistyki i Historii Języka
Niemieckiego

wiedzieć, że w naszym Instytucie kształcimy germanistów na najwyższym poziomie, porównywalnym z największymi uczelniami w Polsce. A to, że ktoś mówi, że w Poznaniu czy Wrocławiu poziom jest wyższy, to mit! Wiem o czym mówię, bo od 11 lat jestem profesorem wizytującym na UAM w Poznaniu. Rzeczywiście, jest tam wysoki poziom kształcenia, ale ja nie widzę absolutnie żadnej różnicy między poziomem kształcenia germanistów na Uniwersytecie Zielonogórskim a na UAM. Nie powinniśmy mieć żadnych kompleksów, a wręcz przeciwnie - jestem dumny z tego, że stworzyliśmy w Zielonej Górze germanistykę na tak wysokim poziomie.

I dlatego musimy zrobić wszystko, żeby jeszcze bardziej zafunkcjonować nie tylko na mapie Polski, ale też na mapie międzynarodowej. Konkurencja jest ogromna i budowanie nowoczesnej germanistyki jest wielkim wyzwaniem dla takiej uczelni jak UZ.

__Panie Profesorze, jakie są perspektywy zielonogórskiej germanistyki?

Moim zdaniem zielonogórska germanistyka rozwija się bardzo szybko i bardzo skutecznie. Sprzyja temu bliskość granicy niemieckiej i to jest chyba największy atut Instytutu Filologii Germańskiej na naszym Uniwersytecie. Dzięki temu wielu naszych studentów pracuje w firmach niemieckich po obydwu stronach Odry i to chyba powoduje, że mimo, że mamy niż demograficzny, na germanistycę w Zielonej Górze na razie problemu braku kandydatów na studia nie odczuwamy. Tylko dwa uniwersytety w Polsce są położone tuż przy granicy niemieckiej - to Uniwersytet Szczeciński i właśnie Uniwersytet Zielonogórski. Tyle tylko, że my mamy trudniejszą sytuację - bardzo blisko nas są Poznań i Wrocław, dlatego musimy być bardziej konkurencyjni. W tym miejscu chciałbym z całą odpowiedzialnością po-

__A jakie Pan widzi możliwości?

My już w większości te możliwości wykorzystujemy. Po pierwsze mamy atrakcyjną ofertę dla studentów, po drugie mamy międzynarodowe projekty realizowane nie tylko w strefie przygranicznej, ale znacznie szerzej. Poza tym nasi pracownicy z powodzeniem ubiegają się o granty, biorą udział w konferencjach międzynarodowych. W 2010 r. zaistnieliśmy bardzo pozytywnie na Światowym Kongresie Germanistów w Warszawie. Bardzo ważne jest też powiązanie pracy naukowej z pracą dydaktyczną. Wyniki naszej pracy badawczej powinny jak najszybciej trafiać do studentów. No i co jest moim zdaniem niezwykle ważne - studenci, którzy przychodzą do nas na studia muszą mieć świadomość, że to nie są kursy językowe. Student u nas uczy się nie tylko języka, ale też myślenia o języku - w sensie historycznym i porównawczym.

„A czy studenci mają możliwość wyjazdu do Niemiec w trakcie studiów?”

Oczywiście, zresztą nie tylko studenci, ale też my - wykładowcy bardzo o to dbamy, żeby wyjeżdżać do Niemiec. Są programy takie jak Sokrates czy Erasmus, ale jest też wiele fundacji, które umożliwiają studentom i pracownikom pobyt i pracę za granicą. Takie umiędzynarodowienie daje nam dużo satysfakcji.

Uważam więc, że zielonogórska germanistyka ma bardzo dobre perspektywy. Nasz Instytut ma ogromny potencjał naukowy i badawczy a dyrekcja wizję rozwoju - to dobrze rokuje na przyszłość. Chciałbym jeszcze tylko podkreślić, że nasi pracownicy bardzo dużo publikują w najbardziej prestiżowych, wysoko punktowanych zagranicznych wydawnictwach, np. Universitätsverlag WINTER w Heidelbergu czy De Gruyter, ale też krajowych. Jeżeli chodzi o germanistów, to w tym zakresie jesteśmy chyba „najlepsi” w kraju.

„Czyli to nie jest tak, że humaniści nie mają gdzie publikować, żeby uzyskać punkty?”

To nie jest do końca tak. Humanisci mają gdzie publikować, ale moim zdaniem system punktowy jest niedoskonały. Jest bardzo dużo renomowanych wydawnictw, które nie wiadomo z jakiego powodu w ogóle nie są punktowane. Kolejnym problemem jest fakt, że najwięcej punktów można uzyskać za publikacje w języku angielskim. Można zadać sobie pytanie dlaczego anglista publikujący w języku angielskim ma na starcie więcej punktów niż germanista publikujący w języku niemieckim czy polonista w języku polskim. Moim zdaniem ten system powinien zostać zmieniony.

„Panie Profesorze, ale może porozmawiajmy trochę o Panu. Kiedy przyjechał Pan do Polski?”

W 2000 r.

„A dlaczego nie został Pan w Niemczech?”

Dlaczego w Niemczech? Ja do Polski przyjechałem z Rosji. W Niemczech studiowałem od 1978 do 1982 roku. W Berlinie uzyskałem tytuł magistra, ale po studiach wróciłem do Moskwy. Wprawdzie później pracowałem jeszcze w Niemczech jako pracownik naukowy w ramach stypendium Fundacji Humboldta, ale generalnie do Polski przyjechałem z Rosji. W 2000 r. dostałem zaproszenie do Słupska, a ponieważ w Niemczech robiłem akurat kolejny projekt naukowy, to stwierdziłem, że z Polski będę miał bliżej i skorzystałem z tego zaproszenia. Wtedy myślałem, że w Polsce pomieszkać nie dłużej niż 2 - 3 lata, skończę ten niemiecki projekt i wrócę do Moskwy. Ale losy potoczyły się inaczej. Dostałem zaproszenie od świętej pamięci Profesora Mańczyka i przyjechałem do Zielonej Góry. To było w 2002 r. Nawet się długo nie zastanawiałem - granica niemiecka była tutaj w pobliżu, więc dla mnie jako germanisty miało to duże znaczenie. Dlatego zdecydowałem o podjęciu pracy na Uniwersytecie Zielonogórskim. I tak zostałem tu razem z rodziną. Mój syn skończył tu studia, także germanistykę, obronił doktorat z literaturoznawstwa na UAM w Poznaniu. Pracuje również na Uniwersytecie Zielonogórskim. A od tego roku mamy obywatelstwo polskie i całą rodziną czujemy się już związani z Zieloną Górą.

Poza tym nam się tu podoba, odpowiada mi też praca. Po- stanowiłem nauczyć się języka polskiego, żeby włączyć go do swoich badań. Jako lingwista bardzo interesowałem się porównaniem języków: angielskiego, niemieckiego, rosyjskiego i dołączyłem jeszcze do tego polski. A tutaj znalazłem odpowiednie środowisko sprzyjające takiej pracy.

„Czym Pan się zajmuje w swojej pracy naukowo-badawczej?”

Naukowo zajmuję się przede wszystkim badaniem szeroko pojętych języków germańskich przede wszystkim w aspekcie historycznym. Czyli języki starogermańskie - staro-wysoko-niemiecki, średnio-wysoko-niemiecki, gocki - moja książka profesorska jest poświęcona językowi gockiemu (*Gotisch: Im (diachronischen und typologischen) Vergleich*). Zajmuję się też lingwistyką typologiczną, która przewiduje porównywanie wielu języków, przede wszystkim są to badania języków germańsko-słowiańskich, jak już powiedziałem angielskiego, niemieckiego, polskiego i rosyjskiego.

„Ile Pan zna języków?”

Jeżeli chodzi o języki współczesne, to niemiecki, angielski, rosyjski, polski. Kilka innych języków znam też pasywnie - np. język ukraiński. Wszystko rozumiem, mogę czytać, niestety nie mówię w tym języku. Czytam też po ni- derlandzku, z tym że nie znam tego języka aktywnie. Znam też trochę starych języków, co jest oczywiście związane z moimi zainteresowaniami naukowymi, czyli łacinę, język starogrecki, a przede wszystkim koine, w którym napisano Nowy Testament, no i języki: gocki i staro-wysoko-niemiecki, czyli języki martwe, ale takie, które są dla mnie bardzo ważne z naukowego punktu widzenia.

„Zajmuje się Pan ewolucją języków?”

Tak. Teorią zmian językowych. W nauce funkcjonuje wiele teorii, ja też mam swoje własne poglądy, które sformu- łowałem w moich książkach i artykułach o języku, m.in. w dwutomowej rozprawie *Język w rozwoju* czyli *Die Sprache in statu movendi*, która ukazała się drukiem w Niem- czech.

„Jak szybko język ewoluuje? Jak szybko się zmienia?”

Bardzo dobre pytanie - akurat tym się w tej chwili zaj- muję i buduję własną teorię, która mówi, że różne płasz- czyzny języka rozwijają się w różnym tempie. Na przykład system dźwiękowy rozwija się bardzo długo. Żeby dźwięk zamienił się w inny dźwięk, albo żeby zmieniła się into- nacja, to często muszą minąć stulecia, natomiast rozwój semantyczny, czyli rozwój znaczenia, zwłaszcza w dzisiej- szych czasach, przebiega bardzo szybko. A gdzieś pośrodku znajduje się rozwój gramatyczny, o którym można powie- dzieć, że jest średniofalowy. Dlatego ja wg swojej kon- cepcji dzielę rozwój języka na długotrwały, średniotrwały i krótkotrwały. Stwierdziłem, że semiotyczne komponenty jednostek językowych rozwijają się o wiele szybciej niż ich formalna strona, czyli kształt dźwiękowy. Język to jest zjawisko, które istnieje na dwóch płaszczyznach. Pierwsza płaszczyzna - semiotyczna, jest związana ze znaczeniem. Druga płaszczyzna ze znaczeniem nie ma nic wspólnego - jest to rozwój akcentu, dźwięków, fonemów, który prze-

7 STYCZNIA 2014 r. PREZYDENT RP BRONISŁAW KOMOROWSKI
NADAŁ TYTUŁ PROFESORA NAUK HUMANISTYCZNYCH DR. HAB. MICHAŁOWI KOTINOWI.
GRATULUJEMY!

— MICHAŁ KOTIN

urodził się 13 marca 1959 r. w Moskwie, studiował germanistykę w Moskwie i Berlinie. Tytuł zawodowy magistra filologii germańskiej uzyskał w 1982 r. na Uniwersytecie im. Humboldta w Berlinie. Pracę doktorską obronił w roku 1989 na Uniwersytecie im. Łomonosowa w Moskwie (promotor prof. dr hab. Ninel I. Filiczewa). W 1995 r. obronił kolokwium habilitacyjne na Uniwersytecie im. Humboldta w Berlinie.

M. Kotin pracował na uczelniach i w instytutach badawczych Moskwy, Berlina, Słupska, Poznania i Zielonej Góry. Profesor Uniwersytetu Zielonogórskiego od roku akademickiego 2002/2003, kierownik Zakładu Gramatyki i Historii Języka Niemieckiego. Stypendysta Fundacji im. Aleksandra Humboldta (Niemcy 1993), laureat Nagrody Indywidualnej Ministra Edukacji Narodowej i Sportu RP (2004) oraz Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego RP (2006) za wybitne osiągnięcia naukowe. Zainteresowania naukowe: językoznawstwo ogólne, historyczne i porównawcze, gramatyka opisowa, teorie zmian językowych, filozofia języka. Autor 6 monografii i ponad 100 artykułów naukowych, recenzji, raportów etc. w językach: niemieckim, rosyjskim, angielskim i polskim. Redaktor naukowy 6 monografii zbiorowych. Członek 5 międzynarodowych i krajowych stowarzyszeń naukowych, m.in. Stowarzyszenia Germanistów Polskich, Societas Linguistica Europae.

biega znacznie dłużej. I to właśnie ta dwustronna natura języka bardzo mnie interesuje, bo język jest zarówno zja- wiskiem natury jak i zjawiskiem kultury.

„W jednym z wykładów powiedział Pan: *W epoce sta- bilności szacunek wobec długotrwałej tradycji przeciw- działa gwałtownym zmianom w słownictwie, a nawet w gramatyce lub wymowie. Natomiast epoki rewolu- cyjne potrafią nierzadko radykalnie zmienić język, niszcząc wieloletnie tradycje, których miejsce zajmują krótkotrwałe innowacje, w wyniku czego powstają zu- pełnie nowe normy językowe. A co powie Pan o „rewo- lucji internetowej”?*”

Tak, są epoki w których język, a właściwie słownictwo, rozwija się szybciej. Na przykład w czasie Reformacji w Niemczech, kiedy to Marcin Luter miał duży wpływ na rozwój języka niemieckiego. Dzisiaj mamy z kolei rewolu- cyjny wręcz rozwój systemów informacyjnych. I to Internet ma ogromny wpływ na język. Obserwujemy pośredni wpływ języka potocznego, mówionego na język pisany, bo w SMS- ach czy poczcie elektronicznej piszemy tak jak mówimy, czyli robimy dużo błędów z punktu widzenia języka pisane- go. Ale to nie są błędy, tutaj możemy mówić o innej sferze użycia języka - medialnie jest to język pisany, natomiast konceptualnie jest to język mówiony

„Ale czy to nie zubaża nas językowo? Myślę, że w tym przypadku możemy chyba nawet mówić o degradacji wszelkich norm językowych.”

Ja należę do tych badaczy, którzy raczej wstrzymują się od ocen. Są dwie szkoły - jedna z nich przykłada dużo uwa- gi do sposobów kreowania norm językowych. Ja zaś należę do tej drugiej - zajmującej się obserwacją rozwoju języka i analizą właściwości jego „struktury wewnętrznej”. Język jest jak żywy organizm i niewiele możemy mu narzucić, rozwija się w dużym stopniu niezależnie od naszej woli. Nie zawsze więc możemy ocenić czy jest to rozwój pozy-

tywny czy negatywny. Trudno oczekiwać, żeby w SMS-ie były zachowane normy, których przestrzega pisarz pisać- cy powieść. SMS jest przetworzeniem języka mówionego bezpośrednio na język pisany i w tym przypadku musimy zwracać uwagę na ile normy właśnie języka mówionego są zachowane. Wprawdzie są jeszcze inne poglądy, ale ja je- stem zwolennikiem lingwistyki obserwującej, a nie lingwi- styki narzucającej przepisy.

„Ale Panie Profesorze, nie da się jednak zupełnie zrezy- gnować z przepisów. Nawet jeżeli chodzi o język.”

Oczywiście, są normy, ale trzeba je odróżniać. Inne nor- my dotyczą języka mówionego, inne pisanego a jeszcze inne normy regulują język w Internecie. Nie możemy ocze- kiwać mechanicznego przeniesienia tych norm na wszyst- kie płaszczyzny. Oczywiście, możemy się zastanawiać, czy to jest dobrze, czy to jest złe, ale moim zdaniem zadaniem lingwisty jest obserwacja. Badania nad tym jak ję- zyk się sam rozwija. Narzucanie norm jest moim zdaniem rozwojem w złym kierunku. Bo proszę zwrócić uwagę na to, co się dzieje kiedy jakieś zjawiska socjologiczne czy społeczne próbuje się przełożyć na język. Na przykład gen- der - równoprawna rola kobiety powoduje, że każdemu określeniu męskiemu ma odpowiadać określenie żeńskie, a to z kolei powoduje powstawanie sztucznych form języ- kowych. W języku polskim będzie to na przykład *ministra* lub *kanclerzyca*, a w języku niemieckim, jeżeli będziemy kierować się tą zasadą, tłumacząc dosłownie mój tytuł na porządku dziennym, *pan profesorka Kotin*. Powiedzia- łem już wcześniej - język jest w wielu aspektach swojego istnienia podobny do żywego organizmu. Nie powinniśmy więc bez nadzwyczajnej ostateczności w niego specjalnie ingerować.

„Dziękuję bardzo za rozmowę.”

NOWE HABILITACJE

DR HAB. ŁUCJA NOWAK

Wydział Artystyczny, Instytut Muzyki

Dr Łucja Nowak decyzją Rady Wydziału Dyrygentury Chóralnej, Muzyki Kościelnej, Edukacji Artystycznej, Rytmiki i Jazzu Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku, 3 lutego 2014 r. na podstawie oceny ogólnego dorobku artystycznego i przedstawionego osiągnięcia artystycznego, płyty pt. *Musica Sacra Lituanica*, otrzymała stopień doktora habilitowanego sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej dyrygentura.

Łucja Nowak (z domu Jankauskaitė), urodzona w stolicy Litwy, od wczesnych lat przesiąkała atmosferą tego miasta i regionu. *Dainy*, ludowe litewskie pieśni - jak sama twierdzi - są bardzo szczególnym, a zarazem powszechnym elementem kultury narodowej Litwy i nic nie jest w stanie lepiej wyrazić litewskiego poglądu, nostalgicznego charakteru, zmysłowego postrzegania piękna i dobra, jak właśnie te pieśni.

Swą przygodę z muzyką Łucja Nowak zaczęła w dziecięcym zespole wokalnym w Wileńskim Państwowym Domu Kultury. W 1964 r. rozpoczęła naukę w klasie skrzypiec w Narodowej Szkole Sztuk Pięknych im. Mykolasza Čiurlionisa w Wilnie. Jak wspomina - *To była prawdziwa szkoła sztuki, gdzie jednocześnie przeplatały się muzyka, balet i malarstwo, ale zarazem lata ciężkiej i żmudnej pracy. Tęsknota za śpiewem i chóralną formą muzykowania zdecydowały o podjęciu dalszej nauki w Wyższej Szkole Muzycznej im. J. Tallat-Kelpšy na kierunku chóralistyka (w klasie wybitnego dyrygenta doc. Vakarisia Laurynasa Lopasa), a następnie w Litewskim Państwowym Konserwatorium w Wilnie (w klasie chórmistrza prof. Povilasa Bekerisa). Jeszcze jako studentka Łucja Nowak zdobyła trzecie miejsce na Ogólnolitewskim Konkursie Młodych Dyrygentów w Kownie. Po ukończeniu studiów wygrała konkurs na etat „artysta chóru” w Państwowym Chórze Vilnius.*

W sierpniu 1988 r. przeprowadziła się do Polski i zamieszkała w Zielonej Górze. Jak wspomina - *Początki były trudne: nowe miejsce, nowe środowisko, inna mentalność. Język polski znałam dobrze, bo pochodzę z rodziny dwujęzycznej. W domu, w sposób naturalny, przeplatały się oba języki - z babcią (mamą ojca) mówiłam po litewsku, z drugą babcią - po polsku.*

Łucja Nowak od roku 1991 pracuje w Instytucie Wychowania Muzycznego Wyższej Szkoły Pedagogicznej im. Tadeusza Kotarbińskiego w Zielonej Górze (obecnie Instytut Muzyki na Wydziale Artystycznym Uniwersytetu Zielonogórskiego). Jak mówi - *Moja działalność zawodowa związana jest z chóralistyką. W roku 1996 nawiązałam współpracę z litewskim chórem żeńskim „Vaidilutės” prowadzonym przez dyrygentkę Genovaitę Kumpienę. Zorganizowałam tournée koncertowe Chóru Żeńskiego Instytutu Wychowania Muzycznego na Litwę, a także do Hiszpanii, Włoch i Niemiec. Uczestniczyłam w wielu festiwalach i konkursach muzyki chóralnej, zdobywając nagrody (m.in.*

FOT. Z ARCHIWUM ŁUCJI NOWAK

na VIII Myślenickim Festiwalu Pieśni Chóralnej Kolędy i Pastoralki (Myślenice 1999) - II miejsce w kategorii zespołów wokально-instrumentalnych, Międzynarodowym Festiwalu Chórów (Chlumec, Czechy 1999) - dyplom z wyróżnieniem, Międzynarodowym Festiwalu Chórów Volk Song Festival (Praga, Czechy 2002) - Srebrne Pasma oraz nagroda dla najlepszego dyrygenta festiwalu Best Conductor).

Łucja Nowak stale poszerza swą wiedzę i doskonali umiejętności: ukończyła Chórmistrzowskie Studia Podyplomowe w Akademii Muzycznej w Bydgoszczy i Dwuletnie Studium Wychowania Muzycznego Carla Orffa w Akademii Muzycznej w Warszawie, uczestniczyła także w wielu seminariach dla dyrygentów chóralnych (m.in.: w Legnicy, Warszawie, Gdańsku, Częstochowie).

W 1999 r. otrzymała kwalifikację I-go stopnia w dziedzinie sztuki muzycznej, w zakresie dyscypliny artystycznej *Prowadzenie zespołów wokalnych i wokально-instrumentalnych* nadane uchwałą Rady Wydziału Dyrygentury Chóralnej, Edukacji Muzycznej i Rytmiki Akademii Muzycznej im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu.

Jest członkiem założycielem Towarzystwa Muzycznego *Cantylena*. W ramach działalności w stowarzyszeniu przygotowała i wykonała wiele dzieł wokально-instrumentalnych (m.in.: *Missa brevis B-dur „Sancte Joannis de Deo”* Józefa Haydna, *Salve Regina* Giovanniego Battisty Pergolesiego,

motet *Exsultate, jubilate* Wolfganga Amadeusza Mozarta, *Requiem* i *Magnificat* Johna Ruttera, *Missa brevis* Laurynasa Vakarisia Lopasa, *Magnificat* Kristina Vasilauskaitė, *Messe in G-dur* Franciszka Schuberta), dokonała także prawykonania *Kantaty Bożonarodzeniowej* Katarzyny Kwiecień-Długosz (płyta DVD, wydawnictwo TM *Cantylena* 2008).

W roku 2007 podjęła temat naukowo-badawczy *Litewska chóralna muzyka religijna w kontekście związków słowno-muzycznych*. Prof. Jan Jazownik recenzent przewodu habilitacyjnego stwierdził, że - *wprowadzanie utworów innego kręgu kulturowego, z racji urodzenia i wychowania bliskiego Habilitantce, może być zjawiskiem wartościowym dla kultury polskiej*. Rezultatem przeprowadzonych badań była ich interpretacja artystyczna i szereg koncertów. Jeden z nich zaprezentowany w Kościele pw. św. Józefa Oblubieńca w Zielonej Górze został zarejestrowany na CD *Musica Sacra Lituanica* (Carbo Media 2008) i stał się podstawą przewodu habilitacyjnego.

Prof. Waldemar Górski w recenzji habilitacyjnej napisał: *W analizowanym nagraniu utworów a cappella chór prezentuje się w sposób pozytywny pod względem walorów artystyczno-brzmieniowych. Słyszalny jest wyważony balans między głosami, szlachetne prowadzenie pod względem emisji głosu i stopliwości. Chórzyści operują wyrównanymi i dźwięcznymi głosami, współgrając we fragmentach o fakturze homofonicznej, jednocześnie mając zdolność cieniowania/stopniowania nateżenia we fragmentach faktury polifonicznej. Brzmienie chóru przypomina monolit faktury organowej. Nośność, czytelność fakturalna, doniosłość wyrazowa - to cechy wykonania utworów prezentowanych przez habilitantkę. (...) Utwory wokально-instrumentalne: „Missa brevis” L. V. Lopasa i „Magnificat” K. Vasilauskaitė, dopełniają obraz sakralnej twórczości litewskiej odślaniając oblicze efektywnych kompozycji, brzmiających patetycznie, dostojnie, przy zachowaniu pełnych proporcji i jednocześnie dobrego balansu pomiędzy chórem a orkiestrą. (...) Kompozycji wysłuchałem z zainteresowaniem i odczuwając satysfakcję. (...) Dyrygent panował nad wykonawcami w pełni profesjonalnie. Podkreślam to szczególnie, biorąc pod uwagę nagromadzenie problemów związanych ze zmiennością materiału (agogika, metrytmika, wielowarstwowość instrumentalna).*

Prof. zw. Marta Wierzbieniec w swojej recenzji napisała: *Zaprezentowane motety są przeznaczone na chór czterogłosowy a cappella. Przy ich wykonaniu chór operuje ciepłym, łagodnym, ale w pełni nasyconym brzmieniem, wiernie oddając charakter i treść tekstów. Zaznaczone są też różnice artykulacyjne, z wyjątkiem, właściwym dla tekstu i struktury muzycznej, budowaniem napięcia dynamicznego oraz prawidłowym kształtowaniem frazy. (...) Na uwagę zasługuje też szczególne podejście dyrygentki do tekstu, zarówno w odniesieniu do właściwej dykcji, jak i samej jego interpretacji, gdzie często w sposób właściwy - poprzez zastosowanie odpowiednich środków muzycznych i zabiegów interpretacyjnych - uwypuklono symboliczne słowa i zwroty.*

Łucja Nowak jest osobą odpowiedzialną, energiczną, a jednocześnie spokojną i wyważoną. Potrafi w trudnych momentach podejść do problemów z poczuciem humoru, budzi sympatię zarówno wśród współpracowników jak i studentów. Prócz pasji muzycznych ma w sobie ciekawość świata i ludzi. Fascynują ją nieznanne kultury i obyczaje. Lubi podróżować, na co dzień jednak w wolnych chwilach szuka wytchnienia podczas długich spacerów wśród okolicznej przyrody.

Bogumiła Tarsiewicz

DR HAB. INŻ. ARCH. SŁAWOMIR ŁOTYSZ

Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska

20 lutego 2014 r. Rada Naukowa Instytutu Historii Nauki im. Ludwika i Aleksandra Birkenmajerów Polskiej Akademii Nauk w Warszawie podjęła uchwałę o nadaniu Sławomirowi Łotyszowi stopnia doktora habilitowanego w zakresie historii techniki.

FOT. WIEŻA TELEWIZYJNA ORIENTAL PEARL TOWER W SZANGHAJU (CHINY). SZKLANA PODŁOGA TARASU WIDOKOWEGO JEST POŁOŻONA NA WYSOKOŚCI 263 METRÓW NAD POZIOMYM TERENEM. (Z ARCHIWUM SŁAWOMIRA ŁOTYSZA)

Sławomir Łotysz jest absolwentem Politechniki Poznańskiej. W 1996 r. po ukończeniu studiów na kierunku *architektura i planowanie przestrzenne* na tamtejszym Wydziale Budownictwa Lądowego, podjął pracę w jednej z zielonogórskich pracowni architektonicznych, a dwa lata później zwyciężył w konkursie na stanowisko asystenta w Zakładzie Architektury i Budownictwa Ogólnego ówczesnej Politechniki Zielonogórskiej. Przez kolejne dwa lata łączył pracę projektową z dydaktyczną, jednak ostatecznie od 2000 r. poświęcił się wyłącznie pracy na uczelni. To wówczas zaczęły kształtować się jego zainteresowania historią techniki i już w 2002 r. otworzył przewód doktorski w Instytucie Historii Nauki PAN w Warszawie. W październiku 2005 r. obronił z wyróżnieniem pracę doktorską zatytułowaną *Kolej pneumatyczna w myśli wynalazczej XIX wieku w Europie i Stanach Zjednoczonych*.

Sławomir Łotysz niemal od początku pracy nad rozprawą doktorską aktywnie uczestniczył w międzynarodowych konferencjach naukowych oraz prowadził kwerendy w krajowych i zagranicznych archiwach. W 2006 r. związał się z Międzynarodowym Komitetem ds. Historii Techniki ICOH-TEC (International Committee for the History of Technology), którego sekretarzem generalnym został wybrany w lip-

cu zeszłego roku jako pierwszy Polak w czterdziestopięcioletniej historii tego stowarzyszenia. Należy również do Polskiego Towarzystwa Historii Techniki i Światowej Rady Badań nad Polonią. W kadencji 2011-2014 został wybrany na członka poznańskiego oddziału Komisji Urbanistyki i Planowania Przestrzennego PAN.

Jako adiunkt Sławomir Łotysz rozwijał swoje zainteresowania naukowe w obszarze historii techniki, nie zaniedbując jednak tematów związanych ze swoim wykształceniem zawodowym, czyli architekturą. Bardzo często poruszał się na styku obu tych obszarów. Efektem tego są publikacje dotyczące problemów modernizacji architektury przemysłowej i obiektów infrastruktury technicznej, ochrony dziedzictwa technicznego oraz rewitalizacji obszarów przemysłowych. Przez dziesięć ostatnich lat regularnie uczestniczył w obradach międzynarodowej konferencji *Definiowanie przestrzeni architektonicznej* organizowanej przez Wydział Architektury Politechniki Krakowskiej oraz w innych, organizowanych m.in. przez Politechniki Śląską i Wrocławską. Szczególnie aktywnie uczestniczył w konferencjach zagranicznych, głównie tych organizowanych przez ICOHTEC (Leicester 2006, Budapeszt 2009, Tampere 2010, Glasgow 2011, Barcelona 2012, Manchester 2013) i Society for the History of Technology (Waszyngton 2007, Lizbona 2008, Kopenhaga 2012). Z innych dużych sympozjów, w których brał udział, warto wspomnieć Business History Conference (Filadelfia 2012) i Tensions of Europe (Paryż 2013). Często był również zapraszany na warsztaty naukowe (Oslo 2011, Florencja 2011, Austin 2012, Rzym 2012, Szanghaj 2013, Granada 2013).

W swojej pracy naukowej Sławomir Łotysz wyróżniał się dużą aktywnością na polu publikacji ogłaszając wyniki swoich badań w czasopiśmie naukowych oraz jako rozdział w wydawnictwach książkowych. Za osiągnięcia naukowe, Sławomir Łotysz otrzymywał Nagrody Rektora II stopnia przez cztery lata z rzędu (zespołową za osiągnięcia w 2008 r. oraz indywidualne za 2009, 2010 i 2011 rok).

Nie zaniedbywał też popularyzacji wiedzy technicznej publikując w czasopiśmie, pismach codziennych, a także udzielając wywiadów w radiu i telewizji, głównie polonijnej w Stanach Zjednoczonych, a to z racji specyfiki prowadzonych badań. Kilukrotnie wygłaszał również wykłady prośzone, m.in. na Pierwszym Zjeździe Polskich Inżynierów w Ameryce Północnej w Detroit (2003), w Polskim Instytucie Naukowym PIASA w Nowym Jorku (2005), na Columbia University w Nowym Jorku (2008), na University of Pennsylvania w Filadelfii (2008) oraz na University of Manchester (2012). W latach 2011-2013 Sławomir Łotysz wchodził w skład międzynarodowego zespołu badawczego w projekcie Making Europe sponsorowanego przez European Science Foundation i holenderską fundację historii techniki SHT. Zajmował się tam stworzeniem platformy edukacyjnej Inventing Europe, która jest obecnie wykorzystywana w procesie dydaktycznym na kilku wyższych uczelniach w Europie.

Jako dydaktyk i opiekun Koła Naukowego Historii Techniki doprowadził do uczestnictwa kilkorga swoich studentów w warsztatach i konferencjach naukowych m.in. w Krakowie, Dzierżonowie, Ostrawie i Tampere. Łącznie w latach 2009-2013 jego studenci wygłosili i opublikowali 10 referatów. Sławomir Łotysz udziela się również na polu organizacyjnym, w latach 2009-2010 pełnił funkcję zastępcy dyrektora Instytutu Budownictwa. Do jego zadań należało przygotowanie kształcenia na kierunku *architektura i urbanistyka*. W tym samym okresie wchodził w skład Rady

Wydziału jako przedstawiciel innych nauczycieli akademickich. W latach 2008-2012 był członkiem Komisji Dyscyplinarnej dla Studentów, a od 2012 r. pełni funkcję kierownika Zakładu Technologii i Organizacji Budownictwa.

Podstawą przewodu habilitacyjnego, przeprowadzonego jeszcze tzw. starym trybem, była monografia pt. *Wynalazczość polska w Stanach Zjednoczonych*, wydana w Warszawie przez Instytut Historii Nauki PAN i Oficynę Wydawniczą ASPRA-JR w 2013 r. Przewód wszczęto w czerwcu 2013 r. wyznaczając dwóch recenzentów z Instytutu Historii Nauki PAN jako jednostki przeprowadzającej postępowanie oraz po jednym recenzencie z Instytutu Zachodniego z Poznania i z Katedry Amerykanistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego. Praca Sławomira Łotysza otrzymała cztery pozytywne recenzje, a po ocenie jego dorobku naukowego, przeprowadzeniu kolokwium i wysłuchaniu wykładu, Rada Naukowa Instytutu Historii Nauki PAN 26 głosami „za” przy jednym wstrzymującym się opowiedziała się za nadaniem mu stopnia doktora habilitowanego.

W czasie wolnym nowy doktor habilitowany powraca do swoich dawnych pasji, to jest do fotografowania, rzeźby i grafiki komputerowej. W internecie wciąż funkcjonuje kilka stron, które zaprojektował (m.in. strona Instytutu Budownictwa, którą wciąż prowadzi), choć akurat ta, która przyniosła mu swego czasu rozgłos (m.in. nagrody portalu wp.pl, onet.pl, wywiady w Radiu „Zachód” i „Gazecie Wyborczej”) czyli „Brukowiec Ochlański”, jest już niestety niedostępna. Sławomir Łotysz ma na swoim koncie kilka projektów okładek książek (w tym oczywiście swojej) i czasopism („Przegląd Budowlany”), a także reklam opublikowanych na łamach „Rzeczpospolitej” i „Młodego Technika”. Zaprojektował też kilka folderów reklamowych, m.in. Parafii w Ochli. Kolekcjonuje artefakty związane z Wystawą Światową w Nowym Jorku w 1939 r., szczególnie te związane z polskim pawilonem. Jest żonaty od przeszło dwudziestu lat, ma dwóch nastoletnich synów.

Marek Dankowski

DR HAB. BARTŁOMIEJ STANKOWIAK

Wydział Artystyczny, Instytut Muzyki

Dr Bartłomiej Stankowiak decyzją Rady Wydziału Dyrygentury Chóralnej, Muzyki Kościelnej, Edukacji Artystycznej, Rytmiki i Jazzu Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku, 3 lutego 2014 r. na podstawie oceny ogólnego dorobku artystycznego i przedstawionego osiągnięcia artystycznego: cyklu płyt z serii *Musica Restituta* (ze szczególnym uwzględnieniem *Missa in nativitate Domini* - vol. IV) otrzymał stopień doktora habilitowanego *sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej dyrygentura*. Bartłomiej Stankowiak urodzony w roku 1970 w Poznaniu, od młodości związany z Ziemią Lubuską, edukację muzyczną rozpoczynał w Państwowej Szkole Muzycznej im. Grażyny Bacewicz w Nowej Soli. Jest absolwentem Wydziału Teorii Muzyki, Dyrygentury i Kompozycji w Akademii Muzycznej im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu w zakresie dyrygentury symfonicznej w klasie prof. Renarda Czajkowskiego (1993). Już w okresie studiów podjął pracę nauczyciela fortepianu w Państwowej Podstawowej Szkole

FOT. Z ARCHIWUM B. STANKOWIAKA

Muzycznej im. H. Wieniawskiego w Poznaniu. Od roku 1998 związany jest z uczelnią zielonogorską, najpierw jako asystent w Instytucie Wychowania Muzycznego Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Zielonej Górze, a od roku 1999 jako adiunkt. Od roku 2010 prowadzi również orkiestrę symfoniczną Państwowej Szkoły Muzycznej im. M. Karłowicza w Zielonej Górze. Od września 2012 r. jest prodziekanem Wydziału Artystycznego Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Sam mówi o sobie: *Moją działalność artystyczną ukształtowały nurty muzyczne, które interesowały mnie już w czasie edukacji szkolnej. Kierunki i style muzyczne, które wzbudzały moje szczególne zainteresowanie z biegiem czasu uformowały moją osobowość jako muzyka. Moją drogę zawodową wytyczają bardzo odległe zdawałoby się style muzyczne. Każdy z nich jest jednak swoistym filarem, który pełni istotną rolę.*

Głównym obszarem działalności Bartłomieja Stankowiaka jest chóralistyka. Podczas studiów, jako dyrygent, rozpoczął współpracę z chórem *Sonantes* Akademii Ekonomicznej w Poznaniu, z którym w ciągu kilkunastu lat koncertował w Polsce oraz wielu krajach europejskich. Przez wiele lat był dyrygentem chóru Instytutu Wychowania Muzycznego WSP w Zielonej Górze. W roku 2005 założył zespół wokalny *Vox humana*, zespół od ubiegłego roku stał się chórem kameralnym Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Bartłomiej Stankowiak przez wiele lat współpracował z orkiestrą barokową *Accademia dell'Arcadia*. Orkiestra ta pod jego kierunkiem dokonała licznych nagrań, w tym między innymi trzech płyt z jasnogórskimi muzykami, wydanych w serii *Musica claromontana*. W 2008 r. ukazał się w Japonii pięciopłyty album DVD z instrumentalnymi dziełami epoki baroku w wykonaniu orkiestry *Accademia dell'Arcadia* pod jego dyktando. Podstawą pracy zespołu były jednak projekty związane z dawną kulturą muzycz-

ną Wielkopolski. Jako dyrygent, Bartłomiej Stankowiak poprowadził orkiestrę na czterech płytach z serii *Musica Restituta* poświęconych muzyce wykonywanej na terenach Wielkopolski w osiemnastym stuleciu (*Missa in nativitate Domini*, *Sarmatia triumphans*, *Saska bombonierka*, *Les moissonneurs*). Brał także udział w rejestracji wszystkich pozostałych płyt nagranych w ramach tego projektu. Ten realizowany na przestrzeni dziesięciu lat cykl, dzięki któremu przywrócone zostały współczesnemu repertuariowi liczne muzykalia, zachowane po działającej w osiemnastym stuleciu w Grodzisku Wielkopolskim kapeli farnej, stał się jego pracą habilitacyjną. Szczególnym jej ogniwem była rekonstrukcja staropolskiej mszy bożonarodzeniowej zawarta na płycie *Missa in nativitate Domini*, w nagraniu której wziął także udział chór *Vox humana*. Obydwa zespoły pod jego kierownictwem występowały w ramach festiwalu muzyki sakralnej *Gaude Mater* na Jasnej Górze.

Prof. Marek Rocławski, oceniając dzieło habilitacyjne, stwierdza - *Dzieło artystyczne Bartłomieja Stankowiaka ukazuje nam postać znakomitego dyrygenta, który z dużą świadomością, odpowiedzialnością i radością realizuje swoje życiowe zadania, polegające na służeniu swoją sztuką, zaangażowaniem i pasją chóralną polskiej kulturze muzycznej.*

Bartłomiej Stankowiak jest osobą bardzo kreatywną. Ma na swoim koncie łącznie dwadzieścia nagranych płyt CD i DVD zrealizowanych w różnych rolach: jako dyrygent, wykonawca, producent. Jest aktywny także jako pianista jazzowy i akompaniator. Współpracował z zespołem *Amaryllis* wykonującym rocka progresywnego. W swojej pracy artystycznej stara się dostrzegać wspólne elementy łączące różne style muzyczne.

Jak napisała w recenzji habilitacyjnej prof. Elżbieta Wtorkowska - *Droga zawodowa Bartłomieja Stankowiaka nie jest jednoznaczna. Jego zainteresowania dotyczą zarówno muzyki dawnej, współczesnej jak i jazzu i muzyki rozrywkowej, chóralistyki, akompaniamentu fortepianowego, klawesynowego, organowego jak również kompozycji, dyrygentury i reżyserii dźwięku. Habilitant jest osobą ambitną, pracowitą, pełną pasji w dążeniu do celu, wyposażoną w praktyczną wiedzę i doświadczenie, o wysokich kompetencjach zawodowych.*

Bartłomiej Stankowiak jest żonaty, ma trójkę dzieci. Poza pracą poświęca się akwarystyce słodkowodnej i morskiej. Jest miłośnikiem samochodów marki *Saab*. W wolnych chwilach wraca do muzyki takich zespołów, jak *Yes*, *Genesis* czy *SBB*. Słucha także jazzu i muzyki od Średniowiecza po wiek dwudziesty.

Bogumiła Tarasiewicz

DR HAB. BOGDAN SZAL

Wydział matematyki, Informatyki i Ekonometrii

Na WMiE UZ odbyło się kolokwium habilitacyjne dr. Bogdana Szala. Rada Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii podjęła uchwałę o nadaniu dr. Bogdanowi Szalowi stopnia doktora habilitowanego nauk matematycznych w dyscyplinie *matematyka*.

Bogdan Szal urodził się w Żaganiu w 1968 r., gdzie ukończył szkołę podstawową. Następnie kontynuował edukację w Liceum Ekonomicznym w Żarach. Kolejnym etapem jego edukacji były studia w Wyższej Szkole Pedagogicznej im. Tadeusza Kotarbińskiego w Zielonej Górze. W 1993 r. ukończył studia na kierunku *matematyka* na Wydziale Matematyki, Fizyki i Techniki Wyższej Szkoły Pedagogicznej i uzyskał stopień magistra matematyki broniąc pracę magisterską pt.: *Własności zbioru rozwiązań inkluzji różniczkowych*. W tym samym roku rozpoczął pracę na stanowisku asystenta w Instytucie Matematyki tej uczelni, a od 2001 r. pracuje na stanowisku adiunkta w Zakładzie Analizy Matematycznej Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego. W roku 2001 uzyskał stopień doktora nauk matematycznych w zakresie matematyki na Wydziale Matematyki i Informatyki Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Promotorem jego rozprawy doktorskiej pt. *Aproksymacja w mocnym sensie według norm przestrzeni Höldera* był dr hab. Włodzimierz Łenski, prof. UZ. Rada Wydziału Matematyki i Informatyki UAM uznała dysertację Bogdana Szala za wyróżniającą, a autor otrzymał za tę pracę Nagrodę Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Dalszy rozwój naukowy dr. Bogdana Szala był ściśle związany z teorią szeregów Fouriera i ich sumowalnością, a jego badania w szczególności dotyczyły różnych własności szeregów trygonometrycznych, które można wywnioskować z postaci ich współczynników. Ten nurt badań jest prowadzony w wielu ośrodkach naukowych, a badania dr. Bogdana Szala nawiązują do najnowszych wyników innych autorów z tej dziedziny. Aktualnym obszarem zainteresowań naukowca jest również teoria szeregów Fouriera funkcji prawie okresowych.

Dr hab. Bogdan Szal jest autorem lub współautorem około czterdziestu prac naukowych, z których znaczna większość została opublikowana w renomowanych czasopiśmie o zasięgu międzynarodowym. Wyniki uzyskane przez naukowca były prezentowane przez niego na prestiżowych konferencjach naukowych w Polsce, we Włoszech i Hiszpanii. Za swoje osiągnięcia naukowe był dwukrotnie nagradzany Nagrodami Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Joachim Syga

Podstawą nadania stopnia doktora habilitowanego było kolokwium habilitacyjne, obrona rozprawy habilitacyjnej pod tytułem: *Klasy ciągów generujących operatory przybliżające funkcje*, wygłoszony wykład habilitacyjny zatytułowany: *Historia rozwoju teorii szeregów Fouriera w XX wieku*, oraz dorobek naukowy habilitanta. Recenzentami w przewodzie habilitacyjnym byli: prof. dr hab. Wiesław Pleśniak i prof. dr hab. Grzegorz Lewicki z Uniwersytetu Jagiellońskiego, prof. dr hab. Mieczysław Mastyło z Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu i dr hab. Ziemowit Rzeszutnik z Uniwersytetu Wrocławskiego.

W OBRONIE POLSKIEJ HUMANISTYKI

Redakcja otrzymała komunikat prasowy Komitetu Kryzysowego Humanistyki Polskiej.

Komunikat Komitetu Kryzysowego Humanistyki Polskiej

Świadomość kryzysu akademickiej humanistyki jest powszechna. Jednym głosem mówią o niej listy otwarte filozofów, historyków, filologów klasycznych i kulturoznawców. Jednym głosem wskazują oni na fatalny model finansowania

uniwersytetu, na niekonstytucyjny przepis odpłatności za drugi kierunek studiów, wskazując na paraliż nauki skrzepowanej postępującą standaryzacją i biurokratyzacją badań. Jak dotąd o bezprecedensowym kryzysie forsowanej w ostatnich latach wizji Uniwersytetu nie wie tylko samo Ministerstwo.

Ministerstwo chce lek na kaszel aplikować choremu na zapalenie płuc. W czasie spotkania przy „okrągłym stole” Ministerstwo próbowało tendencyjnie zbagatelizować problem odpłatności za drugi kierunek, nie zadeklarowało woli zerwania z dotychczasowym systemem finansowania szkolnictwa wyższego. Zaaplikowanej Uniwersytetowi ministerialnej kuracji nie przeżyją całe dyscypliny polskiej humanistyki. Nie mamy czasu na ćwierćśrodki. Stawką jest pauperyzacja, a nawet proletaryzacja całych środowisk inteligencji humanistycznej. Ministerstwa ta wiadomość nie martwi. Przeciwnie, w wywiadach udzielanych w grudniu i styczniu, zapowiedziało że kryzys poza-metropolitalnych ośrodków humanistycznych będzie okazją do przeprowadzenia podziału uczelni na „flagowe” i „techniczne”. Uczelniom „flagowym” przeznaczone będzie kształcenie „elit intelektualnych” kraju, uczelnie „techniczne” „przygotowywać będą do życia, do rynku pracy”. Które ośrodki miejskie, które ośrodki wojewódzkie zastępują na reprodukcję swoich elit? Które ośrodki wojewódzkie okażą się „flagowe”? Raczaj Poznań czy Szczecin, raczej Łódź, czy Bydgoszcz?

Jak widać problem humanistyki okazuje się wykraczać daleko poza samą humanistykę, poza mury Akademii. Dogłądane przez Ministerstwo bankructwo szeregu ośrodków studiów humanistycznych doprowadzi do społecznej i intelektualnej centralizacji kraju. Już teraz Polska jest jednym z najbardziej scentralizowanych krajów Europy. Wszystkie urzędy (poza NCNem), większość mediów (poza Tygodnikiem Powszechnym) mieści się w Warszawie. Pytanie, czy chcemy drenażu intelektualnego większości miast wojewódzkich na rzecz paru metropolii jest pytaniem strategicznym, pytaniem politycznym, pytaniem cywilizacyjnym. My, Komitet Kryzysowy Humanistyki Polskiej odpowiadamy, że takiego modelu rozwoju nie chcemy.

Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego nie potrafi i nie chce słuchać świata nauki. Przyjmuje perspektywę wobec Uniwersytetu zewnętrzną. Pani Minister mówi i myśli o Akademii jak o przedsiębiorstwie, działającym w krótkoterminowej perspektywie. Mówi i myśli o nim jak o ośrodku stażowym, który ma dawać fach, produkować pracowników dla naszego peryferyjnego, nieinnowacyjnego rynku pracy. Widać, że dla Ministerstwa Uniwersytet jest tylko kłopotem. Zarządzający szkolnictwem wyższym nie potrafią odpowiedzieć sobie na pytanie: po co w ogóle Polsce potrzebny jest Uniwersytet? Perspektywa Uniwersytetu jako laboratorium społecznego, zapewniającego formację intelektualną, oferującego wykształcenie w miejsce wąskiego fachu jest Ministerstwu obca. Dlatego trzeba mu dopomóc. Wpływ na kształt uczelni powinni mieć nie tylko urzędnicy i biurokraci lecz przede wszystkim uczeni i obywatele. Trzeba, aby sam świat nauki, aby sam Uniwersytet przejął

odpowiedzialność programową za swój kształt i przyszłość. W obliczu bezprecedensowego kryzysu Uniwersytet musi powiedzieć „nic o nas bez nas”. Czas na Stany Generalne nauki polskiej - oddolne społeczne konsultacje otwarte dla wszystkich zainteresowanych. Dlatego zwrócimy się do największych, niekwestionowanych autorytetów polskiej nauki, aby pomogli nam przygotować Ankiętę Generalną nauki polskiej. Zapowiedzieli pomoc przy projekcie m.in. **Henryk Samsonowicz, Andrzej Walicki, Ewa Wipszycka, Jan Wołęński**. Przy inicjatywie współpracować będą z nami przed-

FOT. TOMASZ GAWAKIEWICZ

stawiciecie środowisk intelektualnych polskiej lewicy - Krytyka Polityczna, prawicy - Pressje i liberalnego centrum - Res Publika Nowa. Od początku współpracują z nami redaktorzy najambitniejszych intelektualnie pism młodego pokolenia. Z opublikowaną w internecie Ankiętą będziemy chcieli dotrzeć do każdego polskiego naukowca, do każdego polskiego instytutu naukowego. Uzyskane wyniki staną się podstawą obywatelskiego projektu ustawy o szkolnictwie wyższym, uniwersyteckiego głosu o Uniwersytecie.

Można było żywić duże nadzieje związane z ostatnimi reformami. Nie jesteśmy zakochani w Uniwersytecie sprzed 2011 roku. Był on miejscem, w którym koneksje towarzyskie, para-feudalne zależności odgrywały często ważniejszą rolę niż merytoryczne zalety pracowników. Takim miejscem pozostał do dzisiaj. Reformy minister Kudryckiej nie naruszyły tej struktury, nie odblokowały możliwości młodym naukowcom, nie zmieniły procedur konkursowych, nie przyczyniły się do demokratyzacji życia akademickiego. Tym wyraźniej więc widać, że reforma Uniwersytetu musi wyjść z samego Uniwersytetu. Pytania o jej możliwy kształt zawrzemy w naszej ankiecie.

Wprowadzenie pewnych rozwiązań prawnych, o których mówią postulaty Komitetu niezbędne jest już teraz. Podczas „okrągłego stołu” przedstawiliśmy Pani Minister Kolarskiej-Bobińskiej zestaw postulatów, ale żadnej konkretnej odpowiedzi nie uzyskaliśmy, co charakterystyczne i rozczarowujące. Aby nakłonić Ministerstwo do zmiany swojego nastawienia, planujemy organizację również innych form uniwersyteckiego oporu. Wszystkich zainteresowanych zapraszamy do zapoznania się z naszymi postulatami.

Komitet Kryzysowy Humanistyki Polskiej

Poniżej prezentujemy postulaty programowe Komitetu Kryzysowego Humanistyki Polskiej:

1. Zmiana zasad finansowania uczelni uwzględniająca nie tylko liczbę studentów, ale również dorobek naukowy jednostki, znaczenie danego kierunku dla kultury, regionu, społeczeństwa jako całości itp.

Sposób finansowania pracy naukowo-dydaktycznej jest obecnie pełen sprzeczności. Pracowników szkół wyższych rozlicza się przede wszystkim z ich działalności naukowej (publikacje, wyjazdy na konferencje, redagowanie książek i czasopism naukowych itp.). Tworzy im się jednak takie warunki materialne, które praktycznie skazują ośrodki naukowe na prowadzenie masowej dydaktyki. Uzależnienie wysokości finansowania uczelni od liczby studentów sprawia, że nauczyciele akademicki (zwłaszcza w warunkach niżu demograficznego, który w najbliższych latach będzie się jeszcze pogłębiał) zmuszeni są pracować pod rosnącą presją pozyskania za wszelką cenę i wypuszczenia na rynek pracy jak największej liczby absolwentów. Zasada ta uderza szczególnie w mniejsze ośrodki akademickie, które nie są w stanie z powodów populacyjnych konkurować w masowej rekrutacji z metropoliami. Postulujemy odejście od prymatu „pogłównego” oraz strukturalną reformę polityki finansowania jednostek naukowo-dydaktycznych, aby zgodnie ze swoją nazwą mogły prowadzić również działalność naukową. Algorytm dotacji winien być tak skonstruowany, aby ilościowy wymiar dydaktyki równoważyła jakość dorobku naukowego jednostki oraz społeczne i kulturotwórcze znaczenie prowadzonych w niej badań.

2. Likwidacja opłat za drugi kierunek studiów

Studenci już przyjęci na studia na danej uczelni powinni mieć prawo podjąć nieodpłatne równoległe studia na drugim kierunku. Jedynym warunkiem winno być przystąpienie do egzaminów końcowych po każdym roku studiów. Jeżeli warunek ten nie zostanie spełniony, student pokrywa koszt studiowania na danym roku studiów. Każdy obywatel polski powinien mieć prawo rozpoczęcia dowolnej liczby studiów poprzez przejście przez odpowiedni konkurs (ew. egzamin wstępny), niezależnie od tego, czy obecnie cokolwiek studiuje. Prawo to nie powinno być ograniczone czasowo (nie powinno być uzależnione od wieku). Prawo to wynika z Konstytucji Rzeczypospolitej i jako takie nie powinno być ograniczane żadną ustawą szczegółową.

3. Korekta ostatnich reform nauki szkolnictwa wyższego pozwalająca we właściwy sposób ująć w nich specyfikę poszczególnych dziedzin i dyscyplin naukowych

Na przeprowadzonych niedawno zmianach (tzw. reforma min. Barbary Kudryckiej) ogromnie straciły nauki społeczne i humanistyczne. Ich funkcjonowanie jest inne niż nauk przyrodniczych lub ścisłych. Nie znalazło to w ogóle odzwierciedlenia w nowych przepisach, które wszystkie dziedziny wiedzy traktują tak samo. W humanistyce i naukach społecznych nie wszystko da się ściśle sparometryzować i formalnie ocenić. Wiele wybitnych osiągnięć w niewielkim stopniu spełnia kryteria stosowalności czy praktycznej użyteczności. Rola wiedzy społecznej i humanistycznej jest inna niż technicznej lub ścisłej. Nie przekłada się na zwiększenie zysków dla biznesu, ale ma kluczowe znaczenie dla kształtowania oświeconej sfery publicznej i dyskursu publicznego. Jest to wartość, której każde demokratyczne społeczeństwo powinno bronić. Dlatego postulujemy wpro-

wadzenie odrębnej jakościowej oceny dorobku humanistów.

4. Zwiększenie całościowych nakładów na naukę i badania oraz zwiększenie udziału, jaki mają w nich środki na badania statutowe

Nakłady na naukę w Polsce są niskie i plasują się znacznie poniżej średniej europejskiej. Za reformami z 2010 roku nie poszło żadne istotne zwiększenie tych środków. Bez ich istotnego wzrostu (przynajmniej do poziomu średniej OECD, czyli 1,6 proc. PKB) poprawa funkcjonowania polskiej nauki nie jest możliwa. Reformy doprowadziły do przesunięcia akcentów w finansowaniu instytucji naukowych z finansowania strukturalnego (badania statutowe) na poszukiwanie źródeł zewnętrznych w systemie grantowym, co pogorszyło sytu-

FOT. TOMASZ GAWAKIEWICZ

ację finansową zwłaszcza mniejszych uczelni. System grantowy jest potrzebny, powinien jednak stanowić jedynie uzupełnienie finansowania strukturalnego i w żadnym razie nie być traktowanym jako uzupełnienie niskich pensji naukowców, jak często dzieje się dzisiaj. Ze względu na swój krótki horyzont czasowy (najczęściej 1-3 lata) nie daje on jednak gwarancji ciągłości rozwoju strukturalnego instytucji naukowych, prowadząc zarówno do biurokratycznej standaryzacji badań, jak i upośledzając badania podstawowe. Stawia on też w złej sytuacji mniejsze ośrodki akademickie.

5. Wprowadzenie filozofii do programów nauczania i studiów od gimnazjum po uczelnie wyższe

Myślenie filozoficzne było, historycznie rzecz biorąc, glebą, na której wyrosły wszystkie nauki ścisłe, przyrodnicze, społeczne i humanistyczne. Dlatego jego znajomość powinna być elementem ogólnego wykształcenia naukowego. Filozofia daje również narzędzia niezbędne do poruszania się w dzisiejszym świecie społeczno-kulturowym, dlatego znajomość pojęć i reguł filozoficznego myślenia jest niezbędnym elementem ogólnego wykształcenia każdego człowieka. Młodzież powinna mieć z nimi kontakt już na etapie gimnazjum. W niektórych krajach, jak np. Niemcy, filozofia jest obowiązkowym przedmiotem w liceach lub nawet na maturze (Francja). Są to państwa należące do czołówki w światowym rozwoju cywilizacyjnym i z nich powinna brać przykład Polska - aspirująca do miana nowoczesnego społeczeń-

zeństwa wiedzy. Niezależnie od specjalizacji, jaką wybieramy na studiach, każdy z nas jest również członkiem społeczeństwa, który głośnie, czyta gazety, dyskutuje z innymi na temat spraw dotyczących nas wszystkich jako pewnej wspólnoty. Znajomość filozofii pozwoli uzyskać narzędzia, aby to wszystko robić lepiej.

6. Zachowanie na uniwersytetach równowagi między wszystkimi dziedzinami wiedzy

Ostatnia dekada przyniosła absurdalny wysyp szkół wyższych z terminem „uniwersytet” w nazwie. W większości przypadków określenie to jest używane na wyrost i niezgodnie ze swoim znaczeniem. Uniwersytet to szkoła, która stawia na uniwersalność (wszechstronność) badań oraz kształcenia, a nie na jedną wąską specjalizację. Nauczanie przed-

kandydatów powinny mieć charakter jawny (stenogram publikowany w internecie), ustalanie ich składu nie powinno być wyłącznie w gestii jednostek zainteresowanych zatrudnieniem, lista osób starających się o zatrudnienie powinna być podawana do publicznej wiadomości wraz z informacjami o ich dorobku, a każdy kandydat powinien wygłaszać otwarty dla publiczności wykład, aby możliwe było niezależne od opinii komisji ocenienie jego kompetencji.

8. Demokratyzacja życia akademickiego i funkcjonowania instytucji dydaktyczno-naukowych

Każda uczelnia wyższa, ale uniwersytet w szczególności, powinien być nie tylko instytucją dydaktyczno-badawczą, ale wspólnotą uczących się i uczonych. W związku z tym postulujemy jego bardziej demokratyczną i inkluzywną organi-

zacji. Doktoranci oraz młodzi, tzw. niesamodzielni pracownicy nauki, powinni mieć większy udział w podejmowaniu decyzji, które mają wpływ na funkcjonowanie zatrudniających ich jednostek, a więc również na ich własny los. Należy zwiększyć ich proporcjonalny udział w radach naukowych instytucji i w radach wydziału. Opinie studentów o jakości pracy dydaktycznej poszczególnych nauczycieli akademickich powinny mieć istotne znaczenie przy ocenianiu ich pracy. Należy wypracować procedury, które będą to skutecznie umożliwiać. W celu demokratyzacji życia uniwersyteckiego należy również wprowadzić ustawy nakazujące pełnej transparentności decyzji podejmowanych przez władze instytucji, wydziałów i całych uczelni, tj. informowania wszystkich zainteresowanych - na publicznie dostępnych stronach - o istniejących problemach oraz planowanych i podejmowanych decyzjach, a także zalecenie jak najszerszych konsultacji środowiskowych (z ogółem pracowników, ze studentami i doktorantami - w formie walnych zebrań, a nawet okazjonalnych referendów). Uniwersytet nie może być po prostu mniej lub bardziej sprawnie działającym przedsiębiorstwem ani feudalnym układem interesów. Powinien stać się kuźnią społeczeństwa obywatelskiego i demokratycznej samorządności.

7. Otwarcie ścieżek kariery akademickiej dla zdolnych absolwentów poprzez rewizję sposobu realizacji procedur konkursowych przy zatrudnianiu na stanowiska naukowo-dydaktyczne

Istniejąca obecnie procedura konkursowa jest nagminnie naginana wbrew jej intencji (tzw. konkursy ustawiane). Kryteria oceny kandydatów są tak definiowane, aby konkurs mógł wygrać z góry upatrzona osoba (dzieje się to przez skrajne zawężanie kryteriów lub przeciwnie: kompletne ich rozmywanie). Sprzyja to zatrudnianiu kandydatów z najlepszymi koneksjami, a nie z najwyższymi kompetencjami. Domagamy się wypracowania takich procedur konkursowych, które wyeliminują podobne patologie. Obrady komisji oceniających

Źródło:
<http://www.praktykateoretyczna.pl/postulaty-programowe-komitetu-kryzysowego-humanistyki-polskiej/>

TYDZIEŃ BIBLIOTEK 2014

8-15 MAJA

Czytanie łączy pokolenia

Ewa Adaszyńska

Biblioteka Uniwersytetu Zielonogórskiego

Po raz jedenasty Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich organizuje **Tydzień Bibliotek - program promocji czytelnictwa i bibliotek**. Ma on na celu podkreślanie roli czytania i bibliotek w poprawie jakości życia, edukacji i prestiżu zawodu bibliotekarza, a także zainteresowanie książką szerokich kręgów społeczeństwa.

Czytanie nieodłącznie kojarzy się z biblioteką, to ona stanowi centrum wymiany międzypokoleniowej, w którym doświadczenie współgra z nowym spojrzeniem na rzeczywistość. Na bibliotecznych półkach odnaleźć można zarówno historyczne dzieje i świadectwa dawnych wieków jak i współczesne teksty, a także opowieści futurystyczne. Starodawne druki mogą bez przeszkód współistnieć obok nowoczesnych technologii, audio czy ebooków. Czytelnik w każdym wieku odnajduje w bibliotece skarbnicę wiedzy, przyjemność obcowania z piękną literaturą i cenne świadectwa minionych pokoleń.

Hasło Tygodnia Bibliotek 2014 nawiązuje do Jubileuszu 650 lat w służbie książki, który będzie miał miejsce w tym roku. Dokument z 12 maja 1364 r., wydany przez króla Kazimierza Wielkiego, ustanowił Studium Generale, czyli późniejszą Akademię Krakowską, a wśród pracowników potrzebnych dla jego funkcjonowania wymieniał stacjonariuszy, którzy organizowali wytwarzanie, udostępnianie i rozpowszechnianie kopii ksiąg rękopiśmiennych, pełniąc tym samym rolę bibliotekarzy, księgarzy, wydawców. Tę datę uznaje się za początek służby książce w Polsce.

Cały rok 2014 ma przebiegać pod znakiem imprez popularyzujących książkę, czytelnictwo i wiedzę o zawodach związanych z wytwarzaniem i upowszechnianiem książek. Biblioteki w istotny sposób wpisują się w te obchody, jako miejsce otwarte na każdego czytelnika i promujące literaturę z każdej dziedziny i epoki.

Hasło Tygodnia Bibliotek 2014 nawiązuje też do ogłoszonego przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Narodowego Programu Rozwoju Czytelnictwa 2014-2020, którego celem jest rozwój i promocja czytelnictwa, poprawienie społecznego wizerunku książki oraz zwiększenie funduszy na zakup nowości do bibliotek¹.

Biblioteka Uniwersytetu Zielonogórskiego przygotowała dla swoich użytkowników szereg imprez, które łączą się z hasłem tegorocznego Tygodnia Bibliotek, **nawiązują także do europejskiego wymiaru biblioteki akcentując X rocznicę obchodów wstąpienia Polski do Unii Europejskiej**.

Ważnym punktem są także uroczystości towarzyszące nadaniu profesorowi Krzysztofowi Pendereckiemu godności doktora honoris causa Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Program tygodnia obejmuje:

Knowledge&Promotion, Network&Collaboration. Międzynarodowe seminarium programu Erasmus - koordynatorów zagranicznej wymiany studentów i pracowników uczelni. Organizator - Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu. Biblioteka Uniwersytecka, sala konferencyjna - 7/8 maja.

Sztuka na głosy - Dylan Thomas Under Milk Wood/Pod mlecznym lasem. Zapraszają studenci anglistyki. Biblioteka otwarta - 8 maja.

Que Viva Espania. Polsko-hispańskie spotkania bibliotekarzy z udziałem gości Biblioteki Uniwersytetu w Kadyksie - 8/10 maja.

Kino mówi ... Biblioteka Uniwersytecka

DZIEŃ i NOC w BIBLIOTECE - z okazji X rocznicy wstąpienia Polski do Unii Europejskiej. Majowe obchody obejmują jednodniowy cykl imprez podzielony na **europejski dzień i europejską noc** - 9 maja, piątek

Europejski dzień w bibliotece

Dzień otwarty dla mieszkańców i uczniów szkół województwa lubuskiego. Zwiedzanie i poznawanie nowoczesnej biblioteki hybrydowej. Atrakcje, ciekawostki, gry, konkursy i zabawy, wirtualny i realny spacer od godziny 9.00 do 15.00.

Biblioteka w Europie - popularyzacja europejskich projektów z udziałem Biblioteki Uniwersytetu Zielonogórskiego (Zielonogórska Biblioteka Cyfrowa, Europeana, Dart Europe, Manuscriptorium, Scientific Commons). Gry i konkursy, atrakcyjne pokazy i prezentacje zorganizowane dla uczniów szkół.

Luminarze kultury europejskiej - prezentacja znanych Europejczyków i zbiorów specjalnych biblioteki z europejskich zasobów kulturowych. Czytelnia Zbiorów Specjalnych, IV piętro.

Jak w pracowni Gutenberga... spróbuj sam. Ręczne odbijanie fragmentów elementarzy, grafiki i ornamentów. Pracownia Konserwacji Książki, IV piętro.

W muzyczną podróż zaprasza dzieci Mediateka - zabawa z wykorzystaniem instrumentów muzycznych. Czytelnia Multimediów i Zbiorów Muzycznych, I piętro.

Europejskie standardy - nieznaną normę szkodzi! Propozycja Regionalnego Ośrodka Informacji Normalizacyjnej i Patentowej dla uczniów klas profilowanych. Sala dydaktyczna, IV piętro.

My Lubuszanie - prezentacja filmów reklamujących Ziemię Lubuską, Uniwersytet Zielonogórski i bibliotekę.

FOT. MAMERT JANION

Zapraszają artyści:

Przedruki prasowe. Wystawa Pawła Andrzejewskiego. Galeria Grafiki Biblioteki Sztuki, ul. Wiśniowa 10 - 9 maja, godzina 11.30.

A ona wciąż młoda. Wykład i prezentacja Pawła Andrzejewskiego. Biblioteka Sztuki, ul. Wiśniowa 10-9 maja, godzina 12.00.

Europejska noc w bibliotece

Majowy koncert pod gwiazdami. Koncert dla mieszkańców miasta na tarasie południowym przed biblioteką lub

Jazzgot w bibliotece.

WIECZÓR z KRZYSZTOFEM PENDERECKIM przygotowany z okazji nadania godności doktora honoris causa Uniwersytetu Zielonogórskiego (wspólnie z Wydziałem Artystycznym). Biblioteka Uniwersytecka - 12 maja w poniedziałek, od godziny 16.30.

Powiat na mnie morze snów... Krzysztof Penderecki - partytury i muzyczne notacje. Wystawa w Galerii Biblioteki Uniwersyteckiej - wernisaż z udziałem Krzysztofa i Elżbiety Pendereckich, władz uczelni, miasta i województwa, a także pracowników i studentów uczelni.

W pracy kompozytorskiej Krzysztof Penderecki używa różnokolorowych flamastrów, oprócz tradycyjnego zapisu nutowego stosuje własne symbole i tajemnicze szyfry. Jego partytury są jak abstrakcyjne obrazy.

Droga przez labirynt. Film dokumentalny o artyście w reżyserii Anny Szmidt. Prezentacja w dniu otwarcia wystawy dzięki uprzejmości autorki.

O Mistrzu opowiadają wybitne osobistości świata muzycznego, wśród nich m.in. skrzypaczka Anne-Sophie Mutter, dyrygent Valery Gergiev, gitarzysta zespołu Radiohead Jonny Greenwood, a także rodzina. Film jest próbą przedstawienia różnych pasji mistrza: muzyki, botaniki, filozofii, rodziny. To osobisty, intymny i zabawny portret, który oferuje niezwykle wgląd w świat człowieka, którego muzyczne i towarzyskie powiązania łączą Wschód z Zachodem, tradycję z nowoczesnością.

Krzysztof Penderecki - muzyczne pasje. Wystawa plakatów związanych z twórczością muzyczną artysty. Biblioteka Otwarta, parter.

Spotkanie z muzykiem z udziałem studentów i pracowników Wydziału Artystycznego oraz Wydziału Humanistycznego.

Koncert muzyki Krzysztofa Pendereckiego. Filharmonia Zielonogórska.

Cyfrowa przestrzeń biblioteki. Konkursy i zabawy dla uczniów szkół podstawowych i gimnazjów. Biblioteka Uniwersytecka. Mediateka - 13 maja.

Zgadnij co czytam? - konkurs dla dzieci. Biblioteka Uniwersytecka. Mediateka - 13 maja.

Dialogi jak u Platona - zaprasza koło naukowe filozofów. Biblioteka Uniwersytecka - 14 maja.

Maria Siderska-Ryczkowska czyta **Klucze do rzeki** - spotkanie z autorką. Biblioteka Uniwersytecka, sala konferencyjna - 14 maja, godzina 15.00.

Uczymy się pisać - sztuka japońskiej kaligrafii - spotkanie z Yoshiharu Hida. Biblioteka Uniwersytecka, III piętro, sala nr 3.08 - 15 maja.

Boockrossing - uwolnij książkę i podziel się z innymi. Zapraszamy do wspólnej akcji w tygodniu bibliotek od 8 do 15 maja.

XIX-wieczna prasówka ... - polecamy przez cały tydzień. Czytelnia Czasopism, III piętro.

Maj miesiącem prasy, książki i czytelnictwa - wystawa plakatów propagujących czytelnictwo w PRL-u. Biblioteka Otwarta, parter.

Zwiedzamy biblioteki świata. Prezentacje multimedialne na stronach internetowych biblioteki WWW.bu.uz.zgora.pl:

Bibliotekarze w podróży

Najpiękniejsze biblioteki świata

Do udziału w spotkaniach i uroczystościach zaprasza zespół Biblioteki Uniwersyteckiej i organizatorzy spotkań. Program może ulec zmianom w trakcie organizacji.

¹ Zob. Strona internetowa Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich <http://www.sbp.pl/artykul/?cid=10253&prev=1>

ZIELONOGÓRSKA BIBLIOTEKA CYFROWA

ZBC.UZ.ZGORA.PL

Małgorzata Kuncewicz

Biblioteka Uniwersytetu Zielonogórskiego

Początek XXI wieku to okres dynamicznego rozwoju bibliotek cyfrowych. Sieć www zdomowała się w świadomości milionów ludzi. Nikogo nie dziwi czytanie wiadomości na portalach informacyjnych, słuchanie radia czy oglądanie telewizji na platformach cyfrowych, prowadzenie wi-

pa i ePolska, a także weźmie czynny udział w inicjatywie digitalizacyjnej podjętej przez wiodące biblioteki akademickie w kraju. ZBC posadowiona jest na platformie cyfrowej dLibra stworzonej przez Poznańskie Centrum Superkomputerowo-Sieciowe (PCSS) w 1996 r. Zbiory wchodzące w jej skład podzielone są na 4 kolekcje otwarte:

- dziedzictwo kulturowe,
- nauka i dydaktyka,

deokonferencji czy międzykontynentalna współpraca przy realizacji zaawansowanych projektów naukowych. W ten wirtualny świat doskonale wpisują się cyfrowe biblioteki. Ze stale uzupełnianym zasobem dokumentów są źródłem niezliczonej ilości informacji.

Zielonogórska Biblioteka Cyfrowa pojawiła się w przestrzeni cyfrowej mapy naszego kraju jako jedna z pierwszych w Polsce, już w 2005 r. Angażując się w to przedsięwzięcie przyjęto następujące argumenty:

- digitalizacja przyczyni się do zwiększenia ochrony posiadanych zbiorów, cennych z punktu widzenia dziedzictwa kulturowego i historii rozwoju regionu (rękopisy, starodruki, zbiory drukowane z XIX i pierwszej połowy XX wieku, dokumenty kartograficzne i in.), a jednocześnie zwiększy do nich dostęp;
- będzie można efektywniej i szerzej udostępniać skrypty uczelniane, podręczniki akademickie oraz inne materiały dydaktyczne;
- biblioteka cyfrowa stanie się doskonałą platformą promocji uczelni i miasta dzięki popularyzacji i szerszemu promowaniu potencjału naukowego pracowników Uniwersytetu (monografie i zeszyty naukowe UZ) zarówno w kraju, jak i na świecie;
- biblioteka, dzięki włączeniu w projekty europejskie i światowe, stanie się częścią narodowej strategii eEuro-

- habilitacje i doktoraty,
- regionalia

oraz kolekcję wydzieloną z dostępem ograniczonym dla osób z dysfunkcją wzroku - Zielonogórską Bibliotekę Cyfrową dla Niewidomych.

Od początku funkcjonowania Zielonogórską Bibliotekę Cyfrową odwiedziło prawie 7 000 000 czytelników. Jak pokazują statystyki, dziennie, przegląda publikacje ok. 2000 internautów z całego świata. Cyfrowy zasób powiększa się z każdym rokiem i obecnie liczy prawie 13 tysięcy dokumentów. **ZBC należy do Federacji Bibliotek Cyfrowych¹**, zrzeszającej ponad 100 polskich bibliotek cyfrowych i udostępniającej obecnie ponad 1 700 000 publikacji. Kiedy zdamy sobie sprawę, że jest ona także częścią wielu serwisów europejskich (Europeana², Dart Europe³, Manuscriptorium⁴), zorientujemy się, iż otrzymujemy dostęp do wielu

1 Federacja Bibliotek Cyfrowych, <http://fbc.pionier.net.pl/owoc/list-libs> [dostęp dnia: 28.02.2014]

2 Europeana, <http://europeana.eu> [dostęp dnia: 28.02.2014]

3 Dart Europe, <http://www.dart-europe.eu/basic-search.php> [dostęp dnia: 28.02.2014]

4 Manuscriptorium, <http://www.manuscriptorium.com/?q=pl> [dostęp dnia: 28.02.2014]

milionów różnego rodzaju dokumentów (książek, czasopism, filmów, audycji radiowych i telewizyjnych, obiektów graficznych i innego rodzaju kolekcji) 24 godziny na dobę, 7 dni w tygodniu, 365 dni w roku. I nie ma znaczenia, w jakim miejscu na ziemi aktualnie się znajdujemy. Jedynym warunkiem jest dostęp do sieci www. Poniższa mapa ukazuje miejsca logowania użytkowników do ZBC⁵ (Ryc. 1).

Nie bez znaczenia pozostaje także fakt, iż w jednym czasie dostęp do interesującej publikacji może mieć praktycznie nieograniczona liczba użytkowników. Dzięki temu dokumenty, które w tradycyjnej formie w jednym czasie mogła czytać niewielka grupa ludzi, zyskują wielu odbiorców.

Za przykład niech posłuży zdigitalizowany dokument dostępny w Bibliotece Uniwersyteckiej także w formie tradycyjnej - wydana w roku 2004 rozprawa habilitacyjna pt. *Polska katolicka w myśli politycznej II RP*⁶. Z raportu wypożyczeń, jaki mogliśmy wygenerować w systemie ProLib wynika, że książka została wypożyczona 6 razy od momentu jej zakupu, tj. od roku 2005.

Biblioteka Uniwersytecka Zielonogórska, dn. 18.02.2014

WYKORZYSTANIE KSIĘGOZBIORU WG NUMERÓW INWENTARZOWYCH

Księga inwentarzowa: ks 2 od numeru 182858 do numeru 182858

Dla okresu od 01/01/2005 do 18/02/2014

Liczba wypożyczeń	Liczba udostępnień	Liczba wypożyczeń	Lokalizacja	Opis
6	0	0	NoBi	Polska katolicka w myśli politycznej II RP / Jarosław Macały Wyd. 2. - Toruń : Wydawnictwo Adam Marszałek, 2005
6	0	0		Podsumowanie

Kiedy przyjrzymy się liczbie wyświetleń zarejestrowanych w ZBC:

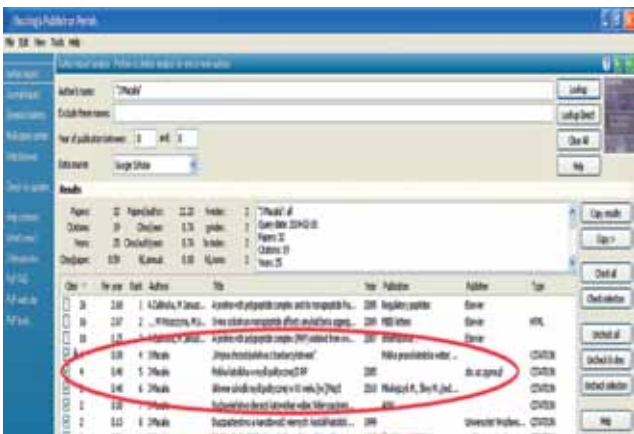

zauważymy, że od daty wprowadzenia publikacji (30.03.2006) przejrzało ją 14 587 osób. Niewspółmierna liczba w porównaniu z tradycyjnym wypożyczeniem dokumentu. Oczywiście, nie znaczy to, że tyle osób przeczytało książkę. Dla tylu jednak była ona dostępna i tyle przynajmniej zajrzało na jej strony.

Udostępnianie w bibliotece cyfrowej swoich publikacji ma jeszcze jedną zaletę, szczególnie w przypadku publikacji naukowych: prawidłowo zdigitalizowany dokument jest widoczny dla indeksów cytowań. Za przykład niech jeszcze raz posłuży wcześniej przytoczona rozprawa.

5 <http://www.clustrmaps.com/admin/action.php> [dostęp dnia: 28.02.2014]

6 Przykład przytoczony za zgodą prof. J. Macały

W raporcie Publish or Perish, który gromadzi informacje z Google Scholar, wyraźnie zaznaczone zostaje pochodzenie dokumentu, do którego odnoszą się cytowania (w tym przypadku - zbc.uz.zgora.pl).

Tradycyjne publikacje drukowane zamieszczane, po zdigitalizowaniu, na platformach cyfrowych zyskują na popularności. W naszej bibliotece cyfrowej największym zainteresowaniem cieszą się rozprawy doktorskie i habilitacyjne oraz czasopisma naukowe. Poniżej zamieszczamy codziennie aktualizowany wykaz najczęściej przeglądanych publikacji⁷:

	Tytuł dokumentu	Rodzaj dokumentu	Liczba wyświetleń
1.	International Journal of Applied Mathematics and Computer Science (AMCS) 2005 Volume 15 Number 4	czasopismo	315 999
2.	Zarządzanie majątkiem obrotowym w procesie kreowania wartości przedsiębiorstwa	rozprawa doktorska	168 073
3.	International Journal of Applied Mathematics and Computer Science (AMCS) 2002 Volume 12 Number 2	czasopismo	58 963
4.	Spór o formę feudalizmu rosyjskiego w historiografii rosyjskiej XVIII i XIX wieku	rozprawa doktorska	48 068
5.	International Journal of Applied Mathematics and Computer Science (AMCS) 2002 Volume 12 Number 4	czasopismo	36 072
6.	Impulsowe układy transformujące napięcia przemienne	rozprawa habilitacyjna	30 964
7.	International Journal of Applied Mathematics and Computer Science (AMCS) 2006 Volume 16 Number 1	czasopismo	29 521
8.	Formowanie cienkich warstw anodowych na tytanie i jego implantowych stopach w środowisku kwasu fosforowego	rozprawa habilitacyjna	27 825

7 Zielonogórska Biblioteka Cyfrowa, zbc.uz.zgora.pl [dostęp dnia 28.02.2014]

9.	[List gen. W. Chrzanowskiego z Pary- ża do anonimowego adresata (Maciej Mielżyński z Chobienic?)]	rękopis	27 175
10	Schlesien und Posen	mapa	26 716

Aby zamieścić swoją publikację w ZBC należy skontaktować się z pracownikami Biblioteki i podpisać umowę licencyjną, której formularz dostępny jest na stronie (<http://zbc.uz.zgora.pl/dlibra/text?id=authors-and-editors>). Materiały naukowe i dydaktyczne wydane przez oficynę wydawniczą naszej uczelni po roku od daty publikacji i uzyskaniu zgody autora także mogą zostać zamieszczone na stronach ZBC (na podstawie Zarządzenia J. M. Rektora z 2005 roku). Jeśli zechcemy udostępnić swoje materiały na podstawie coraz bardziej popularnych licencji CC (Creative Commons), mamy do dyspozycji kilka rozwiązań, np.:

- uznanie autorstwa (licencja ta pozwala na kopiowanie, zmienianie, rozprowadzanie, przedstawianie i wykonywanie utworu jedynie pod warunkiem oznaczenia autorstwa). To jest licencja, która zapewnia najwięcej swobód licencjodawcy.
- uznanie autorstwa, na tych samych warunkach (można kopiować, zmieniać, rozprowadzać, wykonywać utwór tak długo, jak długo na utwory zależne będzie udzielona taka sama licencja).
- uznanie autorstwa, użycie niekomercyjne (podpisując taki dokument dajemy zgodę licencjodawcy na kopiowa-

nie, wprowadzanie zmian, rozprowadzanie, wykonywanie utworu tylko w celach niekomercyjnych).⁸

Jak możemy zauważyć: „Twórca korzystając z licencji [CC] zawsze zachowuje prawa autorskie, jednocześnie umożliwia innym kopiowanie i rozpowszechnianie, dodatkowo może określić czy ich wykorzystywanie może odbywać się wyłącznie w warunkach niekomercyjnych lub ograniczyć możliwości tworzenia utworów zależnych”⁹.

Zachęcamy do publikowania materiałów w Zielonogórskiej Bibliotece Cyfrowej, do przekazywania sugestii, jakie dokumenty powinny znaleźć się w bazie tej biblioteki, do podzielenia się swoimi opiniami dot. jej funkcjonowania. Wszelkich informacji udzielają pracownicy Zielonogórskiej Biblioteki Cyfrowej:

Małgorzata Kuncewicz
m.kuncewicz@bu.uz.zgora.pl
Joanna Buczkowska
j.buczkowska@bu.uz.zgora.pl
Biblioteka Uniwersytecka
al. Wojska Polskiego 71, p. 3.07
65-762 Zielona Góra
www.bu.uz.zgora.pl/bu/pl/o_zbc.htm
tel. (0 68) 328 21 55

8 Poznaj licencje Creative Commons, <http://creativecommons.pl/poznaj-licencje-creative-commons> [dostęp dnia 28.02.2014]

9 tamże

UNIWERSYTETY ŚWIATA

CHEIKH ANTA DIOP UNIVERSITY

Wiesław Hładkiewicz
Tomasz Mikiera
Wydział Humanistyczny

Artykuł ten będzie swoistą wędrówką. Przede wszystkim czas będzie miał tu znaczenie drugoplanowe, a pierwsze skrzypce zagrają ludzie oraz miejsca, o których zawsze warto pamiętać. Wspomnimy także o pewnej koncepcji filozoficzno-politycznej, a także, posiłkując się historią, przedstawimy zmiany zachodzące na uniwersytecie w Dakarze.

Zacznijmy od samego państwa w zachodniej Afryce. Senegal uzyskał niepodległość 4 kwietnia 1960 r., do roku 1958 był jedną z kolonii francuskich. Jest to republika z kierującym państwem prezydentem oraz zgromadzeniem narodowym (120 członków wybieranych w powszechnych wyborach na pięcioletnie kadencje). Głównym źródłem dochodów mieszkańców Senegalu jest rolnictwo, ekspor-

towane są: trzcina cukrowa, bawełna, warzywa oraz ryż. Pierwszym prezydentem Senegalu był Leopold Sedar Senghor, poeta i polityk. Autor wielu prac filozoficznych objął urząd 6 września 1960 r. Rządził państwem przez dwadzieścia lat. Jego następcą na fotelu prezydenckim był Abdou Diouf (absolwent uniwersytetu dakarskiego, z wykształcenia prawnik). Senghor znany jest przede wszystkim z zapoczątkowanego w 1930 r. ruchu literackiego i politycznego *négritude* (w dosłownym tłumaczeniu oznaczającego „muryzność”).

Ruch ten, zapoczątkowany w Paryżu przez Senghora, Césaire’a i Damasę, promował odmienność kultury afrykańskiej od europejskiej. Przedstawił cechy i wartości niedostępne dla „białych” - dar rymotwórstwa, poczucie wspólnoty, umiejętność obrazowego postrzegania świata. Przeciwdziałał się mitowi stworzonemu przez Europejczyków o niepełnowartości oraz gorszości wszystkich czarnoskórych.

Koncepcja nawoływała do sedna „afrykaństwa”, tj. powrotu do korzeni, pamiętaniu o przeszłości oraz „myśleniu

UNIWERSYTET W DAKARZE
– DOSTĘPNE NA: [HTTP://EN.WIKIPEDIA.ORG/WIKI/FILE:BU_UNIVERSIT%C3%A9_CHEIKH_ANTA_DIOP_DE_DAKAR.JPG](http://en.wikipedia.org/wiki/File:BU_UNIVERSIT%C3%A9_CHEIKH_ANTA_DIOP_DE_DAKAR.JPG)

LEOPOLD SEDAR SENGHOR –
DOSTĘPNE NA: [HTTP://WWW.AFRICULTURES.COM/PHP/?NAV=PERSONNE&NO=3779#](http://www.africultures.com/php/?NAV=PERSONNE&NO=3779#)

sercem”. Senghor był zwolennikiem mieszania się kultur, często posługiwał się słowami filozofa Teilharda de Chardina: „rasy nie są matematycznie równe sobie, a ich równość polega na wzajemnym uzupełnieniu”. Nie pomijał także aspektów dotyczących języka, jako poeta uważał, że każde słowo w językach negro-afrykańskich posiada większą „obrazowość” niż słowo w języku francuskim. Zainteresowanych pogłębieniem wiedzy o *négritude* zapraszamy do przeczytania artykułu dostępnego na: <http://afryka.org/afryka/senghor--n-gritude,news/>.

Macky Mall, obecny prezydent Senegalu, również jest absolwentem dakarskiego uniwersytetu. W 1990 r. ukończył hydrologię na Wydziale Geologii na Université Cheikh Anta Diop. Placówka w Dakarze w 1987 r. za naukowego patrona przyjęła właśnie Cheikh Anta Diopa, historyka, polityka i antropologa, który zajmował się genezą rasy ludzkiej oraz badał kulturę społeczności afrykańskich z przed czasów kolonialnych.

Początki uniwersytetu sięgają 1918 r., wtedy to właśnie Francuzi założyli w Dakarze szkołę medyczną podległą administracji kolonialnej. Następnie powstał Institut Fondamental d’Afrique Noire (IFAN) zajmujący się badaniem kultury afrykańskiej. W 1957 r. z połączenia tych szkół powstał Uniwersytet w Dakarze (będący osiemnastym publicznym francuskim uniwersytecie, związanym bezpośrednio z placówkami w Paryżu i Bordeaux).

Po odzyskaniu niepodległości przez Senegal (1960) na Uniwersytecie wciąż ponad 61 proc. (z 1018 ogółem) studentów było narodowości francuskiej. W następnych latach dostęp do edukacji był coraz łatwiejszy dla mieszkańców zachodnio-afrykańskiego państwa.

Obecnie Uniwersytet ma w swojej ofercie zarówno kierunki humanistyczne jak i ścisłe oraz szkołę medyczną zapewniającą zgłębianie wiedzy w zakresie farmacji, badań czy operacji. Studiuje tam ponad 60 tys. studentów, którzy

niestety w większości przypadków muszą szukać stancji lub innych możliwości mieszkaniowych, bowiem uniwersytecki kampus posiada jedynie 5 tys. pokoi.

Uniwersytet przychylnym okiem patrzy na studentów z wymiany. Prowadzone są zajęcia w językach: angielskim, rosyjskim, arabskim i niemieckim. Poza kwestiami finansowymi nic nie stoi na przeszkodzie, by już dziś skusić się na ofertę jaką proponuje nam ta placówka, co z pewnością jest kuszące dla wielbicieli kultury afrykańskiej.

STYPENDIA MINISTRA DLA NASZYCH STUDENTÓW

__Ewa Sapeńko

Pięcioro studentów Uniwersytetu Zielonogórskiego otrzymało stypendia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za wybitne osiągnięcia na rok akademicki 2013/2014. Specjalne dyplomy laureatom wręczył rektor UZ prof. Tadeusz Kuczyński podczas posiedzenia Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Stypendia i gratulacje odebrały trzy studentki z Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu, jedna studentka z Wydziału Artystycznego i jeden student z Wydziału Fizyki i Astronomii.

Z Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu:

Agnieszka Frankowska - kierunek *pedagogika*, specjalność *edukacja wczesnoszkolna i przedszkolna*
stypendium za wybitne osiągnięcia w nauce

- __średnia ocen - 4,90
- __autorka 4 publikacji
- __wystąpienia na 3 konferencjach naukowych (ogólnopolskich i międzynarodowych)
- __udział w debacie oxfordzkiej na temat EDUKACJI DOMOWEJ,
- __udział w projektach badawczych:
 - temat badań: Stosunek studentów pedagogiki do świadomości oraz pracy w niej; udział w projekcie pod opieką dr hab. Grażyny Gajewskiej,
 - Jakość życia jakoś szkoły - projekt realizowany w ramach uczestnictwa w programie Erasmus.
- __przynależność do Studenckiego Koła Naukowego „Koooperacja”,

__miesięczna indywidualna praktyka nieobowiązkowa w przedszkolu we Frankfurcie.

Monika Kaczmarczyk - kierunek *pedagogika*, specjalność *resocjalizacja z poradnictwem specjalistycznym*
stypendium za wybitne osiągnięcia w nauce

- __średnia ocen - 5,0
- __wystąpienia na 11 konferencjach naukowych
- __udział w projekcie badawczym: „Życie Lubuszan. Współczesność i perspektywy”, celem projektu było określenie sytuacji społeczeństwa województwa lubuskiego pod kątem stanu i zagrożenia wykluczeniem społecznym ze szczególnym uwzględnieniem dzieci i młodzieży, osób bezrobotnych, starszych, ubogich oraz rodzin.
- __przynależność do Penitencjarnego Koła Naukowego PRISON, jest przedstawicielem i założycielem Koła Naukowego Kiwanis junior New way,
- __uczestniczy w szkoleniach doskonaląc własny warsztat.

Joanna Łochowska - kierunek *pedagogika*, specjalność *pedagogika opiekuńczo-wychowawcza* (nieobecna na uroczystości)

stypendium za wybitne osiągnięcia sportowe

J. Łochowska od dziewięciu lat jest zawodniczką Kadry Narodowej Kobiet w podnoszeniu ciężarów; posiada klasę Mistrzowską Międzynarodową.

__Ostatnie osiągnięcia sportowe:

- 07.11.2012 r. - miejsce IV w rwaniu, Akademickie Mistrzostwa Świata w Podnoszeniu Ciężarów, Izrael, kat. 58 kg kobiet,
- 07.11.2012 r. - miejsce IV w podrzucie, Akademickie Mistrzostwa Świata w Podnoszeniu Ciężarów, Izrael, kat. 58 kg kobiet,

- 07.11.2012 r. - miejsce IV w dwuboju, Akademickie Mistrzostwa Świata w Podnoszeniu Ciężarów, Izrael, kat. 58 kg kobiet,
- 10.04.2013 r. - miejsce IV w podrzucie, Mistrzostwa Europy Seniorek i Seniorów w Podnoszeniu Ciężarów, Albania, kat. 58 kg kobiet,
- 05-15.04.2013 r. - miejsce I, drużynowo, Mistrzostwa Europy Seniorek i Seniorów w Podnoszeniu Ciężarów, Albania, kat. kobiet.

Z Wydziału Artystycznego:

Laura Kozak - kierunek *architektura wnętrz*
stypendium za wybitne osiągnięcia artystyczne

- __„Aim system” - meble do biura „Uniwersytet Zielonogórski - Wydział Artystyczny,
- __„Prace rysunkowe” - wystawa powarsztatowa, Nowotomyski Ośrodek Kultury,
- __Rysunki przedstawiające architekturę obecnej Częstochowy, Piwiarnia-Częstochowa,
- __„Aim system” - meble biurowe, konferencja międzynarodowa „Złote drzewo życia wciąż zielone - uczelnia miejscem sztuki,
- __seria prac poświęcona współczesnym budynkom, wpisującym się w krajobraz starej Częstochowy, Piwiarnia-Częstochowa.

__Udział w projektach artystycznych:

- 06-10.05.2013 r. Uniwersytet Zielonogórski - Wydział Artystyczny, ASP Poznań: projekt mebli biurowych dla młodych ludzi, efektem były nowe wzory mebli opracowane dla firmy MOKOMAX
- __Współautorstwo patentu/wzoru użytkowego:
 - „Aim system” - meble do biura w składzie 4 osób.
- __Nagroda w konkursie o zasięgu międzynarodowym:
 - projekt badawczo-rozwojowy firmy MIKOMAX smart Office (konkurs na innowacyjne meble do biur dla młodych ludzi) - II miejsce, nagroda grupowa.

Z Wydziału Fizyki i Astronomii:

Wojciech Szumiński - kierunek *fizyka*, specjalność *fizyka teoretyczna*
stypendium za wybitne osiągnięcia w nauce

- __autor i współautor 5 publikacji angielskojęzycznych
 - *Non-integrability of flail triple pendulum*, Chaos, Solitons & Fractals, artykuł w czasopiśmie, j. ang., współautor-50%,
 - *Non-integrability of the dumbbell and point mass problem*, Celestial Mechanics and Dynamical Astronomy, artykuł w czasopiśmie, j. ang., współautor-25%,
 - *Dynamics of multiple pendula without the gravity*, „New Trends in Chaotic Modeling and Simulation”, artykuł w materiałach konferencyjnych, j. ang., autor,
 - *Dynamics of multiple pendula without the gravity*, The 6-th Chaotic Modeling and Simulation International Conference - Chaos 2013, książka abstraktów konferencyjnych, j.ang., autor,
 - *Non-integrability of compound pendula*, Geometry, Dynamics, Integrable Systems - GDIS 2013, książka abstraktów konferencyjnych, j.ang., współautor-33.(3)%,
- __uczestnik 6 konferencji naukowych (Francja, Rosja, Turcja, Polska). Na każdej z konferencji W. Szumiński wygłosił referat.

Do ministra wpłynęło 3755 wniosków o przyznanie stypendium za wybitne osiągnięcia, w tym 3001 wniosków studentów i 754 wnioski doktorantów (z Uniwersytetu Zielonogórskiego złożono 37 wniosków studentów).

W celu ich oceny został powołany *Zespół do spraw oceny wniosków o przyznanie stypendium ministra za wybitne osiągnięcia*, składający się z 27 ekspertów reprezentujących osiem obszarów nauki i sztukę.

Zgodnie z przepisami wnioski oceniane były metodą punktową. Punkty przyznawane były za poszczególne osiągnięcia naukowe, artystyczne lub sportowe oraz za średnią ocen. Po dokonaniu oceny Zespół ustalił rankingi wniosków studentów i doktorantów uszeregowane według największej liczby punktów.

Na podstawie przedstawionych przez Zespół rankingów prof. Lena Kolarska-Bobińska - Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego - podjęła decyzję o przyznaniu:

- __934 stypendiów dla studentów,
- __84 stypendiów dla doktorantów.

Stypendia zostały przyznane na rok akademicki lub na semestr. Wysokość stypendium, niezależnie od okresu przyznania, wynosi 14 000 zł - w przypadku studentów i 22 000 zł - w przypadku doktorantów. Stypendia zostały wypłacone jednorazowo.

Pani Kasi Bubacz

*szczerze wyrazy współczucia
z powodu śmierci Mamy*

składa

*Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą
Uniwersytetu Zielonogórskiego*

Naszej Koleżance

Kasi Bubacz

wyrazy głębokiego współczucia z powodu śmierci Mamy

składają

koleżanki z Działu Nauki i Działu Współpracy z Zagranicą

Z „TARGOWEGO SZLAKU”

Małgorzata Ratajczak-Gulba
Biuro Promocji

Gorący czas promocji kierunków studiów oferowanych przez Uniwersytet Zielonogórski trwa. Marzec i kwiecień to ten moment, kiedy młodzież szkół ponadgimnazjalnych poszukuje swojej dalszej ścieżki edukacyjnej. Dlatego też dla Biura Promocji i Sekcji Rekrutacji UZ jest to czas wzmożonej aktywności. Niemalże codziennie przedstawiciele naszej uczelni wyjeżdżają na targi edukacyjne do

być na nich ma inne zadanie. Jeśli przestaniemy uczestniczyć w targach, nie będziemy istnieć w świadomości młodych ludzi. Jeszcze kilka lat temu w większych miastach nie wiadomo nawet, że istnieje taka uczelnia jak Uniwersytet Zielonogórski. Teraz nie ma z tym problemu.

Nie tylko nasza uczelnia odczuwa skutki niżu demograficznego, a co za tym idzie, spadku liczby studentów. Z tym problemem borykają się też inni. I stąd różnego rodzaju kroki promocyjne podejmowane przez uczelnię. Zauważalny jest pęd ku nowościom technicznym. Na stoiskach pojawiają się telebimy i konsole. Do wygrania dla odwiedzających są np.

28.02.-2.03 TARGI EDUKACJI - POZNAŃ

4-5.03 TARGI EDUKACYJNE ABSOLWENT – GORZÓW WLKP.

większych lub mniejszych miejscowości. Na naszej podróźniczej mapie pojawiają się zarówno Poznań, Gorzów, Leszno, jak i Sulechów, Polkowice czy Wschowa. Jedziemy wszędzie tam gdzie nas zapraszają i oczekują. Młodzi ludzie coraz częściej wiedzą jaką ścieżkę kariery wybrać, a pomóc im w tym mają właśnie studia. Dlatego też pojawia się dużo więcej pytań dotyczących konkretnych kierunków, niż informacji ogólnych. Pomocne są w tym nasze odwiedziny na targach, ale też bezpośrednio w szkołach. Pojawiamy się w nich nie tylko z prezentacją UZ i zasadami rekrutacji. Jeżdżą z nami również przedstawiciele wydziałów, którzy prezentują swoje dokonania i zachęcają młodych do studiowania na naszej uczelni. Takie bezpośrednie spotkania z uczniami w szkołach są bardzo dobrze oceniane. Pedagodzy szkolni zapraszają nas z wykładami, których oczekuje młodzież. Taki przekaz „oko w oko” daje możliwość szerszego opowiedzenia o studiowaniu na UZ. Działa to również w drugą stronę. Młodzież przyjeżdża na naszą uczelnię i tu wysłuchuje wykładów. Ma też doskonałą okazję do tego, aby osobiście przekonać się, jak naprawdę wyglądają kampusy i życie na uczelni.

Z roku na rok zainteresowanie targami jest mniejsze, stąd też nasze wyjazdy bezpośrednio do szkół. Jednak po-

tablety. To przyciąga uwagę młodych, owszem. Ale czy da to efekt w przyszłości, przy rekrutacji - chyba nie. Mimo doby Internetu, papierowe materiały promocyjne są nadal potrzebne. Ulotki co prawda nie muszą być już tak rozbudowane, ale chodzi o to, żeby zawierały najważniejsze treści. Po szczegóły odsyła się zainteresowanych na strony internetowe uczelni. W tym roku postawiliśmy na młodość. Wizerunki Twarzy UZ (studentów wybranych podczas castingu) pojawiły się na roll-upie, ulotkach i zakładkach do książek. Nasze „twarze” towarzyszą nam także podczas targów, prowadząc bezpośrednie rozmowy z maturzystami.

Siłą naszej uczelni jest szeroka gama oferowanych kierunków studiów. Nie każdy odwiedzający nasze stoisko zdaje sobie z tego sprawę. W roku akademickim 2014/2015 Uniwersytet Zielonogórski oferuje 10 nowych kierunków. Są to: administracja, architektura krajobrazu, dziennikarstwo i komunikacja społeczna, europeistyka i stosunki transgraniczne, komunikacja biznesowa w języku rosyjskim, logistyka, ochrona i bezpieczeństwo dziedzictwa kulturowego, polityka publiczna, prawo i psychologia. W sumie mamy ich aż 53. To mówi samo za siebie. Dlatego też nasze działania muszą skutkować tym, iż dotrzemy z tą informacją do jak największej rzeszy odbiorców.

Terminarz:

28.02.-2.03 Targi Edukacji - Poznań

4-5.03 Targi Edukacyjne Absolwent - Gorzów Wlkp.

7.03 Festiwal Szkół i Doradztwa Zawodowego - Wschowa

11.03 wizyta w III LO ze Świdnicy

11-12.03 Targi Edukacyjne Absolwent - Zielona Góra

12.03 Wizyta uczniów z Zespołu Szkół Licealnych i Technicznych z Gubina

13.03 Targi Edukacyjne Szkół Wyższych - Polkowice

15.03 Dni Doradztwa Zawodowego w Wolsztynie

17.03 wizyta uczniów z Liceum Alter ego w ZSB w Zielonej Górze

18.03 wizyta w Zespole Szkół Ogólnokształcących i Ekonomicznych w Lubsku

13.03 TARGI EDUKACYJNE SZKÓŁ WYŻSZYCH – POLKOWICE

19.03 wizyta uczniów z LO z Sulechowa

20.03 wizyta uczniów z Zespołu Szkół z Przemkowa

25.03 Targi Edukacyjne Absolwent - Leszno

27.03 Targi Edukacyjne w Skwierzynie

28.03 wizyta w I LO w Bolesławcu

2.04 Wizyta w Zespole Szkół Ekonomicznych w Międzyrzeczu

3.04 spotkanie z młodzieżą zielonogórskich szkół ponadgimnazjalnych

7.04 wizyta uczniów z Zespołu Szkół i LO z Przemkowa

15.04 Targi Edukacji i Pracy w Gubinie

26.04 Dzień Eksperymentatora w Nowej Soli

Do zobaczenia na „targowym szlaku”.

ZIELONE STYPENDIA DLA STUDENTÓW UNIwersYTETU

Ewa Sapeńko

30 „Zielonych stypendiów” dla studentów Uniwersytetu Zielonogórskiego ufundują w przyszłym semestrze radni z Klubu Zielona 2020. Środki - prawie 100 tys. zł - pochodzą z puli pieniędzy jaką radni Rady Miasta Zielona Góra otrzymują do własnej dyspozycji i mogą wesprzeć wybrane przez siebie miejskie inicjatywy. Jak powiedział radny Andrzej Brachmański - Szukając dobrego pomysłu na to, żeby pieniądze się nie zmarnowały i procentowały w przyszłości - uznaliśmy, że zainwestujemy je w młodość.

Radny Filip Gryko dodał - Uważamy, że nauka jest ciężką pracą, a za pracę trzeba płacić. Ale przede wszystkim chcielibyśmy, żeby do młodych zielonogórczan trafił sygnał, że miasto dba o nich, a stypendia mają być zachętą do pozostania w Zielonej Górze. Nie chcemy, żeby nasi absolwenci wyjeżdżali do pracy za granicę, a młodzież na inne uczelnie w kraju.

Dlatego też stypendia w wysokości 500 zł zostaną przyznane wyłącznie studentom UZ, którzy są mieszkańcami Zielonej Góry. Kolejny wymóg regulaminowy to kierunki, których studenci mogą starać się o „Zielone stypendia”, są to: budownictwo, ekonomia i informatyka. Dlaczego akurat te? Radny Andrzej Bocheński uzasadnia: - Chcielibyśmy, aby pieniądze trafiły do studentów tych kierunków, o których braku absolwentów mówi się w naszym mieście.

Wnioski będzie można składać do końca czerwca. Regulamin stypendium, formularz wniosku oraz szczegółowe informacje znajdują się wkrótce na stronie prorektora ds. studenckich Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Jak poinformował prof. Wojciech Strzyżewski - Kryteria jakie będą brane pod uwagę to średnia ocen z ostatniego semestru, a także szeroko pojęta aktywność naukowa i pozanaukowa studentów.

Stypendia będą przyznane na jeden semestr (6 miesięcy) i zostaną wręczone w październiku br. podczas inauguracji roku akademickiego 2014/2015. Wyplata będzie jednorazowa, tak jak to jest w przypadku innych stypendiów naukowych.

WIADOMOŚCI WYDZIAŁOWE

WYDZIAŁ ARTYSTYCZNY

72 GALERIA grafiki Biblioteki Sztuki

W piątek, 28 marca 2014 r. Galeria Grafiki Biblioteki Sztuki na Wydziale Artystycznym przy ul. Wiśniowej 10, zaprasza na spotkanie z Pawłem Andrzejewskim, artystą i pedagogiem Instytutu Sztuk Wizualnych UZ. Autor zaprezentuje prace z cyklu *Przedruki prasowe* wykonane w technice litografii i druku cyfrowego. Wystawie będzie towarzyszył wykład *A ona wciąż młoda*. Serdecznie zapraszamy.

Janina Wallis

PAWEŁ ANDRZEJEWSKI, SYRENKA, LITOGRAFIA, 100 X 70 cm

PAWEŁ ANDRZEJEWSKI, CO ONA MA POD MASKĄ, WYSTAWA 2006, GALERIA PWM ZIELONA GÓRA

Litografia jest techniką druku płaskiego wykonywaną na kamieniu, która mnie zawsze inspirowała. Została odkryta przez Alojzego Senefeldera w 1798 r. w Monachium. W późniejszym czasie zainicjowała powstanie druku offsetowego. Jednak ze względu na trudności technologiczne oraz specyficzne wymagania sprzętowe (prasa litograficzna, kamienie) litografia stała się zapomnianą i mało popularną techniką graficzną, która inspirowała mnie od wielu lat i jest nierozdzielnie związana z moim przedmiotem.

Początkowo były to samodzielne obrazy rodziny polskich samochodów Syrena produkowanych w latach 1957-1972 przez Fabrykę Samochodów Osobowych w Warszawie, a później przez Fabrykę Samochodów Małolitrażowych w Bielsku-Białej. Mnie interesował szczególnie model 105 Lux i „Kurołapka” (Syrena 100). Pierwsze prezentacje zostały zainicjowane w Pracowni Litografii u prof. Stefana Ficnera, który nazwał mnie „Syrenką”. To jest mój pseudonim artystyczny, który do dziś funkcjonuje w Instytucie Sztuk Wizualnych UZ. Były to prace z cyklu „*Syrenka*”, wykonane głównie w technice litografii, linorytu, metalu oraz szablono.

Eksperymentowałem również z prototypem Syreny Sport, której konstrukcja została opracowana przez Cezarego Nawrota. Ten model, niestety, spotkał się z niechęcią władz komunistycznych. Był „niepoprawny politycznie”. Został zmagazynowany w Ośrodku Badawczo-Rozwojowym w Fałenicy do końca lat 70. XX w., a następnie zniszczony, któ-

remu poświęciłem cykl prac *Co ona ma pod maską*. Głównym motywem tego cyklu była rdza, która jest symbolem przemijania i destrukcji (zbierałem skorodowane przedmioty, które następnie odbijałem na papierze i na płótnie). Powstawały bardzo ciekawe dwustronne odbitki wprowadzające w klimat tajemniczości, idealne dla stylu z epoki średniowiecza, baroku i Tudorów.

Jedną z moich inspiracji był również pomnik warszawskiej Syrenki, symbolu wolności i niezależności - wartości, którą Polacy cenią najbardziej, tak jak samochód Syrena, który dla wielu w latach 50. i 60. XX w. był nieosiągalnym luksusem. Kultowa Syrena ciągle wraca do życia w moich pracach, ewoluje i przybiera różne formy. Ten sam rysunek jest wielokrotnie modyfikowany i multiplikowany. Eksperymentuję również z matrycą i kolorem. W końcowym efekcie odbitka graficzna przybiera ostateczną formę, która jest próbą konfrontacji z plakatem propagandowym.

Paweł Andrzejewski urodził się w 1977 r. w Turku. Ukończył Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych w Kole, kierunek *wystawiennictwo*. Dyplom z wyróżnieniem w 2004 r. w zakresie grafiki warsztatowej w Pracowni Litografii prof. Stefana Ficnera, recenzent: prof. Andrzej Bobrowski. W latach 2002-2004 był stażystą w tejże pracowni. Od 2004 r. laborant w Instytucie Sztuk Pięknych UZ w Zielonej Górze. Obecnie zatrudniony na stanowisku pracownika naukowego i dydaktycznego w Instytucie Sztuk Wizualnych. Prowadzi Pracownię Litografii u prof. Andrzeja Bobrowskiego. Zajmuje się grafiką warsztatową i projektową. Jest grafikiem designerem, web developerem oraz edytorem. Brał udział w licznych wystawach indywidualnych i zbiorowych w kraju i za granicą. 2002 - Uczestnik X - Multimedialnych Warsztatów Międzyuczelnianych w Żaganiu nt. *Międzyrelacji zakresu sensów działania wobec zabytkowej architektury*, w których brali udział studenci Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu i Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Działalność dydaktyczna

Od roku 2004 – asystent/laborant w *Pracowniach Litografii i Wypukłodruku* prof. Andrzeja Bobrowskiego.

2004-2008 – zajęcia dydaktyczne na studiach niestacjonarnych – *Pracownia Litografii i Sitodruku*.

2007/2008 – Nauczyciel *podstaw projektowania* w Państwowym Liceum Sztuk Plastycznych w Zielonej Górze.

Od roku 2008 - prowadzący przedmiot *projektowanie znaku i identyfikacji*.

Od roku 2008 - prowadzący przedmiot *przygotowanie do druku*.

2009/2010 – prowadzący przedmiot *podstawy multimediów i technik przetwarzania obrazu* (studia niestacjonarne).

Działalność organizacyjna – praca na Uniwersytecie Zielonogórskim

Reprezentant akcji plenerowych oraz imprez promocyjnych Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Współorganizator wystaw wewnętrznych ISP (obecnie ISW).

Współorganizator i juror konkursów graficznych m.in. dla Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Projektant identyfikacji wizualnej, stron internetowych oraz publikacji akcydensowych, dziełowych i gazetowych m.in. dla Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Administrator Pracowni komputerowej Instytutu Sztuk Pięknych (obecnie Instytutu Sztuk Wizualnych).

2006-2012 - aranżacja i koncepcja wystaw Galerii Grafiki w Bibliotece Sztuki ISP w Zielonej Górze (obecnie Instytut Sztuk Wizualnych).

Od 2008-2010 - webmaster Instytutu Sztuk Pięknych w Zielonej Górze.

09.06.2008 - *Nauka jutro*, Festiwal Nauki, Zielona Góra 2008.

7-8.06.2009 – Festiwal Nauki Uniwersytetu Zielonogórskiego, *Środowisko a cywilizacja*, Stary Rynek, Zielona Góra, akcja plenerowa, -pokaz techniki litografii.

7-19.06.2009 – Wystawa studentów Instytutu Sztuk Wizualnych w Teatrze Lubuskim w Zielonej Górze.

Projekt i opracowanie graficzne katalogu (wraz z Lucyną Andrzejewską) wystawy towarzyszącej Międzynarodowemu Triennale Grafiki, Kraków 2009.

13.06.2010 – Festiwal Nauki Uniwersytetu Zielonogórskiego, *Mikroskop*

Warto jednak wspomnieć, że teraz ten legendarny samochód wraca z martwych. Od 2011 r. trwają prace nad rekonstrukcją Syreny Sport, tego najpiękniejszego samochodu z „*żelaznej kurtyny*”. O pomoc w budowie poproszono miłośników Syreny, którzy o tym modelu wiedzą prawie wszystko, w tym również i artystów, których fascynacja znalazła swój wyraz w postaci prac z różnych dziedzin sztuk plastycznych - począwszy od malarstwa, grafiki, rzeźby po instalacje i obiekty. O kabaretach nie wspomnę.

Ja będę wierny mojej Syrence, którą artystycznie rozbię na części. Jest moją fascynacją. Szczególną satysfakcję w pracy nad tą edycją graficzną sprawia mi łączenie litografii z różnymi nietradycyjnymi technikami graficznymi np. drukiem cyfrowym, które mnie inspirowały. I tak od wielu lat powstaje niepokonany cykl bardzo oryginalnych prac, który sprawia wrażenie *Nieskończoności*.

Paweł Andrzejewski

czy *horoskop*, Stary Rynek, Zielona Góra, akcja plenerowa, - pokaz techniki wypukłodruku.

07.11.2010 – VIII Dni Niemieckie, Uniwersytet Zielonogórski – Konkurs na plakat – kurator konkursu i juror.

2011 – IX Dni Niemieckie, Uniwersytet Zielonogórski – Konkurs na plakat – kurator konkursu i juror.

Od 2011 r. webmaster Instytutu Sztuk Wizualnych w Zielonej Górze.

2011.10.27 – Wystawa prac studentów ISW – prace zrealizowane na przeprowadzonych zajęciach (Pracownia Litografii, Pracownia Sitodruku, Projektowanie znaku i identyfikacji, Przygotowanie do druku).

2012 – X Dni Niemieckie, Uniwersytet Zielonogórski – Konkurs na plakat – kurator konkursu, kurator i organizator wystawy pokonkursowej.

Nagrody

2008 – Nagroda Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego.

2010 – Nagroda Dziekana Wydziału Artystycznego Uniwersytetu Zielonogórskiego.

2011 – Nagroda Dziekana Wydziału Artystycznego Uniwersytetu Zielonogórskiego Projektowanie i tworzenie stron internetowych oraz prezentacji dla ISW WA.

ARENA DESIGN POZNAŃ 2012 – Prezentacja multimedialna Instytutu Sztuk Wizualnych Wydziału Artystycznego Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Projekt i wykonanie strony Galerii Uniwersyteckiej REKTORAT.

Prezentacja multimedialna Instytutu Sztuk Wizualnych - 2014.

WYSTAWY INDYWIDUALNE I ZBIOROWE, WYBÓR:

1999 Dni Turku – wystawa malarstwa i grafiki.

2003.24.01 – 24.01 – Instytut Sztuki i Kultury Plastycznej w Zielonej Górze.

2003.05.30 – *Wrażenie nieskończoności*, Instytut Sztuki w Zielonej Górze.

01-11.12.2005 – Salon Jesienny, BWA Zielona Góra.

06-21.01.2006 – *Co ona ma pod maską* – Galeria Pies – Poznań.

01-26.09.2006 – Letta – 2006. Grafika i książka artystyczna. – Sala wystawiennicza Biblioteki Jagiellońskiej, Kurator wystawy: dr Teresa Frodyma, Alicja Słowikowska.

09-16.10.2006 – Wystawa pracowników Instytutu Sztuk Pięknych w Zielonej Górze, 40-lecie Międzynarodowego Triennale Grafiki w Krakowie.

07.02-01.04.2007 – LETTRA 2007 – Grafika i książka artystyczna, Muzeum Okręgowe im. Leona Wyczółkowskiego ul. Gdańska 4, Bydgoszcz, Kurator: dr Teresa Frodyma.

15.05.2007-31.05.2007 – Letta – grafika i książka artystyczna, Myślenicki Ośrodek Kultury i Sportu, ul. Piłsudskiego 12, Myślenice, Kurator: dr Teresa Frodyma.

10.01.2008 – ART IN CP, Collegium Polonicum w Słubicach.

18.11.-04.12.2011 PRZYBYSZE I TUBYLICY - 20 lat Instytutu Sztuk Wizualnych w Zielonej Górze.

14.02.2012 - Wystawa studentów i pedagogów Uniwersytetu Zielonogórskiego, Galeria ASP Gdańsk przy ul. Chlebnickiej 13/16 w Gdańsku.

23.03.2012 - Wystawa prac studentów i pedagogów ISW UZ w ASP Kraków, Galeria Humberta.

22-24.05.2013 - Wystawa prac połączona z pokazem w ramach Międzynarodowej Konferencji Naukowej - Złote drzewo życia wciąż zielone UCZELNIA MIEJSCEM SZTUKI, Instytut Sztuk Wizualnych w Zielonej Górze.

INSTYTUT MUZYKI

Ogólnopolska Konferencja Naukowa

Współczesne i historyczne metody kształcenia głosu

W dniach 18-20 marca na Uniwersytecie Zielonogórskim odbędzie się Ogólnopolska Konferencja Naukowa *Współczesne i historyczne metody kształcenia głosu*. Organizatorem Konferencji jest Instytut Muzyki Uniwersytetu Zielonogórskiego, a kierownikiem naukowym - dr hab. Bogumiła Tarasiewicz, prof. UZ. Uczestnicy konferencji to uznani nauczyciele śpiewu, wokaliści, soliści teatrów muzycznych, trenerzy wokalni, logopedzi, lekarze foniatry, muzykolodzy.

Kształcenie głosu to zagadnienie obszerne, odnoszące się zarówno do śpiewu (artystycznego czy estradowego), jak i mowy. Podczas konferencji podejmowane będzie szerokie spektrum zagadnień. W odniesieniu do śpiewu pojawiają się odwołania do różnych wokalnych estetyk - od klasyki, przez musical, rock do heavy metalu. Wiele uwagi referenci poświęcą technikom mowy oraz patologiom wynikającym z nieprawidłowego używania głosu. Znajdą się także wątki dotyczące higieny narządu głosu. Te ostatnie zagadnienia podejmą lekarze foniatry z Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego i Katedry Audiologii i Foniatrii Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie.

Konferencja będzie stanowić płaszczyznę wymiany poglądów przez naukowców i praktyków zajmujących się głosem. Jest to obecnie istotne, szczególnie wobec obserwowanego w ostatnich latach znacznego wzrostu zainteresowania śpiewem, kształceniem wokalnym i technikami mowy. Wiele możliwości rozwiązań skłania do swoistego przeglądu metod kształcenia głosu - historycznych, jak i przede wszystkim współczesnych. Jaka jest ich natura, istota, techniki i przydatność dla aktywności ludzkiego głosu - śpiewu i mowy? Czy poza różnicami łączą je jakieś wspólne elementy - fizjologiczne, metodyczne, estetyczne? Ta ostatnia kwestia będzie tematem panelu kończącego Konferencję.

Ogólnopolska Konferencja Naukowa
Współczesne i historyczne metody kształcenia głosu

18 marca 2014 r., godz. 9.00-17.00, Aula Uniwersytecka, ul. Licealna 9

dr hab. Ziemowit Wojtczak, prof. AM (Akademia Muzyczna im. G. i K. Bacewiczów w Łodzi), *Szybciej - głośniejszy - wyżej, czyli o niektórych tendencjach we współczesnych strategiach kształcenia wokalnego*

dr Katarzyna Suska-Zagórska (Akademia im. Jana Długosza w Częstochowie), *Pamięć i wyobraźnia dźwiękowa w procesie nauczania śpiewu*

prof. dr hab. Monika Fedyk-Klimaszewska (Akademia

Muzyczna im. S. Moniuszki w Gdańsku), *Metodyka kształcenia głosu z perspektywy liryki wokalne Benjamin Brittena*

dr Liliana Górka (Akademia Muzyczna im. S. Moniuszki w Gdańsku), *Specyfika prowadzenia głosu w muzyce współczesnej* (na przykładzie cykli: *Pieśni truwerów* T. Bairda, *Rysunki z przystani* J. Bruzdowicz, *Pantuny malajskie* Z. Krauzego oraz *Portrety liryczne* J. Łuciuka)

prof. dr hab. Ewa Iżykowska (Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina w Warszawie), *Rockowo czy klasycznie? Rozważania na temat emisji głosu w musicalu* (na przykładzie *Upiora w operze* A.L. Webbera oraz *Les Misérables* C.-M. Schönberga)

mgr Katarzyna Pietroń (Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie), *Melo-dynamika - świadome zarządzanie głosem*

dr hab. Aleksandra Bubicz-Mojśa (Akademia Muzyczna im. G. i K. Bacewiczów w Łodzi), *Specyfika sopranu koloraturowego w perspektywie pedagoga*

dr Jakub Kasperski (Uniwersytet im. A. Mickiewicza w Poznaniu), *Techniki wokalne w muzyce heavy-metalowej - próba typologii i periodyzacji*

dr Ewelina Sielska-Badurek (Warszawski Uniwersytet Medyczny), *Higiena narządu głosu (perspektywa foniatry i wokalisty)*

dr Ewa Kazanecka (Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina w Warszawie), *Czynnościowe zaburzenia głosu - studium przypadku*

dr Iwona Polak (Akademia Muzyczna im. K. Lipińskiego we Wrocławiu), *Rehabilitacja głosu z perspektywy pedagoga-wokalisty*

mgr Agata Wrońska (Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina w Warszawie), *Zastosowanie Metody Akcentów w nauce emisji i reedukacji głosu*

dr Anna Walencik-Topiło (Uniwersytet Gdański), *Dobór materiału lingwistycznego oraz klasyfikacja ćwiczeń do terapii głosu*

dr Teresa Pabjańczyk (Akademia Muzyczna im. S. Moniuszki w Gdańsku), *Praca nad emisją głosu u osób w podeszłym wieku*

19 marca 2014 r., godz. 9.00-17.00, Aula Uniwersytecka, ul. Licealna 9

dr hab. Zdzisław Madej (Akademia Muzyczna w Krakowie), *Rola i znaczenie samogłoski oraz artykulacji fonetycznej w procesie kształcenia głosu u wokalistów*

dr Grzegorz Piotr Kołodziej (Uniwersytet Gdański), *Dbłość artykulacyjna w śpiewie - wybawienie czy udręka?*

mgr Hanna Błachuta (Państwowa Szkoła Muzyczna II stopnia im. R. Bukowskiego we Wrocławiu), *Interdyscyplinarny opis samogłosek polskich w śpiewie w ujęciu logopedycznym*

dr Miriam Ziarna (Katolicka Univerzita w Ružomberku, Słowacja), *Tradycyjne metody wokalne w stylistyce musicalowej*

dr hab. Katarzyna Matuszak (Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy), *Znaczenie emisji klasycznej w kształceniu wokalistów musicalowych i piosenkarzy*

mgr Krzysztof Kraciński (Akademia Muzyczna im. G. i K. Bacewiczów w Łodzi), *Internet - nowe narzędzie kształcenia wokalnego?*

INSTYTUT SZTUK WIZUALNYCH

Wystawa Jarosława Jeschke

Do 15 stycznia 2014 r. w Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta, w Galerii „Za Szybą”, społeczność aka-

JAROSŁAW JESCHKE, „OBRAZY”, GALERIA ZA SZYBĄ, 2013, WYSTAWA. FOT. STANISŁAW R. KORTYKA

mgr Martina Procházková (Katolická Univerzita w Ružomberku, Słowacja), *Metodyka i podręczniki nauki śpiewu na Słowacji*

dr Agnieszka Plusajska-Otto (Uniwersytet Łódzki), *Emisja głosu jako przedmiot kształcenia akademickiego na kierunku pedagogika na Uniwersytecie Łódzkim*

dr hab. Hubert Miśka (Uniwersytet Śląski, Wydział Artystyczny w Cieszynie), *Kształcenie głosu dziecka na przykładzie założeń metodycznych Karola Hławiczki*

dr Małgorzata Kubala (Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina w Warszawie), *Bel canto w aspekcie technicznym i estetycznym na podstawie szkoły śpiewu Manuela Garcii-seniora*

dr hab. Iwona Wiśniewska-Salamon, prof. UZ (Uniwersytet Zielonogórski), *Metody Aleksandry Strielnikowej, Haliny Sobierajskiej i Frederica Matthiasa Alexandra - przeszłość czy przyszłość w nauczaniu śpiewu?*

dr Ewa Filipowicz-Kosińska (Akademia Sztuki w Szczecinie), *Bułgarskie rytmy - nie taki diabeł straszny (tradycyjna muzyka bułgarska w kształceniu wokalnym)*

dr Zenon Mojżysz (Uniwersytet Śląski, Wydział Artystyczny w Cieszynie), *Wolfgang Caspar Printz i edukacja wokalna w ewangelickiej Szkole Jezusowej w Cieszynie w pierwszej połowie XVIII wieku*

dr Anna Ulwańska (Uniwersytet Zielonogórski), *Metoda nauczania śpiewu Aleksandra Warłamowa*

dr Piotr Baron (Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Nysie), *Szkoła śpiewu według Józefa Elsnera*

20 marca 2014 r., godz. 9.00-14.00, Aula Uniwersytecka, ul. Licealna 9

dr Małgorzata Kowalik (Akademia Sztuki w Szczecinie), *Wybrane elementy techniki wokalne w różnych stylach*

mgr Danuta Sendecka (Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Nysie), *Mix - element techniki wokalne*

dr hab. Jolanta Sipowicz, prof. UZ (Uniwersytet Zielonogórski), *Speech Level Singing jako nowoczesny sposób użycia bel canto*

mgr Agnieszka Kurowska-Janecka (Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina w Warszawie), *Wpływ napięcia układu artykulacyjnego na etapy procesu tworzenia głosu*

dr hab. Bogumiła Tarasiewicz, prof. UZ (Uniwersytet Zielonogórski), *Przepona i język - mity i fakty*

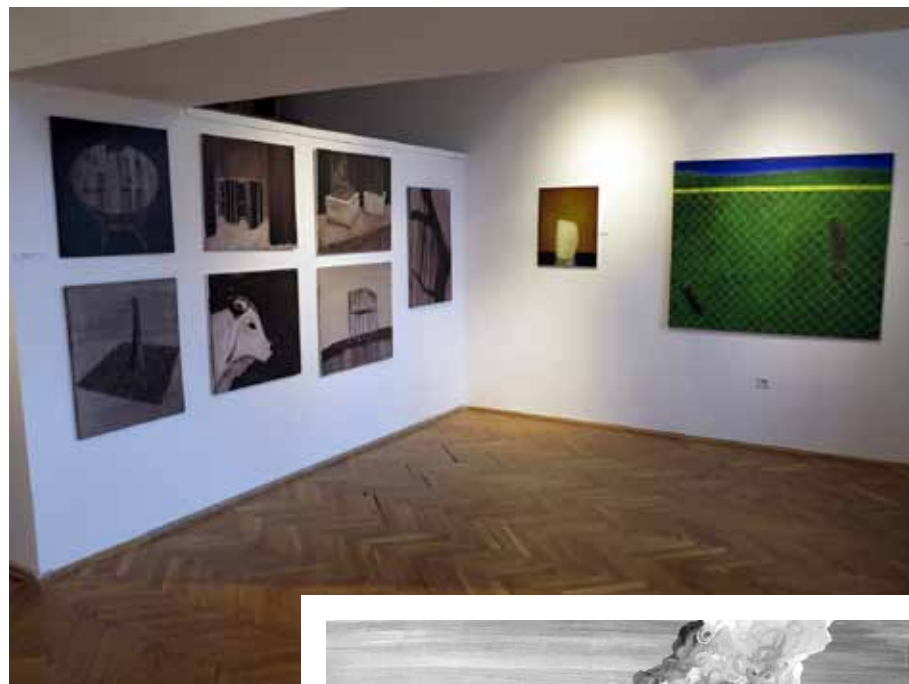
dr hab. Izabela Jeżowska, prof. PWST (Państwowa Wyższa Szkoła Teatralna w Krakowie, filia we Wrocławiu), *Kultura fizyczna w służbie techniki wokalne. Czy metoda wyzwolenia głosu poprzez ruch może być skuteczna w nauce śpiewu?*

dr hab. Iwona Kowalkowska, prof. AM (Akademia Muzyczna im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu) i dr Marzena Wyganowska-Świątkowska (Uniwersytet Medyczny im. K. Marcinkowskiego w Poznaniu), *Badania antropometryczne w kontekście pracy nad głosem*

Panel dyskusyjny: *Czy istnieje pra-metoda kształcenia wokalnego?* (prof. dr hab. Renata Danel, dr hab. Bogumiła Tarasiewicz, prof. UZ, prof. Piotr Kusiewicz)

demicka mogła oglądać obrazy zielonogórskiego artysty Jarosława Jeschke, asystenta w Instytucie Sztuk Wizualnych na Wydziale Artystycznym Uniwersytetu Zielonogórskiego. Sądząc po bardzo dobrym przyjęciu tej wystawy, należy być również dobrej myśli, że w niedalekiej przyszłości Jarosław Jeschke będzie mógł z powodzeniem otworzyć przewód doktorski na Wydziale Malarstwa i Rzeźby wrocławskiej Uczelni. Wystawa skomponowana została z reprezentatywnych dla twórczości tego interesującego malarza obrazów z cyklu *Wybuchy*, *Wulkany* i kubańskiego cyklu *Patria o muerte (Ojczyzna albo śmierć)* - malarskich reminiscencji z dwumiesięcznego pobytu na Kubie, latem ubiegłego roku. Ten niezwykły wyjazd w ramach prestiżowego stypendium „Młoda Polska” miał na celu badanie funkcjonowania sztuki w systemie komunistycznym. Jakkolwiek by nie oceniać rezultatów tych obserwacji, trzeba przyznać, że stypendysta przywiózł z tej dość egzotycznej wyprawy, poza notatkami do obrazów, bardzo interesującą rejestrację filmową. Kubańskie spostrzeżenia, zmontowane w konwencji dawnej *Polskiej Kroniki Filmowej* ukazywały osobliwości tamtej rzeczywistości, ale też, dzięki zastosowanej konwencji, znakomicie parodiowały tak dobrze nam znane cechy komunistycznej propagandy.

W „kubańskich” obrazach, utrzymanych w monochromatycznej kolorystyce, Jarosław Jeschke skupia się przede wszystkim na charakterystycznych elementach tamtego pejzażu. Wybiera to, co pozwala na pokazanie w syntetycznej formie swoistą „niezwykłość” wybranego motywu, nawet wtedy, gdy jest to szalec miejski, łeb byka lub wieńiec odsłoniętych korzeni palmy na placu w Hawanie. We

__JAREK JESCHKE, „OBRAZY”,
GALERIA ZA SZYBĄ,
WYSTAWA, 2013, WROCŁAW,
FOT. J. JESCHKE

__JAREK JESCHKE, „BEZ TYTUŁU
(WULKAN)”, 2008, OLEJ NA PŁÓTNIE,
130X150, FOT. J. JESCHKE

wcześniejszych cyklach *Wulkanów* i *Wybuchów*, obrazach często wielkoformatowych, w szarych monochromach, mogących mieć swoje historyczne i cywilizacyjne konotacje, dostrzega się dążenie do naturalnej swobody i wręcz lapidarności malarskiego „zapisu”. Tę ciekawą wystawę dopełniały obrazy, w których istotną rolę zaczyna odgrywać kolor i znakomicie budujące ich pejzażową strukturę zabiegi techniczne oraz zupełnie czarne obrazy-objekty: *Krzywy komin* i tonda będące bezpośrednim odniesieniem do gramofonowych płyt zarówno wielkością, fakturą powierzchni i precyzyjnie, zgodnie z oryginałem, odtworzonymi napisami. Poza potencjalną muzycznością tych obiektów zaskakuje wizualna atrakcyjność gęstej malarskiej materii kształtowanej z wykorzystaniem tarczy gramofonu. Na jedno trzeba zwrócić uwagę: przy tej różnorodności tematycznej i rozpiętości formalnych i technicznych zabiegów twórczość Jarosława Jeschke jawi się jako jednorodna i spójna wizja malarskiego przekazu, jedna z ciekawszych w młodym polskim malarstwie.

Stanisław R. Kortyka

__JAREK JESCHKE, „OBRAZY”, GALERIA ZA SZYBĄ,
WYSTAWA, 2013, WROCŁAW, FOT. J. JESCHKE

Pro Libris 3(44) 2014
Joanna Szczesniewska,
Prezentacje
Norman Smużniak, *Sanepid potwierdził bezterminową przydatność do spożycia - czyli kilka słów o malarstwie Joanny Szczesniewskiej*

Pismo Literacko-Kulturalne „Pro Libris” ukazuje się od 2001 r. Pierwsze pięć numerów wydano w cyklu półrocznym, a następne - kwartalnym.

W zespole redakcyjnym znaleźli się przedstawiciele środowisk literackich i naukowych Zielonej Góry, literaci, naukowcy z Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz bibliotekarze i muzealnicy. W każdym numerze znajduje się cykl *Prezentacje*, w którym ukazywany jest dorobek i twórczość artystów plastyków związanych z Zieloną Górą, jako miejscem zamieszkania i pracy, a także poprzez prezentowanie swojego dorobku w galeriach zielonogórskich.

Zespół redakcyjny stanowią: **dr Andrzej Buck** (redaktor naczelny) - dyrektor WiMBP im. C. Norwida w Zielonej Górze, literaturoznawca, teatrolog, edytor, dziennikarz, bibliotekoznawca, autor książek i artykułów naukowych oraz prac dokumentacyjnych dotyczących teatru, autor adaptacji teatralnych i scenariuszy, twórca przeglądów, spotkań i festiwali teatralnych, redaktor czasopism, nauczyciel akademicki, doktor nauk humanistycznych, **dr hab. Magdalena Gryśka, prof. UZ** (redaktor graficzny) - malarka, absolwentka PWSP w Poznaniu, prowadzi pracownię malarstwa w Instytucie Sztuk Wizualnych (Wydział Artystyczny UZ), jest członkiem założycielem Towarzystwa Przyjaciół Sztuki Współczesnej w Zielonej Górze, kuratorem oraz organizatorem ogólnopolskich wystaw oraz **Ewa Mielczarek** (sekretarz redakcji) - bibliotekoznawca, politolog, starszy kustosz WiMBP w Zielonej Górze, prowadzi oficynę wydawniczą Pro Libris.

W najnowszym numerze 3 (44) prezentowana jest **twórczość Joanny Szczesniewskiej**, absolwentki Instytutu Sztuk Wizualnych Wydziału Artystycznego UZ. Twórczość Joanny opisuje tekst Normana Smużniaka pt. *Sanepid potwierdził bezterminową przydatność do spożycia - czyli kilka słów o malarstwie Joanny Szczesniewskiej*. Autor jest adiunktem w Instytucie Sztuk Wizualnych Uniwersytetu Zielonogórskiego. Kieruje Pracownią Malarstwa na Wydziale Artystycznym. Jest promotorem dyplomu Joanny Szczesniewskiej.

Norman Smużniak uzyskał dyplom z wyróżnieniem w roku 1996 z zakresu malarstwa sztalugowego w pracowni prof. Andrzeja Klimczaka-Dobrzanieckiego w ASP we Wrocławiu. Dorobek artystyczny autora to ponad 25 wystaw indywidualnych i udział w ponad 44 wystawach zbiorowych, krajowych i zagranicznych. Jego prace znajdują się w zbiorach prywatnych w Polsce, Niemczech, Francji, USA. Jest laureatem 7 nagród i wyróżnień artystycznych. Od 1996 r. jest pracownikiem Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Joanna Szczesniewska urodziła 28 kwietnia 1987 r. w Zielonej Górze. Dyplom na kierunku malarstwo obroniła w 2013 r. na Wydziale Artystycznym Uniwersytetu Zielonogórskiego. Zajmuje się malarstwem i rysunkiem. Pracuje i tworzy w Zielonej Górze.

Wystawy zbiorowe:

2007 - wystawa dyplomowa, Galeria Nafta - Zielona Góra

2012 - wystawa studentów i pedagogów, *rysunek x rysunek x rysunek*, Galeria PWW - Zielona Góra

2012 - *Struktury* MALARSTWO, Piekarnia Cichej Kobiety - Zielona Góra

2013 - Festiwal poMorze Sztuki - *proForma*, Biurowiec Brama Portowa - Szczecin

Królewska Fabryka Karabinów - Gdańsk

2013 - MIĘDZYNARODOWA KONFERENCJA NAUKOWA, *złote drzewo życia wciąż zielone* UCZELNIA MIEJSCEM SZTUKI, Instytut Sztuk Wizualnych - Zielona Góra

2013 - 23. Ogólnopolski Przegląd Malarstwa Młodych, *Promocje 2013*, Galeria Sztuki w Legnicy

Katalogi: 2013 - Międzynarodowy konkurs malarski Modessę

Portfolio: <http://cargocollective.com/joannaszczesniewska>

Magdalena Gryśka

__MUSKULATURA, 2012, 150 X 250 CM, DESKA PILSNIOWA, AKRYL

__WENUS PRAHISTORYCZNA, 2010, 200 X 150 CM, DESKA, PILSNO

WYDZIAŁ EKONOMII I ZARZĄDZANIA

Podwójny sukces!!!

W listopadzie gościliśmy na Wydziale Ekonomii i Zarządzania ekspertów Polskiej Komisji Akredytacyjnej, którzy dokonali oceny programu i jakości kształcenia na kierunkach studiów - *zarządzanie* (pierwszego i drugiego stopnia) oraz *ekonomia* (pierwszego stopnia). Eksperci spędzili na naszym Wydziale kilka dni, w trakcie których zapoznali się z dorobkiem naukowym kadry, programem i systemem jakości kształcenia obowiązującym na Wydziale, spotkali się z pracownikami oraz studentami, hospitowali zajęcia, jak również oceniali funkcjonowanie dziekanatu. Kontrola

przebiegła bardzo pozytywnie i ocenianie kierunku prowadzone na Wydziale Ekonomii i Zarządzania otrzymały - drogą uchwał Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej (PKA) nr 28/2014 oraz 29/2014 z dnia 6 lutego 2014 roku - pozytywną ocenę programową.

Oznacza to, że Wydział Ekonomii i Zarządzania Uniwersytetu Zielonogórskiego spełnia wymogi kadrowe, programowe, w tym dotyczące efektów kształcenia, oraz organizacyjne do prowadzenia nauczania na kierunku *ekonomia* pierwszego stopnia o profilu ogólnoakademickim oraz *zarządzanie* pierwszego i drugiego stopnia o profilu ogólnoakademickim.

Pozytywny wynik akredytacji jest dla nas wszystkich bardzo ważny. Jest on rezultatem pracy władz dziekańskich Wydziału oraz wspólnego zaangażowania pracowników. Następne oceny programowe dla obydwu kierunków studiów powinny nastąpić w roku akademickim 2019/2020.

Serdecznie gratulujemy!

Anetta Barska

WYDZIAŁ ELEKTROTECHNIKI, INFORMATYKI I TELEKOMUNIKACJI

INSTYTUT INŻYNIERII ELEKTRYCZNEJ

Polskie Towarzystwo Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej

25 stycznia 2014 r. odbyło się kolejne z cyklu seminariów, połączonych z prezentacjami eksperymentalnymi, organizowanych przez Instytut Inżynierii Elektrycznej oraz Polskie Towarzystwo Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej, Oddział w Zielonej Górze. W ramach seminarium zaprezentowano dwa referaty. Referat *Pomiary w instalacjach nn, zasady pomiarów i sprzęt pomiarowy* wygłosił

Mariusz Fita, kierownik produktu z Firmy Megger, natomiast Dariusz Bratek, specjalista ds. energetyki z Firmy SebaKMT zaprezentował referat *Lokalizacja uszkodzeń w kablach elektroenergetycznych*.

Ze względu na prezentowaną tematykę celowo wybrano termin seminarium, który był dogodny również dla studentów studiów niestacjonarnych. Zgodnie z oczekiwaniami, aktualność prezentowanych przez prelegentów zagadnień spowodowała, że seminarium cieszyło się bardzo dużym zainteresowaniem i wywołało żywiołową dyskusję, natomiast formuła pokazów eksperymentalnych, które miały miejsce po prezentacjach, sprzyjała swobodnej wymianie poglądów i doświadczeń związanych z tematyką pomiarów w elektroenergetyce.

Robert Smoleński
sekretarz PTETiS, oddział w Zielonej Górze

MARIUSZ FITA, KIEROWNIK PRODUKTU,
FIRMA MEGGER

DARIUSZ BRATEK, SPECJALISTA DS. ENERGETYKI,
FIRMA SEBAKMT

TESTY URZĄDZEŃ POMIAROWYCH

Seminaria

Instytut Inżynierii Elektrycznej zaprasza na seminaria naukowe

Prowadzący: dr hab. inż. Grzegorz Benysek, prof. UZ
Miejsce i czas seminarium: sala 414 A budynek A2, godzina 9:00.

21.03.14 dr hab. inż. Robert Smoleński, *Kompensacja napięć zaburzeń generowanych przez interfejsy energoelektroniczne - wybrane zagadnienia*

25.04.14 mgr inż. Piotr Leżyński, *Analiza i badania wpływu technik modulacji w układach z falownikami napięcia na elektromagnetyczne zaburzenia przewodzone*

23.05.14 mgr inż. Szymon Wermiński, *Sterowanie rozptyłem mocy w wielostronnie zasilanych systemach budynkowych*

Jacek Rusiński

WYDZIAŁ INŻYNIERII ŁADOWEJ I ŚRODOWISKA

21. Bohemian-Saxon-Silesian Mechanics Colloquium

18 stycznia 2014 r. odbyło się na Uniwersytecie Zielonogórskim 21. Bohemian-Saxon-Silesian Mechanics Colloquium (BSSMC), które swym zasięgiem obejmuje uczelnie przygranicznego trójkąta Czech-Niemiec-Polski. Z inicjatywy prof. Mieczysława Kuczmy, przy wsparciu dr. Krzysztofa Kuli oraz koleżanek i kolegów z Instytutu Budownictwa, już po raz czwarty gościliśmy pracowników naukowych z Politechniki Wrocławskiej i Uniwersytetu Technicznego w Dreźnie w ramach BSSMC. Zgodnie z utrwaloną już formułą kolokwium BSSMC obejmują część referatową, w której dany ośrodek przedstawia wyniki prowadzonych badań naukowych oraz część związaną z prezentacją swojej bazy badawczej i laboratoryjnej lub innych miejscowych atrakcji.

W ramach dwóch sesji wygłoszono następujące referaty:

- P. Aliawdin, K. Urbańska, *Limit analysis of geometrically hardening rod systems using bilevel programming*
- M. Niedziela, *Parameter identification method in the amplitude-dependent viscoelastic model*
- T. Socha, *Numerical analysis of viscoelastic layered beams using ABAQUS user subroutine UMAT and five-parameter rheological model*
- A. Denisiewicz, M. Kuczma, *Numerical homogenization of reactive powder concrete*
- W. Szajna, *Evaluation of state parameters of soil in sinkhole terrain by invasive and non-invasive in-situ tests*
- B. Kuczma, M. Kuczma, *Adhesively bonded steel-concrete composite beams*
- K. Kula, *Modelling of delamination in RC beams strengthened by FRP*

Referaty wzbudziły żywe dyskusje naukowe kontynuowane także w czasie lunchu.

Uczestnicy Kolokwium mieli okazję złożyć wizytę w nowym Parku Naukowo-Technologicznym naszego Uniwersytetu w Nowym Kisielinie i zapoznać się z pierwszymi ukończonymi już

laboratoriami. Duże wrażenie na zwiedzających zrobiło Laboratorium Elektroakustyki oraz Laboratorium Kompatybilności Elektromagnetycznej.

21. BSSMC było udanym spotkaniem naukowym, którego dobrą i przyjazną atmosferę wspomagała w tym dniu piękna, słoneczna pogoda.

Bożena Kuczma

FOT. TOMASZ SOCHA

Wizyta białoruskiego naukowca w Instytucie Budownictwa

Dr inż. Jury Muzychkin jest kierownikiem Laboratorium Akustyki i Wibracyjnego Bezpieczeństwa RUP „Instytut BelNIIS” w Mińsku na Białorusi. Jego wizyta odbyła się w ramach realizacji umowy dwustronnej między RUP „Instytut BelNIIS” a Uniwersytetem Zielonogórskim obowiązującej od 15.12.2011 r. oraz planu przedsięwzięć realizacji współpracy naukowo-technicznej między Instytutem BelNIIS i Uniwersytetem Zielonogórskim od 26.04.2012 r. Koordynatorem współpracy jest prof. Piotr Alawdin.

W trakcie pobytu gościa z Mińska doszło do spotkania z prof. Radosławem Iwankiewiczem oraz mgr. Jarosławem Gilem. Prof. R. Iwankiewicz jest specjalistą z zakresu dynamiki stochastycznej, a mgr J. Gil realizuje doktorat z zakresu izolacji akustycznej przegród budowlanych.

W Instytucie Budownictwa odbyło się seminarium naukowe pod patronatem Oddziału Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej (PTMTiS) w Zielonej Górze, w trakcie którego dr inż. Jury Muzychkin wygłosił referat na temat: *Badania doświadczalne z zakresu akustyki i drgań obiektów budowlanych*. Prelegent poinformował o pracach naukowo-badawczych oraz projektowych, przeprowadzonych w Białoruskim Laboratorium. W trakcie dyskusji uczestnicy Seminarium wymienili się doświadczeniem z zastosowania Eurokodów w akustyce budowlanej oraz w wibroizolacji budynków mieszkalnych i obiektów przemysłowych. Zaciekawienie u słuchaczy wywołały również informacje na temat badań akustycznych obiektów kosmicznych na Białorusi.

Pracownicy Instytutu Budownictwa oprowadzili gościa po Laboratoriach UZ w Parku Naukowo-Technologicznym. Ustanowiona między naszymi jednostkami współpraca naukowo-techniczna jest bardzo cenna. Pozwala nam na przygotowanie wspólnych projektów naukowych oraz wniosków o międzynarodowe granty badawcze, a także na organizację przedsięwzięć naukowo-technicznych, ważnych dla specjalistów z obu stron.

Piotr Alawdin

Koło Naukowe Historii Techniki w Warszawie

Dwa miesiące temu studenci Koła Naukowego Historii Techniki, działającego przy Wydziale Inżynierii Lądowej i Środowiska, wzięli udział w wyjeździe edukacyjnym do Warszawy. Nad całością trzymał pieczę dr inż. arch. Sławomir Łotysz - opiekun koła.

Do Warszawy dotarliśmy porannym pociągiem, co wymagało sporych poświęceń. Jak to? Mamy wstać przed 6. rano?! Czego jednak nie robi się dla dobra nauki! Program wyjazdu mieliśmy bardzo napięty i by nie tracić cza-

FOT. Z WYDZIAŁU

su, po ulokowaniu się w hostelu niedaleko Dworca Centralnego, ruszyliśmy od razu w miasto.

Na początku zwiedziliśmy Muzeum Kolejnictwa, które powstało w 1931 r. w miejscu byłego Dworca Głównego. Muzeum posiada m.in. bogatą kolekcję modeli lokomotyw i całych składów wagonów specjalnych (np. towarowych). Miniaturki prezentują stan techniki kolejowej w różnych okresach. Były tam modele najprostszych lokomotyw parowych, a także współczesnych, ultranowoczesnych elektrowozów. Modele nie tylko doskonale odwzorowały rzeczywistość, ale pozwoliły nam odbyć podróż sentymentalną w dziecięce czasy, kiedy to każde z nas, czy to chłopak, czy dziewczyna, marzyło o puszczaniu w ruch małego pociągu po górzystej makiecie pełnej tuneli i wiaduktów (bardziej niesforna młodzież usiłowała przy okazji spowodować jakieś niewielkie, acz spektakularne wykołowanie lub inną katastrofę). Dla tych, którzy chcieli przypomnieć sobie jakie to wspaniałe uczucie prowadzić pociąg, choćby malutki, muzeum oferowało za dodatkową opłatą możliwość uruchomienia takich właśnie miniaturkowych kolejek.

W dalszej części zapoznaliśmy się z wystawą uniformów kolejowych i tym, jak owe mundury zmieniały się na przestrzeni lat. Widzieliśmy także „patenty” na prowadzenie lokomotyw, czyli swoiste prawa jazdy kategorii XXL. Bardzo ciekawą okazała się wystawa czasowa *Motyw kolejowy w plakacie polskim XX wieku*. Dużą frajdą była możliwość zajrzenia do środka emerytowanych już, ale wciąż wywołujących ogromne wrażenie, stalowych lokomotyw eksponowanych na zewnątrz głównego budynku muzeum.

Mimo tylu atrakcji trzeba było ruszać dalej. Będąc w stolicy nie mogliśmy nie odwiedzić Muzeum Powstania Warszawskiego. Obiekt jest wart uwagi w 100 proc.! Wyremontowany i zmodernizowany budynek dawnej elektrowni, z estetyczną elewacją i efektywnym wejściem głównym oraz genialnie zaaranżowanym wnętrzem (m.in. odtworzone kanały, którymi przemieszczali się powstańcy), to obowiązkowy punkt programu dla każdego odwiedzającego Warszawę. Szczególnie, jeśli jest miłośnikiem historii lub patriotą. Muzeum prowadzi działalność naukowo-badawczą oraz edukacyjną poświęconą dziejom Powstania Warszawskiego oraz historii i dorobku Polskiego Państwa Podziemnego. W przyziemionych wnętrzach panuje atmosfera, która pozwala wczuć się w klimat tamtych dni i lepiej zrozumieć ludzi, którzy wówczas żyli.

Drugiego dnia pobytu udaliśmy się do Centrum Nauki Kopernik, które założone zostało w 2005 r. na Wybrzeżu Kościuszkowskim tuż nad Wisłą. Dzięki interaktywnym ekspozycjom zwiedzający mogą tam samodzielnie poznawać prawa rządzące otaczającym nas światem, wykonując

mniej lub bardziej złożone doświadczenia. Poruszanie się po Centrum wymagało od nas pewnej ostrożności, bowiem zewsząd i w każdym momencie pojawiały się gromady dzieci w wieku szkolnym i przedszkolnym, które niezwykle pobudzone biegały od jednej wystawy do następnej.

Liczne instalacje edukacyjno-techniczne pozwalały na zapoznanie się z podstawowymi zasadami mechaniki, czy na odkrywanie w sobie żyłki archeologa, muzyka, artysty, budowlańca (tak, tak - z zacięciem godnym zaliczenia, układaliśmy most wyłącznie z modułarnych poprzeczek). Mogliśmy także zwiedzić, a raczej zwąchać wystawę czasową „Zapach - Niewidzialny kod”. Przykładowo dowiedzieliśmy się z niej, że wchodzące w skład niemal każdego z perfum naturalne piżmo to nic innego, jak wydzielina z gruczołów okołoodbytniczych tzw. jelenia piżmowego...

Bezpośrednio przy Centrum Nauki Kopernik działa multimedialne planetarium, w którym podczas seansu 3D wyświetlanego na kulistej kopule, każdy zwiedzający może poczuć się jak prawdziwy astronauta. Oprócz uzupełnienia podstawowej wiedzy na temat gwiazd i planet, mieliśmy okazję przypomnieć sobie postać Jurija Gagarina, znanego nam wszystkim z mozaiki na zewnętrznej ścianie auli uniwersyteckiej. Poznaliśmy także dzieje rozwoju techniki, która umożliwiła podbój kosmosu, a także dowiedzieliśmy się, jak z czasem ewoluowały rakiety, satelity i promy kosmiczne wykorzystane w radziecko-amerykańskich zmaganiach o dominację w kosmosie.

Kolejną atrakcją, był położony niedaleko Stadion Narodowy, budowany w latach 2008-2011 z myślą o turnieju finałowym Mistrzostw Europy UEFA Euro 2012. Tu dało o sobie znać słabe rozpoznanie terenu na Google Maps przed wyjazdem - nie wiedzieliśmy, którą bramką można wejść na teren stadionu. Jednak z edukacyjnego punktu widzenia spacer wokół całego obiektu wyszedł nam na ko-

rzyść, bo mieliśmy okazję poznać nowoczesne rozwiązania konstrukcyjne stadionu, takie jak ogromne naciągi stalowe, fantazyjną żelbetową konstrukcję, a także popularny ostatnimi czasy, częściowo przezroczysty zamknięty dach, który został wykonany z włókna szklanego pokrytego warstwą teflonu. W środku natomiast mieliśmy okazję spojrzeć na całość konstrukcji z poziomu tarasu widokowego, a niektórzy mieli nawet okazję pokopać piłkę na murawie i zobaczyć swoje twarze na ogromnych telebimach.

Na ostatni dzień zostawiliśmy sobie obiekt ze wszech miar smakowity: Pałac Kultury i Nauki, a w nim nieco archaiczne, ale jednak, Muzeum Historii Techniki. Sama instytucja została założona przez wybitnego polskiego inżyniera, Kazimierza Jackowskiego, już w 1929 r., choć wtedy mieściła się przy Krakowskim Przedmieściu. Do PKiN muzeum zostało przeniesione w 1955 r. Obiekt ma dwa piętra dostępne dla zwiedzających. Wystawy stałe dotyczą transportu, mechanizmów grających, energii odnawialnej, technicznych środków komunikacji międzyludzkiej, techniki komputerowej, radiotechniki, maszyn drukarskich i wielu innych. Po zapoznaniu się ze wspomnianym wcześniej obiektem, grupa ruszyła w kierunku Złotych Tarasów, gdzie bardziej skoncentrowaliśmy się na oglądaniu ciekawej konstrukcji szklanego dachu niż na ofercie tamtejszych butików. Całość została zaprojektowana przez kalifornijską pracownię Jerde Partnership, a za konstrukcję odpowiedzialny był polski oddział firmy Ove Arup.

Na tym nasza wycieczka edukacyjna dobiegła końca. Pozostało wspomnienie wspaniałych wrażeń. Bez dwóch zdań - wyjazd pozwolił nam na rozwinięcie naszych zainteresowań w zakresie historii techniki, architektury i budownictwa.

Małgorzata Śliwa

WYDZIAŁ MATEMATYKI, INFORMATYKI I EKONOMETRII

Kryptologia a biznes - transfer wiedzy i technologii

W dniach 13-14 lutego 2014 r. w Centrum Konferencyjnym Parku Naukowo-Technologicznego Uniwersytetu Zielonogórskiego (PNT UZ) w Nowym Kisielinie odbyła się pierwsza w regionie konferencja naukowo-przemysłowa o tematyce obejmującej istotne zagadnienia ujęte w tytule konferencji *Kryptologia a biznes - Bezpieczeństwo stosowane, KBBS 2014*. Tegoroczna edycja była poświęcona bezpieczeństwu transakcji oraz monetom internetowym.

Pomysłodawcą i współorganizatorem wydarzenia była firma Sidus Novum Sp. z o.o. (wywodząca się z Akademickiego Inkubatora Przedsiębiorczości UZ), projektant i producent zaawansowanych systemów cyfrowych. Konferencja została zorganizowana przy czynnym współudziale PNT UZ wraz z Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii UZ wraz z Polskim Towarzystwem Informatycznym Koło Zielonogórskie. Głównym celem dwudniowego spotkania była wymiana wiedzy i doświadczeń oraz zbliżenie świata nauki i biznesu w zakresie roli i znaczenia kryptologii dla przyszłościowych rozwiązań branży IT, ze szczególnym uwzględnieniem bezpieczeństwa oraz prawnych i ekonomicznych aspektów dotyczących walut cyfrowych.

Patronat honorowy nad konferencją objęła marszałek województwa lubuskiego, Elżbieta Polak. Współpatronem przedsięwzięcia było Stowarzyszenie Instytutu Informatyki Śledczej. Medialnie Konferencję wspierali: portal branżowy dla elektroników *Elektronika B2B* oraz magazyn elektroniki profesjonalnej *Elektronik*. Wydatną pomoc w przygotowaniu konferencji wykazały firmy branży IT, głównie regionu lubuskiego, takie jak: Astec (wytwarzający oprogramowanie).

FOT. Z WYDZIAŁU

mowanie klasy Enterprise GIS), Adips (wytwórca oprogramowania Rublon podnoszącego bezpieczeństwo dostępu do aplikacji WEB), Streamsoft (wytwórca oraz jeden z liderów we wdrożeniach systemów klasy EPR dla biznesu), eCoop (klaster informatyki i bezpieczeństwa IT), Perceptus (specjalizujący się w wykorzystywaniu systemów bezpieczeństwa danych), SEVEN (specjalizujący się w projektowaniu i wdrażaniu technologii IT), MOBIR (Międzyuczelniany Ośrodek Badań i Rozwoju), Bitbroker (platforma umożliwiająca szybki, łatwy i bezpieczny zakup walut wirtualnych takich jak Bitcoin). Pełen wykaz podmiotów wspierających przygotowanie konferencji znajduje się na stronie konferencji www.kbbs.uz.zgora.pl.

Liczny i aktywny udział przedstawicieli biznesu reprezentujących sektor IT wskazuje nie tylko na duże zainteresowanie biznesu tą tematyką, ale potwierdza również duży potencjał gospodarczy, organizacyjny i intelektualny drzemący w naszym Regionie. Sukces konferencji mierzony między innymi liczbą uczestników oraz ożywionymi dyskusjami z udziałem zarówno naukowców, jak również studentów z przedstawicielami przedsiębiorców. Potwierdza to dobitnie, że *Lubuskie* (jest) *Warte Zachodu*, uwzględniając potencjał nie tylko tak znanych firm branży IT jak: ADB, Apator Rector, Hertz lub MaxElektronik.

Obrady Konferencji zainicjowali **prof. Marian Adamski** (Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji UZ) wraz **prof. Andrzejem Pieczyńskim** (prorektor ds. rozwoju UZ) oraz **prof. Longinem Rybińskim** (dziekan Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii UZ). Zgodnie z programem konferencji w pierwszym dniu zaprezentowano naukowe podstawy kryptologii i przemysłowe przykłady zastosowań teoretycznych rozwiązań oraz założenia

i obieg wirtualnego środka płatniczego w postaci tzw. **bit-coin** (BTN). W kolejnym dniu swoje rozwiązania i produkty zaprezentowali przedsiębiorcy. Uczestników konferencji zainteresował również temat możliwości implementacji wyników badań naukowych w przemyśle poprzez ich komercjalizację w formie *spin-off*. Przedstawiciele samorządów, w tym Urzędu Marszałkowskiego, zaprezentowali możliwości oraz warunki uzyskania wsparcia organizacyjnego i finansowego inwestycji ze środków Unii Europejskiej, ze szczególnym uwzględnieniem LRPO w perspektywie lat 2014-2020 (program 3.1 PO IG). Szczegółowy wykaz referatów zamieszczono na stronie konferencji www.kbbs.uz.zgora.pl.

Janusz Jabłoński
Marek Węgrzyn

PODPISY POD ZDJĘCIAMI:

- FOT. 1. PROREKTOR DS. ROZWOJU DR HAB. INŻ. ANDRZEJ PIECZYŃSKI, PROF. UZ
- SIEDZIBA: KILKA SŁÓW NA OTWARCIE
- FOT. 1. 2, 3 - OTWARCIE KONFERENCJI PRZEZ PROF. DR. HAB. INŻ. MARIANA ADAMSKIEGO
- FOT. 4. - MARCIN NOWAKOWSKI I ANDRZEJ GŁÓD Z SIDUS-NOVUM SP. Z O.O.
- PREZENTACJA „KOPARKI BITCOINA” LAUREATA OGÓLNOPOLSKIEGO KONKURSU PRZEDSIĘBIORCZOŚCI AKADEMICKIEJ W KATEGORII: „PRODUKT INNOWACYJNY” W ROKU 2013, UZYSKUJĄCYM SAMYM TYTUŁ „AKADEMICKIEGO LIDERA INNOWACJI”
- FOT. 5. - PREZENTACJA ZACHODNIEGO ... KLASTRA INFORMATYKI FIRMY ECOOP
- FOT. 6. - PREZENTACJA „BITCOINA” - JAKO CYFROWEJ WALUTY PRZYSZŁOŚCI - NAZWISKA NA ZDJĘCIU
- FOT. 7. - PREZENTACJA PRODUKTU RUBLON PODNOSZĄCEGO BEZPIECZEŃSTWO AUTORYZACJI W INTERECIE
- FOT. 8. - PREZENTACJA LUBUSKIE WARTY ZACHODU PRZEDSTAWICIELA URZĘDU MARSZAŁKOWSKIEGO ARSENIUSZA WOŹNEGO
- FOT. 9. - PREZENTACJA RODZIN BEZPIECZNYCH MIKROPROCESORÓW - ROZWIĄZANIA PROPONOWANYCH PRZEZ FIRMĘ ST-MICROELEKTRONICS

_WYDZIAŁ MECHANICZNY

_Prof. dr inż. Irene Krebs - profesor wizytujący w Instytucie Informatyki i Zarządzania Produkcją

W semestrze zimowym roku akademickiego 2013/2014 Instytut Informatyki i Zarządzania Produkcją Wydziału Mechanicznego Uniwersytetu Zielonogórskiego gościł zasłużonego Profesora Landu Brandenburg (Niem-)

cy), **Prof. dr inż. Irene Krebs** z, Brandenburgische Technische Universität Cottbus-Senftenberg (Niemcy).

W Instytucie Pani Profesor prowadziła zajęcia dydaktyczne ze studentami studiów stacjonarnych w zakresie dostępności technologii informatycznych dla osób niepełnosprawnych. Profesor Krebs promuje ideę użyteczności nowoczesnych rozwiązań informatycznych dla całego społeczeństwa.

Prof. Irene Krebs jest pracownikiem naukowym Instytutu Techniki Informatycznych w BTU Cottbus - Senftenberg, Profesorem w Instytucie w Poczdamie, członkiem LEIBNIZ-INSTITUT, członkiem międzynarodowej sieci współpracy w zakresie nowych mediów (Netzwerkes CultMedia - International Network on Cultural Diversity and New Media). Badania naukowe Pani Profesor koncentrują się wokół systemów informatycznych w administracji oraz wokół aplikacji dedykowanych dla osób niepełnosprawnych, w szczególności osób niewidomych i niedowidzących.

Justyna Patalas-Maliszewska

_SALMED 2014

SALMED to największe w Polsce targi sprzętu medycznego, które gromadzą liderów rynku danej branży. Są doskonałą okazją do wymiany doświadczeń i wiedzy oraz nawiązywania kontaktów pomiędzy przedstawicielami świata medycyny, biznesu i nauki. W tegorocznych targach, odbywających się w Poznaniu, uczestniczyli studenci kierunku *inżynieria biomedyczna*. Podczas organizowanych w cyklu dwuletnim targach SALMED studenci mogli zapoznać się z ofertą producentów oraz dostawców aparatury i instrumentów medycznych, wyposażenia szpitali, klinik i gabinetów medycznych, a także obejrzeć sprzęt laboratoryjny i rehabilitacyjny oraz wziąć udział w prezentacjach licznych nowości technologicznych.

Agnieszka Mackiewicz

FOT. Z WYDZIAŁU

_1100 metrów pod ziemią

W styczniu br. miał miejsce wyjazd grupy pracowników Wydziału Mechanicznego oraz przedstawiciela przemysłu do KGHM Polska Miedź S.A. Oddział Zakłady Górnicze „Rudna”. Dyrektorem największej w Europie kopalni rudy miedzi jest inż. **Mirostaw Laskowski** i to jemu zawdzięczamy możliwość zwiedzenia i zapoznania się z warunkami pracy jakie panują pod ziemią.

Uczestnicy wycieczki mieli okazję poznać jeden z oddziałów kopalni - Oddział Mechaniczny. Po oddziale oprowadzał nas sztygar oddziału inż. **Grzegorz Skura**, pełnomocnik dyrektora ds. bezpieczeństwa inż. **Przemysław Perucki** oraz mgr **Andrzej Kowal** z działu strzelniczego. Wszyscy panowie dbali o nasze bezpieczeństwo, co sprawiło, że podczas pobytu 1100 metrów pod ziemią czuliśmy się bardzo bezpiecznie. Cierpliwie i wyczerpująco odpowiadali także na wszystkie pytania uczestników wycieczki dotyczące kopalni i bez-

pieczeństwa pracy. Mielśmy okazję zapoznać się z maszynami pracującymi pod ziemią. Nietypowe warunki pracy wymagają maszyn solidnych, niezawodnych i zapewniających bezpieczeństwo obsługującym je ludziom.

Po wyjeździe na powierzchnię nastąpiło kolejne ważne spotkanie, z głównym inżynierem BHP w kopalni „Rudna” - inż. **Dariuszem Stojke**. Przekonał nas, że pomimo ciężkich warunków pracy panujących w kopalni, władze kopalni dbają o komfort i bezpieczeństwo swoich pracowników.

Miłym akcentem wycieczki było otrzymanie pamiątkowych certyfikatów zaświadczających o przebywaniu na głębokości 1100 metrów pod ziemią.

Uczestnikami wycieczki byli pracownicy Uniwersytetu Zielonogórskiego: prof. dr hab. inż. Edward Kowal, dr inż. Izabela Gabryelewicz, dr inż. Marek Rybakowski, dr Grzegorz Dudarski, dr inż. Remigiusz Aksentowicz oraz inż. Wojciech Szkoda z MONEVA POLSKA.

Izabela Gabryelewicz

FOT. Z WYDZIAŁU

WYDZIAŁ PEDAGOGIKI, SOCJOLOGII I NAUK O ZDROWIU

Profilaktyka w zielonogórskich gimnazjach Finał VIII „Gimnazjady” w ramach realizacji Programu Profilaktycznego „Słoneczniej”

Zakończyła się realizacja VIII edycji programu profilaktycznego „Słoneczniej”, który adresowany jest do młodzieży gimnazjalnej i nauczycieli z zielonogórskich szkół. Koordynatorem projektu jest prof. **UZ dr hab. Grażyna Miłkowska** przy współudziale pracowników i studentów Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej Uniwersytetu Zielonogórskiego. W realizację programu włączyły się Urząd Miasta Zielona Góra, Komenda Miejska Policji, Fundacja „Bezpieczne Miasto” oraz gimnazja zielonogórskie.

Działania wynikające z Programu Profilaktycznego „Słoneczniej” wpisują się w realizację zadań podejmowanych w gimnazjach w ramach szkolnych programów profilaktyki. Do najistotniejszych celów programu należą: tworzenie środowiskowego programu profilaktyki w zakresie przeciwdziałania zachowaniom agresywnym młodzieży i innym formom patologii społecznej w okresie dorastania; podnoszenie wiedzy i kompetencji nauczycieli, uczniów, rodziców oraz studentów w zakresie przeciwdziałania podejmowaniu czynników ryzyka przez młodzież w okresie dorastania; włączanie pracowników i studentów

Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Zielonogórskiego w tworzenie środowiskowego systemu profilaktycznego; rozwijanie współpracy między władzami miasta, policją, szkołami gimnazjalnymi a Uniwersytetem Zielonogórskim; podejmowanie wspólnych działań na rzecz zapobiegania niedostosowaniu społecznemu młodzieży (szczególnie zachowaniom agresywnym); integracja środowiska lokalnego na rzecz zapobiegania agresji oraz wdrażanie studentów do podejmowania działalności profilaktycznej w środowisku lokalnym.

FOT. Z WYDZIAŁU

W tegorocznej edycji zrealizowano wiele konkurencji integracyjno-profilaktycznych, w których uczniowie zmagali się o Puchar Prezydenta Miasta. Były to:

- Turniej strzelecki (organizator: Komenda Miejska Policji);
- Turniej pomocy przedmedycznej (organizator: Gimnazjum nr 3);
- Zawody rowerowe połączone z wiedzą o ruchu drogowym (organizator: Gimnazjum nr 1);
- Bieg patrolowy (organizator: Gimnazjum nr 7);
- Konkurs wiedzy o Zielonej Górze „z przymrużeniem oka” (organizator: Gimnazjum nr 6);
- Konkurencje sprawnościowe (organizator: Gimnazjum nr 2);
- Festiwal Profilaktycznych Form Teatralnych (organizator: Gimnazjum nr 8).

Spośród wymienionych powyżej propozycji w sali

Zielonogórskiego Ośrodka Kultury - Hydro(z)gadka odbył się **Festiwal Profilaktycznych Form Teatralnych**. Była to konkurencja, która od ośmiu lat cieszy się dużym zainteresowaniem młodzieży. W tegorocznym przeglądzie uczestniczyło pięć gimnazjów z propozycją teatrów profilaktycznych: Gimnazjum nr 2 - *Zrobione*; Gimnazjum nr 3 - *Konflikt*; Gimnazjum nr 6 - *Tylko jeden raz*; Gimnazjum nr 7 - *Coś*; Gimnazjum nr 8 - *Wilk i Koza* oraz *Królowna Śmieszka*. Do najczęściej poruszanych problemów należały: profilaktyka agresji rówieśniczej, uzależnienie od alkoholu i narkotyków oraz wzmacnianie umiejętności społecznych młodych ludzi. W ocenie jury I miejsce zajęło: Gimnazjum nr 7 (*Coś*); II miejsce Gimnazjum nr 6 (*Tylko jeden raz*) oraz III miejsce - Gimnazjum nr 3 (*Konflikt*). Pozostali uczestnicy otrzymali wyróżnienia.

Festiwal Profilaktycznych Form Teatralnych w naszej ocenie pokazuje, jak duży potencjał artystyczny mają gimnazjaliści. Jest on chętnie wykorzystywany przez samą młodzież w alternatywnych formach przeciwdziałania agresji i innym zagrożeniom. Spektakle, nierzadko bardzo refleksyjne, skłaniają młodych ludzi do własnej oceny zagrożeń i poszukiwania antidotum na pojawiające się zagrożenia we współczesnym świecie. Akcentowanie i promowanie zdrowego stylu życia to podstawowa maksyma, do której odnoszą się gimnazjaliści. Swoim talentem, który wykorzystują do powstawiania form profilaktycznych pokazują, że można w sposób konstruktywny stworzyć coś, co będzie mogło służyć innym. Oddaje to maksyma wykorzystana przez gimnazjalistów Gimnazjum nr 2 w spektaklu *Zrobione*: „Kiedy się czegoś pragnie, wtedy cały wszechświat sprzysięga się, byśmy mogli spełnić nasze marzenie” - P. Coehlo.

Podsumowaniem programu „Słoneczniej” była **Gimnazjada**, która odbyła się w Auli Uni-

wersytetu Zielonogórskiego¹. Uczestniczyli w niej uczniowie wszystkich szkół biorących udział w programie, pedagodzy szkolni oraz organizatorzy programu. W ramach **Gimnazjady** podsumowano uczestnictwo młodzieży w poszczególnych konkurencjach, ale także był to czas na promocję szkół. Prezentacje uczniów zielonogórskich gimnazjów przeplatały się z konkurencjami zaplanowanymi przez studentów: np. „śpiewającymi fortepianami”; konkursem fotograficznym dotyczącym zabytków i znanych miejsc w Zielonej Górze oraz konkursem na rymowaną profilaktyczną.

Roczne zmagania o Puchar Prezydenta Miasta Zielona Góra wygrało Gimnazjum nr 7, drugie miejsce zajęło Gimnazjum nr 1, a trzecie miejsce zajęły ex aequo - Gimnazjum nr 2 i 6. - *Jeszcze nigdy nie udało nam się wygrać, tym bardziej jest się z czego cieszyć* - przyznała opiekunka młodzieży z Gimnazjum nr 7, które po raz pierwszy odniosło zwycięstwo w ramach programu Słonecznej.

Aktywizowanie studentów specjalności *pedagogika opiekuńczo-wychowawcza i profilaktyka* do podejmowania działalności profilaktycznej w środowisku lokalnym, to jeden z celów programu. W ocenie studentów było to dla nich duże wyzwanie. Był to czas wykorzystania wiedzy teoretycznej oraz metodycznej w planowaniu i realizowaniu pracy profilaktycznej, do której przygotowują ich studia. Studenci przyznali, że była to dla nich „niezła szkoła życia, której nie da się całkowicie zaplanować”; „wyobrażałam sobie to zupełnie inaczej, myślałam, że będzie to prostsze zadanie; wiele rzeczy trzeba było zmieniać w trakcie trwania uroczystości; trzeba było być naprawdę bardzo elastycznym”.

Konkludując, realizacja i idea programu warta jest rozpropagowania. Młodzież gimnazjalna ma bowiem możliwość uczestniczenia w działaniach, które uczą ich konstruktywnego spędzania czasu wolnego. Sprzyja on również tworzeniu środowiskowego programu profilaktyki w zakresie przeciwdziałania zachowaniom agresywnym i innym zagrożeniom; aktywizuje studentów, a także wdraża przyszłych pedagogów do podejmowania działalności profilaktycznej w środowisku lokalnym.

Maria Fudali
Lidia Wawryk

¹ Nad przebiegiem uroczystości czuwali studenci II roku Pedagogiki Opiekuńczo-Wychowawczej i Profilaktyki Uniwersytetu Zielonogórskiego. Osobą odpowiedzialną za przygotowanie merytoryczne studentów oraz koordynowanie „Gimnazjady” była dr Maria Fudali z Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Wizyta studentów WPSiNoZ kierunku pielęgniarstwo w klinice Cottbus

17.02.2014 r. grupa studentów WPSiNoZ kierunku *pielęgniarstwo*, gościła w Klinice w Cottbus Carl-Thiem-Klinikum oraz w Domu Pomocy Społecznej „Medikus”. Studenci mieli okazję obejrzeć szpital, oddział chirurgiczny oraz geriatryczny. Wizyta miała na celu nawiązanie współpracy w zakresie realizacji praktyk zawodowych z przedmiotu *geriatria i pielęgniarstwo geriatryczne*. Osobą, która wzięła udział w organizacji spotkania była **Estera Lindner-Kuhlmann**, kierownik Niemiecko-Polskiego Eurocentrum (Deutsch-Polnisches

FOT. JOANNA HOFFMANN-AULICH, IWONA BONIKOWSKA

Eurocentrum - DPE) w Agencji Wspierania Przedsiębiorczości Powiatu Sprewa-Nysa, Centrum Innowacji i Technologii - CIT. Obie jednostki niemieckie - Carl-Thiem-Klinikum Cottbus oraz Dom Pomocy Społecznej „Medikus”, okazały zainteresowanie podpisaniem porozumienia o współpracy z zielonogórką Uczelnią, w ramach którego zainteresowani studenci Uniwersytetu Zielonogórskiego będą mogli realizować 2-tygodniowe praktyki zawodowe.

UZ reprezentowała dr n. med. Joanna Hoffmann-Aulich oraz mgr pielęgniarstwa Iwona Bonikowska. Studenci mieli okazję spotkać się z dyrektorem zarządzającym personelem pielęgniarskim - Dirk Vogt-Räter, który przekazał najważniejsze aspekty pracy w klinice. W Domu Pomocy Społecznej ciepłe słowa do studentów skierował sam twórca placówki - Gerhard Schnapke. Studenci mieli okazję obejrzeć część DPS zamieszkałą przez seniorów. Wizyta okazała się cennym doświadczeniem dla studentów, którzy są zmotywowani do pogłębiania medycznych umiejętności językowych.

Joanna Aulich

INSTYTUT SOCJOLOGII

Zaufanie ponad granicami. Transgraniczna przygoda badawcza zielonogórskich socjologów

Po kilku miesiącach dobiegają końca prace badawcze w polsko-niemieckim projekcie *Zaufanie ponad granicami*. Projekt finansowany jest z Funduszu Małych Projektów w Euroregionie „Sprewa-Nysa-Bóbr” Programu Operacyjnego Współpracy Transgranicznej Polska (woj. lubuskie) - Brandenburgia 2007-2013 w ramach Europejskiej Współpracy Terytorialnej. W styczniu br. powstał raport zawierający analizy i interpretacje pozyskanych danych, a także materiałów udostępnionych przez Euroregion. W projekcie brali udział pracownicy Brandenburskiego Uniwersytetu Technicznego w Cottbus prof. dr. phil. Ulrich Paetzold i dr Kay Mengel. W skład polskiego zespołu weszli socjologowie: dr hab. Mariusz Kwiatkowski, prof. UZ, dr Magdalena Pokrzyńska, dr Joanna Frątczak-Müller, dr Anna Mielczarek-Żejmo, dr Dorota Bazuń.

Nasze doświadczenia związane z projektem nazywamy przygodą badawczą z kilku względów. Po pierwsze, rzadko zdarza się okazja do prowadzenia badań, które są w pełnym słowa tego znaczeniu transgraniczne. Zawarcie umowy między zaprzyjaźnionymi uniwersytetami z Cottbus i Zielonej Góry a Euroregionem Sprewa-Nysa-Bóbr stworzyło szansę na badania odbywające się równocześnie po obu stronach granicy, według tych samych metod i narzędzi badawczych, prowadzonych zarówno przez Polaków jak i Niemców. Dzięki temu możliwe są analizy porównawcze funkcjonowania Euroregionu po polskiej i niemieckiej stronie, a przede wszystkim porównanie sąsiadujących ze sobą społeczności pod względem poziomu wzajemnego zaufania, częstotliwości i charakteru kontaktów, zainteresowania współpracą, uczestnictwa we wspólnych przedsięwzięciach. Transgraniczność przeprowadzonych badań zaowocowała bogatym materiałem badawczym, który będzie służył zarówno celom teoretycznym (rozwój koncepcji zaufania społecznego czy teorii instytucjonalizacji) jak i rozwiązaniom praktycznym (decyzje dotyczące kierunków i sposobów działania Euroregionu).

Ważnym wymiarem naszej „transgranicznej przygody ba-

dawczej” było podjęcie współpracy z kolegami z Cottbus. Poszukiwanie wspólnej koncepcji, porozumienie dotyczące sposobów prowadzenia badań, a szczególnie ustalenie wspólnego harmonogramu działań to zadania niezwykle trudne, jeśli weźmiemy pod uwagę odmienności kulturowe i organizacyjne. Dzisiaj można jednak powiedzieć, że współpraca się udała. Miarą powodzenia jest nie tylko gotowy raport, ale także wola kontynuacji wspólnych działań. W styczniu 2014 r. Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu gościł jednego z niemieckich członków zespołu dr. Kay’a Mengela, który podczas wykładu dla kadry wydziału przedstawił wizję współpracy dydaktycznej, badawczej i organizacyjnej.

Uczestnictwo w projekcie *Zaufanie ponad granicami* nazywamy przygodą także z tego względu, że było ono okazją do poznania ciekawej i ważnej instytucji jaką jest Euroregion, a przede wszystkim spotkania osób, które go tworzą i z nim współdziałają. Przeprowadziliśmy siedemdziesiąt wywiadów pogłębionych z osobami, które nazwaliśmy liderami współpracy transgranicznej. Wielu z nich jest zaangażowanych w rozwój relacji polsko-niemieckich już ponad dwadzieścia lat. Były to więc niekiedy wywiady po części biograficzne obejmujące sporą część życia naszych rozmówców. Byliśmy wielokrotnie pod wrażeniem zaangażowania i otwartości, a przede wszystkim widocznych efektów działania w postaci wspólnych wydarzeń kulturalnych, sportowych i edukacyjnych. Seniorzy z Kargowej, strażacy z Markosic czy instruktorzy i hipoterapeuci z Przylepu to przykłady wielu zidentyfikowanych przez nas środowisk, w których z pasją realizuje się małe projekty służące wielkim wspólnym celom, takim jak rozwój lokalny, wzbogacenie oferty kulturalnej i edukacyjnej, a w konsekwencji integracji podzielonych społeczności.

Wyniki badań będą omówione nie tylko w raporcie opracowanym na zamówienie Euroregionu Sprewa-Nysa-Bóbr, ale także w czasopiśmie specjalistycznym, w pracach zbiorowych i w postaci monografii naukowych.

Dorota Bazuń
Mariusz Kwiatkowski

Wycieczka do fabryki Volkswagena w Poznaniu

25 lutego 2014 r. odbył się wyjazd do fabryki Volkswagena w Poznaniu w ramach wykładu monograficznego oraz proseminarium, które prowadzi prof. Hans-Peter Müller z Instytutu Socjologii UZ. Celem tego wyjazdu, w którym uczestniczyli studenci III roku *socjologii*, była obserwacja

Pani

dr Danucie Chmielewskiej-Banaszak

wyrazi najgłębszego współczucia z powodu śmierci Mamy

składają

Dyrekcja, koleżanki i koledzy z Instytutu Socjologii oraz studenci.

GRUPA STUDENTÓW III ROKU SOCJOLOGII PRZED WEJŚCIEM GŁÓWNYM FABRYKI VOLKSWAGENA W POZNANIU

GRUPA STUDENCKA Z PROF. H. P. MÜLLEREM, W TLE LIMUZyna STREFY CHOWA, KTÓRA PRZEZNACZONA JEST DLA NOWOŻEŃCÓW - PRACOWNIKÓW FABRYKI VOLKSWAGENA W POZNANIU

nowoczesnych warunków pracy, jej organizacji oraz nowoczesne inżynierie przemysłowe, które są wykorzystywane w tego typu fabrykach.

Na wstępie uczestnicy wycieczki oczekiwali w holu gdzie mieli okazję zobaczyć „Caddy” limuzynę stretchową (zdjęcie), przeznaczoną dla nowożeńców - pracowników fabryki Volkswagena w Poznaniu. Następnie udali się na zwiedzanie ośrodka, który składał się z kilku budynków przeznaczonych do konkretnych czynności: produkcja karoserii, lakiernia (brak możliwości zwiedzania), montaż. Charakterystyczne było specyficzne rozmieszczenie poszczególnych stanowisk pracy, wskutek czego aranżacja pracy była sprawna i efektywna. Praca w fabryce była „rozdrobniona” - każdy z pracowników wykonywał pojedyncze czynności. Co istotne, spora część pracy w fabryce była zmechanizowana i wykonywana przez specjalnie zaprojektowane roboty, które dokonywały m.in. montażu poszczególnych części karoserii. Studenci na własne oczy mogli także zoba-

czyć, jak wygląda proces produkcji liniowej.

Poniżej kilka wypowiedzi studentów, którzy brali udział w wycieczce.

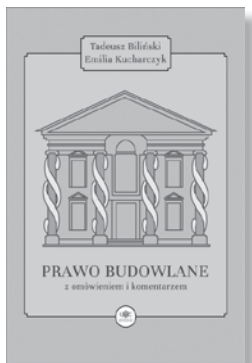
Piotr: Wyjazd był bardzo interesujący i dzięki niemu mogliśmy zobaczyć jak cały proces produkcji wygląda w praktyce. Poza tym nie sądziłem, że co 1,5 minuty zjeżdża z taśmy nowy samochód.

Joanna: Oprócz wiedzy wyniesionej z zajęć, podczas zwiedzania zdobyliśmy wiele praktycznych informacji. Najbardziej podobała mi się linia montażowa oraz plac, na którym pracownicy cały dzień testowali nowe samochody.

Jak wynika z powyższych wypowiedzi, wrażenia studentów odnośnie wyjazdu są bardzo pozytywne. Pragniemy także jeszcze raz podziękować prof. Hansowi-Peterowi Müllerowi za możliwość zwiedzenia fabryki Volkswagena w Poznaniu oraz mile spędzony czas!

Joanna Baranowska, Weronika Winkler
studentki III roku socjologii

NOWOŚCI WYDAWNICZE

Tadeusz Biliński, Emilia Kucharczyk, Prawo budowlane z omówieniem i komentarzem, s. 365, B5, oprawa twarda, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2013, ISBN 978-83-7842-113-9

Na początku 2014 roku ukazała się długo oczekiwana w środowisku budowlanym i akademickim książka autorstwa prof. Tadeusza Bilińskiego i mgr Emilii Kucharczyk pt. *Prawo budowlane z omówieniem i komentarzem*.

Obecnie obowiązujące ustawy: o zagospodarowaniu przestrzennym i Prawo budowlane, zostały uchwalone przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej w lipcu 1994

roku, weszły w życie w styczniu 1995 roku i były wyrazem oczekiwań w tym zakresie ówczesnych środowisk gospodarczych i samorządowych po okresie transformacji społeczno-ustrojowej i gospodarczej kraju. Pomimo przyjętych wówczas, zresztą zupełnie słusznych, rozwiązań instytucjonalno-prawnych, z biegiem lat, wskutek zaistniałych pewnych luk i niedoskonałości w przepisach oraz przede wszystkim w wyniku zachodzących ciągle przeobrażeń w systemie prawa gospodarczego, przyjęte przez Sejm ustawy były wielokrotnie nowelizowane. Obecnie nadal prowadzone są prace nad tymi ustawami, które to działania na pewno zaowocują w przyszłości wejściem w życie nowych regulacji prawnych. Ale jak przewiduje życie i sami autorzy tej publikacji, okres legislacyjny może być bardzo długi. Stąd jak najbardziej zasadne jest ukazanie się tej pozycji w dniu dzisiejszym.

Książka składa się z pięciu rozdziałów i kilku aneksów i załączników. W rozdziale pierwszym przedstawiono ogólne uwarunkowania prawno-instytucjonalne działalności budowlanej z omówieniem

szeregu pojęć i definicji podstawowych związanych z procesem budowlanym.

Rozdział drugi to między innymi geneza polskiego prawa budowlanego w obliczu na przykład wprowadzania nowych technologii i systemów organizacji i zarządzania procesami budowlanymi, a także ich wpływu na zmieniające się otoczenie społeczno-gospodarcze.

Rozdział trzeci to omówienie obecnie obowiązującej ustawy Prawo budowlane wraz z komentarzem.

W rozdziale czwartym omówiono obowiązujące uprawnienia i obowiązki organów publicznych, między innymi organów samorządu terytorialnego, organów administracji architektoniczno-budowlanej, czy też organów nadzoru budowlanego.

Rozdział piąty zawiera omówienie przepisów wykonawczych do ustawy Prawo budowlane z lipca 1994 roku oraz przepisy wykonawcze do innych ustaw stanowiących otoczenie prawne procesu inwestycyjno-budowlanego.

W aneksie pierwszym przedstawiono wzory formularzy, wniosków i decyzji wprowadzonych aktami wykonawczymi oraz wzory dokumentów.

Aneks drugi zawiera przykłady podkladek, pism, postanowień i decyzji administracyjnych.

Dodatkowo w kolejnych załącznikach zamieszczono objaśnienia podstawowych terminów prawnych, bibliografię przedmiotu oraz indeks użytych w książce terminów.

Jak już widać z pokrótce ukazanej tematyki poruszanej w poszczególnych rozdziałach, autorzy książki dużo uwagi poświęcili otoczeniu instytucjonalnemu i prawnemu procesu inwestycyjno-budowlanego, aby w ten sposób uwidocznić złożoność tego procesu.

W tym miejscu wypada zacytować, że „autorzy mają nadzieję, że książka będzie pomocna zarówno dla studentów budownictwa, architektury i urbanistyki, jak i dla uczestników procesu budowlanego, a tym samym dla osób przygotowujących się do egzaminu na uprawnienia budowlane”.

Marek Dankowski

Anna Bazan-Krzywoszańska, Rozwój społeczno-przestrzenny Zielonej Góry po 1945 roku. Dynamika rozwoju od miasta małego do miasta średniej wielkości, s. 140, B5, oprawa miękka, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2013, ISBN 978-83-7842-105-4

Zielona Góra to miasto możliwości, a dzięki swojej historii, położeniu geograficznemu, wartościom przyrodniczym i tradycjom w dziedzinie sztuki, kultury, nauki, to miasto żywe i wciąż rozwijające się. Jako miasto średniej wielkości, usytuowane w pasie przygranicznym kraju, w aktualnych dokumentach kształtujących politykę regionalną pełni funkcję ośrodka o charakterze ponadlokalnym. Historia powojenna Zielonej Góry pokazała, jak z dwunastotysięcznego miasta, w przeciągu niespełna pięćdziesięciu lat, powstało miasto ponad stu tysięcy. Zmiany zachodzące w jego dzisiejszej przestrzeni i ich tempo wskazują na przekształcenia, których wyniki wydają się wysoce przewidywalne czy też prawdopodobne do określenia, jednak okres realizacji zależy od wielu czynników, pomijając uwarunkowania i elementy zewnętrzne, w głównej mierze od decyzji władz administracyjnych. Zakres i rozmiary procesów demograficznych i zmian przestrzennych znajdują swoje odzwierciedlenie między innymi w dokumentach kształtujących politykę przestrzenną miasta.

[...] Przeanalizowano akty prawa miejscowego miasta Zielona Góra: dokumenty stanowiące o polityce przestrzennej miasta i regionu oraz opracowania mówiące o stanie demograficznym. Dodatkowo, analizie poddano dokumenty informujące o społecznej ocenie przestrzeni, warunkach życia i inwestycjach realizowanych na obszarze miasta. Badania przeprowadzone przez autorkę uzu-

pełniono o ankietę stworzoną na potrzeby niniejszej pracy w 2001 roku, skierowaną do mieszkańców Zielonej Góry. Badanie powtórzone na jednorodnej grupie społecznej, studentach III roku studiów stacjonarnych na Uniwersytecie Zielonogórskim. W roku 2010 autorka przeprowadziła badania ankietowe pod tytułem „Zielona Góra oczami jej mieszkańców”, w których zapytano zielonogórców o ich indywidualne odczucia związane z miejscem zamieszkania. Dodatkowo autorka przeanalizowała dane statystyczne (liczba ludności, migracje, stan zatrudnienia) dotyczące Zielonej Góry. Badanie, z racji przyjętych ram czasowych oraz dostępności materiałów, zostało oparte na analizie wymienionych danych w przedziałach co pięć i dziesięć lat.

[...] Inwentaryzacja urbanistyczna miała na celu ustalenie z natury zmian zachodzących w sposobie funkcjonowania i strukturze miasta Zielona Góra. Niezależne źródło stanowiły dane statystyczne z lat 1945-2009. Całość badań poszerzono o analizę archiwalnych, obowiązujących i tych w opracowaniu, dokumentów planistycznych miasta Zielona Góra oraz województwa lubuskiego. Analizie poddano również treści wymienionych dokumentów - teksty uchwał rady miasta wraz z załącznikami graficznymi.

Zachowania zdrowotne i sprawność fizyczna studentów - studium badawcze, red. Tomasz Lisicki, s. 170, B5, oprawa miękka, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2012, ISBN 978-83-7842-095-8

Od lat w pracach wielu autorów, jak również podczas ogólnopolskich konferencji naukowych poświęconych problematyce zdrowotnej, pojawiają się postulaty prowadzenia badań diagnostycznych zachowania zdrowotne i ich zmiany w różnych grupach społecznych oraz środowiskach.

Podkreśla się również konieczność prowadzenia badań interdyscyplinarnych, które umożliwiłyby uzyskanie stosunkowo pełnego obrazu interesującej nas problematyki. Młodzież akademicka była uwzględniana w badaniach poświęconych wspomnianej problematyce, jednak relatywnie rzadko były to badania o dużym zasięgu obejmujące przedstawicieli kilku szkół wyższych. Dlatego w trakcie jednej z ogólnopolskich konferencji, z inicjatywy piszącego te słowa, doszło do spotkania części jej uczestników, reprezentujących różne ośrodki akademickie. W rezultacie przeprowadzonych wówczas rozmów, wszyscy biorący w nim udział wstępnie wyrazili zgodę na uczestnictwo w proponowanym przedsięwzięciu, tzn. przeprowadzeniu wspólnych badań wśród studentów według opracowanej koncepcji. Zakres planowanych zamierzeń badawczych zawężono do młodzieży akademickiej rozpoczynającej studia w różnych typach szkół wyższych, a ich celem miało być poznanie zachowań zdrowotnych tej grupy studiujących.

[...] Na podstawie rezultatów tak przeprowadzonej diagnozy, łatwiej będzie sprecyzować i popularyzować wśród studentów wiedzę sprzyjającą działaniom podejmowanym w trosce o zdrowie własne oraz publiczne. Poza tym, uzyskanie takich informacji może ukieunkować działania władz uczelni zdecydowanych uatrakcyjnić programy studiów. [...] Praca składa się z ośmiu rozdziałów i podsumowania. Otwiera ją opis koncepcji przeprowadzonych badań oraz analiza środowiska studentów uczestniczących w naszych badaniach. Ponieważ edukacja zdrowotna jest realizowana w szkołach niższych stopni, zatem wyniki przedstawione w kilku kolejnych rozdziałach pracy odnoszą się do treści wybranych bloków tematycznych tej edukacji. Drugi rozdział poświęcono żywieniowym nawykom studentów. W trzecim rozdziale omówiono problematykę aktywności ruchowej respondentów, a w czwartym przedstawiono rezultaty analizy wyników ich sprawności fizycznej. W rozdziale piątym poruszono problem zdrowia psychospołecznego młodzieży rozpoczynającej studia. W kolejnym opisano zachowania antyzdrowotne badanych. Dwa ostatnie rozdziały pracy, siódmy i ósmy, stanowią próbę weryfikacji oczekiwań studentów wobec macierzy-

stej uczelni dokonana na podstawie ich oceny akademickiej oferty fakultatywnych zajęć wychowania fizycznego oraz m.in. zainteresowania uzyskiwaniem, podczas studiów, wiedzy o zdrowiu. Pracę zamyka podsumowanie wraz z wnioskami wynikającymi z przedstawionych rezultatów własnych badań. Po zestawieniu piśmiennictwa wykorzystanego w pracy, umieszczono aneksy zawierające kwestionariusz ankiety oraz opis prób sprawności fizycznej zastosowane w tych badaniach. Ponadto w aneksach ujęto tabele prezentujące bardziej szczegółowe wyniki naszych badań, do których odnoszone są uwagi zawarte w tekście. Pracę zamykają wykazy tabel i rysunków ujętych w pracy.

Elżbieta Turska, Indywidualne i społeczne wymiary tożsamości przyszłych pedagogów, s. 244, B5, oprawa miękka, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2013, ISBN 978-83-7842-001-9

Pytanie o tożsamość człowieka jest pytaniem o to, jaką mamy koncepcję siebie. W świecie pełnym pluralizmu sądów i poglądów niezbędne staje się wzmocnienie świadomości własnego „ja”, poczucia wartości siebie jako osoby. Człowiek musi wiedzieć, kim

jest, jaka jest jego tożsamość, aby nie zagubić się w strumieniu zmieniających się trendów i zapatrzywać. Jak zauważa K. Ferenz [...], człowiek, podporządkowując się pewnym mechanizmom makrospołecznym, które regulują jego życie, może zatracić swoją indywidualność i niepowtarzalność, stając się szarym człowiekiem, którego rozpoznanie jest możliwe dzięki danym personalnym. W tak rozwiniętym cywilizacyjnie świecie, każdy powinien znać prawdę o samym sobie. „Są pytania, na które człowiek musi sobie odpowiedzieć. Nie wystarczy tu odpowiedź jakakolwiek - trzeba znaleźć odpowiedź prawdziwą. Mogę ostatecznie nie wiedzieć, jaki jest skład atmosfery Marsa, czy jakie formy są możliwe na dnie oceanu, ale nie mogę nie wiedzieć, kim jestem, po co żyję, że to znaczy, że jestem człowiekiem - wraz ze wszystkimi odcieniami znaczeniowymi, jakie kryją się w tym stwierdzeniu: „jestem człowiekiem” [...]. Pojawia się pytanie, czy zgłębianie problematyki tożsamości przyszłych pedagogów na gruncie pedagogicznym jest potrzebne. Analiza literatury wskazuje, iż jest to temat w niewielkim stopniu eksplorowany. Henryka Kwiatkowska zauważa [...]: „W odróżnieniu od socjologii i psychologii pedagogika traktuje tożsamość po macoszemu. Właściwie dyskurs tożsamościowy jest w niej nieobecny, mimo jego życiodajnej inspiracji w badaniach procesów socjalizacji”. Problemem, jaki podejmuję w niniejszej pracy, są indywidualne i społeczne wymiary tożsamości młodzieży akademickiej, która przygotowuje się do zawodu pedagoga i po ukończeniu studiów otrzyma uprawnienia do jego wykonywania. Za istotne uznałam zbadanie tożsamości osób, które w niedalekiej przyszłości, w sposób profesjonalny, poprzez szereg oddziaływań wychowawczych będą kształtować tożsamość następnych pokoleń.

Karol Dąbrowski, Roman Kielec, Michał Sasiadek, Komercjalizacja wyników badań naukowych. Wsparcie innowacyjnej przedsiębiorczości akademickiej, s. 100, B5, oprawa miękka, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2013, ISBN 978-83-7842-110-8

Przedstawione informacje charakteryzują województwo lubuskie na tle innych regionów Polski i ościennych zagranicznych landów w aspekcie praktycznego wdrażania innowacyjnych rozwiązań oraz możliwości komercjalizacji wyników badań

naukowych. Wynika z nich, że trzeba podnieść świadomość środowiska naukowego i akademickiego oraz sektora MSP w obszarze efektywnej komercjalizacji wyników badań naukowych. Z tego względu Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii Uniwersytetu Zielonogórskiego (CPTT) wnioskowało o realizację projektu, wspierającego innowacyjną przedsiębiorczość akademicką. Zamierzeniami tego projektu było przede wszystkim opracowanie i wdrożenie efektywnego systemu, który z jednej strony promowałby wyniki badań naukowych środowiska naukowo-akademickiego Uniwersytetu Zielonogórskiego, z drugiej zapewniał wsparcie i pomoc w komercjalizacji tych wyników, dedykowaną przedsiębiorstwom województwa lubuskiego. Pozytywne zaopiniowanie wniosku CPTT Uniwersytetu Zielonogórskiego zaowocowało przyznaniem środków na realizację projektu pod nazwą „Kreator innowacyjności - wsparcie innowacyjnej przedsiębiorczości akademickiej”, który w znacznej mierze jest opisany w niniejszej publikacji. Realizacja projektu przyczyniła się do kreowania i wsparcia innowacji w sektorze naukowym i akademickim, także do popularyzacji działań związanych z transferem racjonalizatorskich wyrobów, procesów i usług w województwie lubuskim. Celem projektu było wzmocnienie potencjału rozwojowego region lubuskiego, aktywizacja MSP regionu oraz środowiska akademickiego, pomoc w zakresie innowacyjności i przedsiębiorczości. Zadaniem CPTT jest stymulowanie innowacyjności, promowanie przedsiębiorczości, transfer nowoczesnych technologii, koordynacja wymiany informacji i doświadczeń w tym zakresie. Działania CPTT w ramach projektu polegały na wzmoczeniu współpracy na uczelni i w jej jednostkach, na promocji i wsparciu wyników ukierunkowanych na ich komercjalizację. Spodziewanym rezultatem projektu było uzyskanie przez włączone instytucje i organizacje efektu synergii, prowadzącego do zwiększenia zainteresowania ofertami wyników badań naukowych i ich komercjalizacji.

Andrzej Rabenda, Edward Kowal, Karol Balog, Work hygiene - selected issues. Monograph, s. 162, B5, oprawa miękka, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2013, ISBN 978-83-7842-093-4

The work consists of nine main parts, covering a diverse range of issues important for the development of safe working conditions in the production process. In the first chapter, different stages of the perception of the impact of working conditions on fatigue, health, and consequently the number of accidents related to their work are presented chronologically. The second chapter deals with the characteristics of individual industrial hazards (chemical, physical and biological) with emphasis on the effects of their impact on the human body. Characteristics that occur in certain conditions, factors regarded as a cause of discomfort, along with the effects of long-term exposure, are presented in chapter three. The fourth chapter presents the value and limits of norms - considered to be acceptable levels of exposure, given the level of probability of inevitable health consequences and the limits accepted as a discomfort value - in relation to various harmful factors and the nature of the work involved in the production process. Methods to reduce the impact of various factors occurring in industrial environments with human workers are presented in chapter five. However, the methods for determining actual values: values and concentrations of individual harm, against the boundary conditions - specific to each of the factors - are presented in chapter six. The necessary test equipment and the designation of the factors considered as a nuisance or harmful, are subsequently presented in chapter seven. Finally, the legal characteristics and principles related to industrial diseases are presented in chapter eight.

zebrała Ewa Popitka
Oficyna Wydawnicza

Jarek Jeschke
Vinales 2012
olej na płótnie, 65x70 cm
fot. J. Jeschke

Paweł Andrzejewski
Co ona ma pod maską
litografia, 100 x 70 cm

BIG BAND

UNIwersYTETU
ZIELONOGÓRSKIEGO

Jubileusz 15-lecia
Big Bandu
Uniwersytetu Zielonogórskiego

UNIwersYTET
ZIELONOGÓRSKI

z CYKLU

zaprasza na

KONCERT

Big Band UZ i Przyjaciele

“Od Sinatry do Presley’a”

w y k o n a w c y **BIG BAND UZ**
pod dykcją
Jerzego Szymaniuka

soliści:
Krzysztof Kiljański
Paulina Gołębiewska
Beata Bednarz
Sandra Hohlfeld
Joanna Nowaczyk
Joachim Ryczek

19 marca 2014

godz. 19⁰⁰

Aula Uniwersytecka

ul. Podgórna 50

organizacja

współorganizacja

patronat medialny

